

DR. ALBERT LEPRINCE

UNDELE GÂNDULUI

Această extraordinară carte a constituit unul dintre cele mai mari succese editoriale științifice din Franța, dovadă numărul impresionant de ediții apărute în fiecare an între 1939-1991. Explicația acestui succes este simplă și se datorează în mod neîndoiește faptului că experiențele profesorului italian de neuropatologie Dr. Caligaris expuse de Dr. Leprince, care l-a asistat, dovedesc că prin excitarea într-un anumit mod, a unor zone și puncte specifice de pe pielea oricărui om obișnuit, numite "plăci neuro-cutanate", determină la acesta, stări "parapsihologice", acoperind aproape întreaga tematică a genului: precogniție, clarviziune, citirea gândurilor altor persoane, telepatie eW.

Deși în carte nu se afirmă în mod expres acest lucru, experiențele evocate anulează termenii utilizați în prezent de "parapsihologic" și "paranormal" care par a se potrivi mai bine restului persoanelor, decât celor care au aceste însușiri în mod spontan.

Experiențele respective dovedesc că persoanele care posedă aceste însușiri în mod natural, constituie reminiscențele unei societăți umane care le poseda la proporții de masă.

Mai mult decât atât, figura denumită de profesorul Caligaris "Spherula dentata" asemănătoare cu desenul unui radiolar țepos și care apărută pe pielea bicepsului unei persoane, în urma procedurii de excitare descris de autor, indicând prezența în organismul respectiv a unei tumori maligne, constituie un simplu, dar important test precoce în diagnosticul acesteia.

Cartea se adresează medicilor și tuturor celor interesați de problemele sănătății umane, precum și marelui public interesat de "parapsihologie" și "paranormal". Importanța ei vorbește de la sine.

ISBN 973-96615-5-6

UNDELE GÂNDULUI

Manual practic de telepatie provocată

*"In realitate întreaga suprafață cutanată face din noi participanți
la echilibrul universal adaptând exteriorul la interior"*

Leon Daudet ("Melancholia" p. 19)

Dr. Albert Leprince

UNDELE GÂNDULUI

Manual practic de telepatie provocată

După lucrările **Dr. Calligaris**
Docent în neuropatologie al Universității din Roma

CUPRINSUL

Partea întâi

CUVÂNT ÎNAINTE (al traducătorului).....	7
Scrisoare - Omagiu către Dr. Calligaris	10*
CUVÂNT ÎNAINTE	11

TELEPATIE NATURALĂ SAU SPONTANĂ

CAP. I. - Metognomie - Telepatia naturală - Transa mediumilor	16
CAP. II. - Precunoaștere - Previziunile viitorului	
- Viziunea trecutului	25
CAP. III. - Procedee utilizate de mediumi pentru intrarea în transă.....	32

Partea a doua

TELEPATIA PROVOCATĂ SAU EXPERIMENTALĂ

CAP. I -Rezonanță- Consonanță - Zonoterapie.....	36
CAP. II.-Acțiuni la distanță-Telepatie	44
- Diagnosticul pe fotografie, sânge, etc. este posibil?.....	45
CAP. III. - Omul evoluat	46
-Cunoașterea paranormală și Școala Metapsihică	46
- Teoriile Dr. Calligaris (rezumat)	46
CAP. IV - Experiențele dr. Calligaris	52
- Diagnostic digital - Reacția emoțiilor și a culorilor	53
- Evocarea unei amintiri din copilărie	55
- Autoscopie	55
- Gând controlat	56
-Televedere.....	56
-Cine este "asasinul"?.....	57
-Cercetarea paternității	57
- Teleaudiție și telvedere de la Udine (Italia) la Nissa (Franța)....	59
- Ultima experiență	63
- Vedere paraoptică	64
- Proiectarea de imagini cutanate	64
-Puterea telepatică a unui subiect	66
CAP. V - O nouă chiromanție: Liniile virtuale ale mâinii	67

CAP. VI. - Cheia viselor	74
CAP. VII. - Radiestezia fără pendul	76
- Puterea radiesteziă a sursienlor	77
- Prospecțiunea petrolului, a aurului, a argintului pur, a cuprului pur, a fierului pur, a platinei	77
- Sintonizarea fierului, a cuprului, a aluminiului, a oaselor	78
- O experiență de radiestezie	79
CAP. VIII.-Localizarea plăcilor de radiestezie	80
- Autoscopie	80
-Televedere	80
- Psihometrie	80
-Vedere la distanță a unui monument, a unui peisaj	81
- Previziune meteorologică - Ploaia	81
-Plăci provocând nevoia de plâns, de răs	82
- Simpatie și antipatie	82
- Plaga consanguinității	83
-Televedere pe scris	83
- Vedere la distanță a autorului unei cărți	84
-Citirea unui gând simplu..... *	85
- Clarvcdrea trecutului	86
-Vederea panoramică a trecutului	86
- Razele gândului.....	86
- "Jetoanele sorții" și vrăjile.....	88
- Vrăjile, transferurile	91
-Telestezie	91
-Microbiologic fără microscop	92
- Cancerul și semnătura sa	94
-Metodă de cercetare	96
- Incercare de explicație a fenomenelor de consonanță și rezonanță	100
CAP. IX.-Recunoașterea viitorului	102
- Precauții de luat.....	105
CAP. X. -Experiență personală	107
CAP. XI.-Misterul destinelor noastre	109
- Spiritismul	109
- Supraviețuirea sufletului	110
- Amintirile ancestrale	113
CONCLUZIE	115
- Trusa dr. Calligaris	116
-Bibliografie	117
- Desene și legende	118

Cuvant inainte

Cartea de fata este de-a dreptul extraordinara! Nu este un SF, dar in anumite privinte se poate spune ca depaseste chiar fictiunea... Scrisa in 1939, ea depaseste actualitatea lui 1994.

Extraordinarul cartii consta in descoperirile facute de dr. Calligaris docent in neuropatologie la Universitatea din Roma, in cadrul unui sfert de veac de cercetari asidue, constand in evidentierea legaturii intre creier, organele interne si anumite zone si puncte ale pielii, denumite "placi psihocutanate" care determina reactii specifice la subiectii la care acestea au fost "sensibilizate" printr-o tehnica descoperita si expusa de autor. Se pot determina astfel, sentimente, ganduri si vise specifice, functie de placile respective sensibilizate.

In afara de acestea, dr. Calligaris a evidentiat existenta altor placi psihocutanate, **care aduc pe omul obisnuit la nivelul mediumilor si clarvazatorilor** (printr-un mic tratament), capabili de televedere si teleauditiie, de citire a gandurilor unui subiect, telepatie, premonitie, cunoasterea trecutului unei persoane, vederea aurelor, telediagnosticul bolii (adica diagnosticul bolii la indiferent de distanta), etc., etc.

Senzational este faptul ca aceste fenomene provocate la omul obisnuit da erori mai mici decat in cazurile mediumilor si clarvazatorilor naturali (spontani).

Aceste realizari ale dr. Calligaris sunt evocate de autorul cartii de fata, dr. Albert Leprince, care a luat cunostinta de acestea in mod direct, in timpul conclucrarii cu autorul descoperirilor, in Italia, la Udine.

Aceste extraordinare realizari, arunca o lumina noua asupra fenomenelor gresit denumite "paranormale" sau "parapsihologice" sau "metapsihice" deoarece prin ele se demonstreaza ca aceste fenomene nu sunt determinate de calitati supra-adaugate in cursul evolutiei lui "Homo sapiens" care marcheaza o noua etapa, ci sunt reminiscente, "ramasite" ale unor calitati ancestrale ale Omului, in prezent diminuate, denaturate prin poulare, stress si o nutritie eronata.

Cele mai extraordinare aspecte evocate sunt insa alte doua si anume: determinarea aparitiei imaginii, "ca la microscop", dar enorm marite (in "cazul bacilului Koch de exemplu, 8 cm.), in momentul sensibilizarii unei pldci cutanate de pe bicepsul subiectului, in cazul cand acesta are o boala

determinată de respectivul agent patogen sau, în cazul cancerului, apariția cu aceeași localizare a unei imagini specifice ce seamănă cu un protozor "țepos", figură denumită de autorul descoperirii, "Spherula dentata".

Ce putem spune de aceste uluitoare descoperiri, ca "microbiologia sau bacteriologia fără microscop" și "diagnosticul precoce al cancerului"?

Tot pe suprafața cutanată a corpului sunt evidențiate alte plăci specifice, prin sensibilizarea cărora se poate face "radiestezia fără pendul" (prospecțiunea) pentru Cu, Fe, Au, Ag, Al și oseminte.

(Existența unor puncte de sensibilitate specifică de pe suprafața tegumentului, îmi evocă o amintire legată de marele nostru senzitiv, ing. Valeriu Popa. El îmi vorbea de diversele puncte de pe piele de "absorbție din aer" a diferitelor elemente necesare corpului, ca de exemplu I, care diferă însă de la individ la individ. În cazul carențelor acestui element, el cerea subiectului respectiv să-și badijoneze locul indicat cu tinctura de iod, zilnic, până când acesta nu mai este absorbit. Dacă tinctura era pusă exact pe punct, absorbția soluției se producea de repede; în cazul în care ea nu se punea pe punct, sau ca o probă martor, intenționat alături de punct, aceasta rămânea un timp mai îndelungat, până la pierderea prin sublimare a elementului).

Cartea de față are un caracter practic. Acest lucru este evidențiat de altfel chiar de subtitlul său: "Manual practic de telepatie provocată"

Autorul, dr. Leprince, evocă rigoarea științifică ce trebuie să însoțească aceste căutări, majoritatea textului putându-se evidenția prin această exigență.

Dr. Leprince se dovedește a fi un erudit, acest lucru evidențiindu-se prin numeroasele citate de autor, diseminate în cuprinsul textului.

Dr. Leprince este un ateu convins și materialist cartezian. De altfel, nici nu este de mirare deoarece epoca respectivă avea acest caracter predominant. Acest lucru este evidențiat de neacceptarea supraviețuirii sufletului după moartea, nici după concepția reîncarnări și a argumentării spiritiste, nici după datele fundamentale ale concepțiilor religioase.

Desigur, faptul este regretabil, deoarece o abordare a lumii supra-sensibile trebuie să se facă fără prejudecăți de nici o parte și să aibe caracterul "Științei spirituale" în sens steinerian.

Acest lucru nu face însă decât să mărească marja credibilității cercetărilor lui Calligaris expuse de către dr. Leprince.

Cartea dr. Leprince a fost structurată pe 2 părți principale, partea întâi intitulată "Telepatia naturală sau spontană" și partea a doua, mult mai voluminoasă, intitulată "Telepatiaprovoacă sau experimentală", urmate de

concluzii și în încheiere, de descrierea trusei folosite și recomandate de dr. Calligaris în aceste cercetări.

Am efectuat traducerea din limba franceză (titlul original "Les Ondes de la pensee") fără a-mi permite nici o licență poetică din motive de semantică, abordând modul de lucru al traducerii tehnice și lăsând autorului întreaga responsabilitate a eventualelor erori. Ortografia utilizată în text a fost cea care include cele două elemente fundamentale ale acesteia înaintea batjocoririi ei de către comuniști și anume grafia cu "â " și "sunt".

Cartea se adresează în special medicilor, bioterapeuților, naturopaților și tuturor celor atrași de problemele "paranormalului" "metapsihicii", etc., care printr-o cercetare riguroasă vor să facă un pas mai departe în necunoscut.

Inițiații vor găsi "cheia" care realizează legătura între energetic, informațional, spiritual și corpul fizic.

Radu Ilie Mânecută

Doctorului Giuseppe Calligaris
Docent în Neuropatologie la Universitatea din Roma

Dragul meu prieten,

Vă rog să acceptați omagiul acestei cărți, care este reflectarea gândirii Dvs. și care n-are altă ambiție decât de a pune publicul francez la curent cu remarcabilele Dvs. lucrări din domeniul Psihismului și al subconștientului.

Cu o tenacitate remarcabilă, timp de mai bine de un sfert de veac, Dvs. v-ați consacrat timpul în întregime cercetării legăturilor care există între suprafața cutanată și organele interne și funcțiunile cerebrale.

Ați ajuns astfel să destrămați voalurile oculte pentru a arăta că "nimic din ce este omenesc nu ne este străin" și în mod logic și printr-o intuiție genială, la această descoperire capitală care este materializarea pe pielea omului a bolilor și microbilor.

Fie ca această trecere în revistă a câtorva dintre cele mai senzaționale experiențe ale Dvs. să vă reamintească prezența mea pe lângă Dvs., zilele noastre de studiu și serile noastre de discuții amicale și să fie expresia întregii mele simpatii.

Dr. A. Leprince

in timp ce altele, prin continuarea acțiunii lor, provoacă puțin câte puțin, modificări în repartiția sau multiplicarea celulelor sale

Astfel s-a putut atribui unor radiații nocive ale solului, dezvoltarea unor tumori.

De asemenea după un proces analog, radiațiile cerebrale emise la un capăt al globului terestru, pot atinge creierul unui alt individ situat la celălalt capăt, dacă cei doi centri de recepție și de emisie sunt acordați pe aceeași lungime de undă

Aceste deducții, bazate pe constatări fizice, ne arată calea pe care trebuie să ne angajăm pentru a pătrunde mai departe misterul fenomenelor metapsihice a căror sediu este creierul.

Pot fi modificate raporturile fiziologice care există normal între senzații, impresii vizuale, auditive, tactile, cutanate, prin agenți fizici, pentru a provoca asociații de idei noi? S-ar putea ca pe cale reflexă, excitând anumite zone cutanate, să producem emoții, sentimente și să provocăm reacțiile cerebrale care sunt la baza fenomenelor de telepatie, de psihometrie¹, de vedere a trecutului și a viitorului?

Acestea sunt întrebările la care vom încerca să răspundem în această carte

Din totdeauna oamenii au fost preocupați de trecutul lor și de viitorul lor.

De unde venim, cine suntem, încotro mergem ? Astfel sunt întrebările pe care filozofia antică și filozofia modernă au căutat să le rezolve. Formarea lumilor, nașterea materiei însuflețite sau neînsuflețite, evoluția sau crearea speciilor și a omului, dezvoltarea instinctelor și a inteligențelor au stârnit multiple lucrări și numeroase teorii²

Am ajuns la un punct al științei, când pare că orice problemă poate fi abordată, dacă nu rezolvată în întregime. Dacă secolele trecute ne-au adus noțiuni destul de exacte asupra trecutului nostru fizic și fiziologic, este sigur

¹ Acest termen de psihometrie este foarte rău ales nu este vorba într-adevăr de măsurarea de facultăți ale spiritului. În limbaj metapsihic, într-adevăr Psihometria este această facultate care permite unui "Clarvăzător" pus în contact cu un obiect care a aparținut unei persoane, de a pătrunde în viața acesteia, de a descrie starea sa prezentă și trecută, fizică și mentală.

² În viitoarea noastră carte "Nașterea lumilor și a vieții" noi vom studia teoriile și vom relata experiențele recente care aruncă o lumină nouă asupra acestui subiect.

că secolele viitoare vor avea încă de elucidat numeroase probleme printre care una dintre cele mai importante va fi aceea a personalității umane, a diverselor sale manifestări și a dezvoltării sale în timp și în spațiu.

Studiul manifestărilor psihice exterioare sau interioare creierului este abia schițat, dar el se revelează a fi mult mai important și mult mai pasionant decât însăși manifestările cerebrale și fiziologia creierului și a sistemului nervos.

A existat un timp când abordarea acestui domeniu misterios, v-ar fi clasat imediat în categoria iluminărilor sau seminebunilor. A fost necesară tenacitatea și notorietatea unor savanți ca prof. Richet pentru a arăta că există într-adevăr un întreg câmp de cercetare, de explorare și că conștiința, subconștiința și facultățile psihice paranormale ale anumitor indivizi sunt tot atât de demne de interes și de studiu ca și localizarea funcțiilor cerebrale.

N-a lipsit curajul nici continuatorilor săi, dr. Geley și dr. Osty, de a încerca să pătrundă misterul profund care învăluie manifestările cerebrale care constituie gândirea, citirea gândurilor, reînvierea trecutului și preziciunea viitorului.

Domeniul cunoștințelor noastre cu privire la acest subiect este încă foarte restrâns și mecanismul clarviziunii sau al percepției paranormale este încă abia întrevăzut. Totuși fapte impresionanate, controlate și bine observate au permis în acești ani din urmă câteva scipiri de lumină în aceste tenebre. Se va găsi aici încercarea unei explicații fiziologice a fenomenelor încă considerate în prezent misterioase.

*Vom expune în această lucrare rezultatele unor experiențe curioase de **telepatie provocată și experimentală** la care am participat și care sunt susceptibile de a arunca o lumină nouă asupra misterului viitorului nostru și a facultății paranormale ale creierului nostru.*

Dr. A. Leprince

Avenue d'Italie. Paris

iar iarna: Promenade des Anglais, 245, Nissa.

PARTEA ÎNTÂI

Telepatia naturală sau spontană

METAGNOMIA - TELEPATIA NATURALĂ TRANSA MEDIUMILOR

Dacă în perioada preistorică, inteligența umană a fost rudimentară și aproape egal distribuită pe suprafața locuită a globului, după această perioadă s-a putut asista la o evoluție progresivă.

Mai întâi s-a manifestat arta cu cea mai mare intensitate. Desigur, oamenii cavelor deja reproduseseră imaginile animalelor pe care le întâlneau în jurul lor dar apoi și timp de mii de ani, pictura, sculptura și apoi literatura, poezia, au absorbit toate facultățile intelectuale ale omului. Se citează ca exemple excepționale, nume de medici, de astronomi, de matematicieni, care au pus primele jaloane ale științei actuale. Dar ne-a trebuit să ajungem în secolul al XIX-lea pentru a asista la înflorirea magnifică a descoperirilor pregătite de generațiile antenore. Într-o sută de ani am văzut născându-se și triumfând, vaporii și electricitatea.

Mașinile cu vaporii, pacheboturile, submarinele, automobilul, avionul, au apropiat indivizii și popoarele, lumina electrică, apoi petrolul, telegraful, televiziunea, au triumfat asupra obscurității și spațiului.

Nu sunt decât treizeci de ani de când Wilbur Wright a efectuat primele sale zboruri din împrejurimile localității Mans și de când Henri Ferman zbura la cincizeci de metri deasupra pământului, parcurgând cincizeci de kilometri (*Cartea de față a fost scrisă în 1939 NT*)

Am asistat acum 40 de ani la primele încercări de T F F cu ajutorul "tubului cu pilitură" a lui Branly, când lumea se minuna că aude răsunând un sunet la capătul unei săli de unde opera operatorul, de pe o estradă.

Se putea bănuși în acel moment, că într-un viitor apropiat se va putea zbura de la Paris la New York și că se va putea auzi vocea unui orator de la capătul pământului, care într-un viitor foarte apropiat se va și vedea?

Astfel, după un somn de două-trei mii de ani spiritul uman a luat cunoștință de forțele exterioare lui el a putut să exploreze spațiul infinit, să scruteze infinitul mic al materiei și să mobilizeze energiile răspândite în univers, să perceapă misterul evoluției lumilor și în ceea ce îl privește personal să studieze diversele sale funcții, jocul numeroaselor sale organe, secrețiile glandelor sale și fenomenele de transformare și asimilare care îi întrețin viața El a putut chiar, în anii din urmă, să destrame puțin din vălul care ascunde misterioasele arcanse ale heredității.

Totuși, până în prezent, el n-a putut pătrunde secretul vieții și dacă i-a fost revelată mutația speciilor, nașterea celulei primitive și a materiei vii îi sunt încă necunoscute.

Chiar inteligența și facultățile psihice de care este așa de mândru și care i-au permis să facă aceste descoperiri, care i-au relevat frumusețea naturii și care l-au făcut să simtă Armonia care domnește în întregul Univers, această inteligență el n-a putut decât să-i bănuiască sediul cerebral și să-i dea denumiri care dezvăluie ignoranța sa în această privință: psihism, suflet, principiu vital, entelechie, etc. În ce privește esența sa, noi știm că, după ce au crezut s-o găsească în compuşii chimici ai celulei, savanții moderni îi atribuie o origine electromagnetică.

Dar, pe lângă această problemă, am putea spune, materială, încă nerezolvată, mai este una extrem de importantă și care constituie o veritabilă enigmă.

Facultățile intelectuale ale omului s-au dezvoltat în așa mod încât ele au servit aproape toate forțele exterioare și iată că în dorința sa de cunoaștere, activitatea sa cerebrală tinde să pătrundă mai profund în EUL său și în EUL semenilor săi.

Această pătrundere a **Ocultului** pe care prof. Ch. Richet a botezat-o cu numele de Metapsihism a făcut de câțiva ani, progrese incontestabile. Fapte incontestabile ale viziunii trecutului, prezentului și chiar precunoașterea viitorului după ce au suscitât ironii și denigrări, au fost recunoscute exacte și câțiva îndrăzneți n-au întârziat să abordeze această problemă eliminând din aceste studii dificile, impostorii și șarlatanii, care întotdeauna au găsit în Științele misterioase, în previziunea viitorului procedee facile pentru a-și înșela concetățenii.

Orice știință nouă are susținătorii ei, dar și detractorii ei. Dar timpul restabilește echilibrul. Astăzi se poate vorbi fără a provoca surâsuri de neîncredere, de metapsihie, de metagnomie sau de cunoștințe supra-normale. Lucrările prof. Richet, ale dr. Geley, ale dr. Osty au permis dezvăluirea înșelăciunilor grosiere și a mistificărilor la care s-au dedat mediumii, care în majoritatea cazurilor au fost indivizi necinstiți.

Acești precursori au fost mult ironizați de a se fi lăsat păcăliți de acești indezirabili. Dar după ce au convins de fraudă un anumit număr dintre ei, după ce pe de altă parte au perfecționat metodele de control și examen, s-a putut dovedi că unele persoane au într-adevăr facultăți psihice supra-normale, permițându-le să pătrundă 2 prin efracție "în trecutul sau prezentul semenilor lor".

Astfel, s-a putut studia mai întâi cu folos, citirea gândurilor, viziunea la distanță și în unele cazuri, precunoașterea viitorului.

Aceste facultăți sunt apanajul câtorva individualități predestinate sau ele pot fi dobândite de oricare persoană după un antrenament sau studii speciale?

Până în prezent, clarvăzătorii au constituit o clasă aparte și facultățile pe care le posedă au fost considerate daruri naturale.

Pythia la Delfi, ghicitoarea care îl făcuse pe Cezar să se teamă de ideile lui Marte, vorbea în numele unui zeu. Care era la acești indivizi partea Metapsihismului și care înșelăciunea, este dificil de spus, în această epocă când coloni chiat de-ai templelor vorbeau și proferau oracole, prin intermediul unor complici ascunși.

Înainte de a explica sau de a încerca o teorie și de a reproduce experiențele, este necesar mai întâi de a stabili faptele, de a le controla pentru a le asigura o realitate incontestabilă.

Aceste fapte pot fi clasate în două categorii potrivit dr.Eug.Osty:

1) Acelea care par explicabile prin transmisia gândului și pe care "clarvăzătorii" le pot citi în viața noastră prezentă sau trecută și cărora noi le-am păstrat amintirea;

2) Altele-care par actualmente inexplicabile privind trecutul nostru și mai ales viitorul.

Transmiterea gândului se poate explica printr-un misterios acord de rezonanță între două creiere acordate pe unde de aceeași lungime; dar noi ignorăm totuși, cum se poate realiza instantaneu acest acord, fie în apropiere, fie la distanță.

Ca ilustrare a acestui acord de rezonanță între două creiere, voi cita cazul următor:

Sub titlul "Reciprocitate telepatică", "Revista de Metapsihică" Nr.2 1927 a publicat relatarea ce urmează:

Nu este vorba în această experiență de voință, ci de acord; n-ar fi aici vorba de complexare telepatică: două persoane pot fi acordate sau nu. Între frați cum este cazul aici, acordul poate fi nu numai psihic, ci fiziologic sau fizic. Iată faptele:

"Dl. abate Rehault a trimis de la Observatorul Pic du Midi, fratelui său care locuia la Paris, în ziua de 6 August, o carte poștală având scris următorul text: "Fix la a zecea bătaie a pendulei v-am trimis pe cale telepatică amintirea mea și săruturile mele. Vă rog să-mi spuneți dacă ați gândit la mine în acel moment".

Fratele M.Rehault, a avut la ora indicată viziunea Observatorului Pic du Midi și a întrebat pe soția sa: "La ce te gândești?" Și aceasta i-a răspuns că se gândește la cumnatul său și la Pirinei.

"A doua zi dimineată, scrie Dl.Rehault, am primit cartea poștală trimisă de fratele meu. Experiența de telepatie nepregătită reușise. Soția mea reprodușese în ea gândul masiv al fratelui meu și eu îl reprodușesem în detaliile esențiale. Nimic nu mă putea face să bănuiesc că fratele meu care lucra la spitalul din Bagneres. putea să se afle în acea zi la Observatorul Pic du Midi".

Nu este rar, în fapt chiar comun, ca două persoane trăiesc împreună, ca de exemplu soț și soție, să gândească în același moment, la același obiect sau aceeași persoană. Și adesea unul din ei chiar spune: "Mi-ai luat vorba din gură"...

Aceleași gânduri se pot produce la distanță și dacă nu sunt relevante, aceasta se datorează faptului că în general ele sunt de mică importanță. Pentru a fi reținute, trebuie ca evenimentul să fie serios sau ca o emoție puternică să fi fost simțită simultan.

Fie că este vorba de citirea gândurilor, de vederea prin corpuri opace (citirea unei fraze, a unui desen) de unde ia cunoștință clavăzătorul de ceea ce îi este ascuns?

Ossowicki. întrebat de dr.Osty cu privire la acest aspect, cu privire la un pH sigilat și dezvăluit de el, răspunde:

"Eu mă ocup de hârtia pe care era scris. Nu mi-ar fi servit la nimic. Eu am strâns plicul în mână și l-am frecat pentru a mă pune în legătură cu persoana de la care provine, oriunde ar fi aceasta. Când fenomenul trebuie să se realizeze, imi pare într-un anumit moment, că eu sunt chiar persoana în cauză și atunci se face că ceea ce a gândit ea și a scris ea. se prezintă în spiritul meu ca o amintire, ca și cum aş fi însăși persoana și mi-aş aminti... Eu revăd ceea ce ea a gândit. Dar mi se întâmplă să-l aud sau să-mi spună fără a ști pentru ce. Important este că eu ajung să mă pun în contact cu persoana, fără aceasta nimic nu s-ar produce, apoi trebuie știut că nu cu toate persoanele ai aceeași ușurință: cu unele merge de la sine, cu altele este imposibil. Hârtia scrisă nu-mi furnizează prin ea însăși nici o noțiune privitoare la conținutul său; ca și toate celelalte obiecte folosite la scris, ea nu este pentru mine decât un mijloc de a mă pune în legătură cu cineva".

Iată că Ossowiecki, om instruit și inteligent, vorbește de fenomenul de luare de cunoștință paranormală. Desigur noi încă ignorăm procesul de intercomunicare mentală.

Pentru a se pune în stare de percepție, clavăzătorul este obligat să treacă de la o stare normală, la o stare secundară: adică Transa. Cum se efectuează această schimbare? Ossowiecki nu știe nimic: ceea ce se întâmplă scapă conștiinței sale; aceasta se efectuează ca din instinct începând cu

momentul în care dorind să fie informat de scrisul ascuns de exemplu, el se izolează față de ambianță și așteaptă pasiv să apară informațiile.

Când trebuie să se producă transa, capul său devine cald, mâinile sale se răcesc, el pierde atunci puțin câte puțin conștiința a ceea ce îl înconjoară, el vede, el aude, simte și spune ceea ce i se cere de revelat. Atunci el are fața roșie și pulsul său atinge 90 la 100 de pulsații pe minut

Să reținem din aceste constatări bine descrise de medium, următoarele fapte importante în momentul transei se produc reflexe fiziologice în relație cu dedublarea psihică

Aceste reflexe care se produc în telepatia naturală, noi le vom regăsi și le vom provoca sub alte forme în telepatia provocată.

Dl de Fleuriere, subiect de asemenea studiat de dr Osty, traduce astfel starea lui sufletească când facultatea sa specială este în acțiune (Vezi cartea dr Osty "Cunoaștere supra-mentală" p 190)

"Imi dau perfect de bine seama că starea mentală în care mă aflu, nu mai are nimic comun cu starea mea psihică obișnuită. Instantaneu intru într-o a doua stare. Se produce în mine ca o dedublare a personalității sau mai degrabă este ca și cum o persoană ascunsă în partea cea mai profundă a ființei mele ar acționa la un moment dat pentru a substitui persoana mea normală. Totuși nu am impresia că psihicul meu obișnuit este înlăturat sau abolit. Nu, dar sub inteligența conștientă care duce viața mea obișnuită eu simt că trăiește în mine și lucrează o inteligență subconștientă mai rapidă și mai documentată decât prima, și care în această privință o învață, o luminează și o completează". Când această stare se prelungește, dl Fleuriere se simte îmbătat în toată regula, de o beție particulară.

Contrariu lui Ossowiecki, el nu simte nici o oboseală în ședințele prelungite, din contra, ele constituie un veritabil antrenament care îi măresc facultățile sale de vedere paranormală.

Avem în acest caz, predominanța reflexelor psihice, în timp ce la dl Ossowiecki, dominau reflexele fiziologice.

În ce privește pe dl Fortuny, care își păstrează pe deplin conștiința, el își dă seama că are în fața ochilor, un spectacol, care nu este real, ci "reprezentări mentale mai puternice decât de obicei, intermediare am putea spune, între procesul interior, normal și halucinație" Ceea ce vede de altfel, n-are clarietatea realului totul lui îi apare într-o atmosferă cenușie lăptoasă¹ El o percepe cu ochii deschiși, alteleori viziunea sa se deplasează cu privirea sau dispare. Durata este scurtă ca și pentru Ossowiecki, în medie câteva secunde este în negru sau alb sau un spectacol în care nimic nu lipsește. Uneori el

¹ Vom regăsi acest fenomen "de atmosferă cenușie lăptoasă" în experiențele de Telepatie provocată și noi am putut să le constatăm asupra noastră înșine.

aude sunete care "rezonează într-un punct în capul său, ca și când s-ar auzi vorbind cu urechile înfundate". Uneori apare un miros, un gust, o viziune simbolică, o fereastră, o scară coborâtoare, care corespunde unor noțiuni precise pentru el, de doliu, griji, sănătate proastă, reușită, fericire, succes, etc.

Aceste explicații ale fenomenelor telepatice de către acești trei mari mediumi, precum și repercusiunile, fie în stare fiziologică, fie în stare mentală a subiectului, sunt de reținut-pentru că noi vom regăsi elemente identice (reflexe) în Telepatia provocată a dr. Calligaris.

TRANSA MEDIUMILOR - Recentele descoperiri ale biofizicii permit considerarea mediumului ca un individ care posedă proprietatea de a fi sensibil la radiațiile umane deoarece el poate să-și modifice propria sa lungime de undă atribuindu-și pentru momentul respectiv o lungime de undă diferită.

Astfel organismul mediumului s-ar sincroniza pe lungimea de undă a unui organism apropiat sau îndepărtat, viu sau mort; dar în acest caz s-ar admite că radiațiile viului s-ar conserva în eter, după cum vom explica ulterior cu ocazia teoriei supraviețuirii (sufletului).

Variația temperaturii observată în momentul transei la medium, s-ar explica după Lakhovsky, prin modificarea care s-ar produce atunci în lungimea sa de undă. Din punct de vedere fizic, această modificare a lungimii de undă ar aparține TFF.

Teoria care presupune din partea mediumului puterea de sincronizare a oscilațiilor sale cu acelea care circulă în spațiu, pare să fie singura teorie care să poată explica prin fizică fenomenul prezenței inteligențelor desîncarnate în manifestările mediumice. Vom reveni de altfel asupra acestui subiect în ultima parte a lucrării de față. Personalitatea morților și-ar relua conștiința, în forma sa, substanța sa, prin medium, cum în mod fizic se reproduce vocea în aparatul de radio și în plus și imaginea într-un televizor.

Desigur această explicație ar putea să repugne multor spiritualiști. Pentru ei sufletul este desgiur ceva mai transcendent, mai frumos, decât o oscilație magnetică călătorind în eter.

Vom vedea de altfel că această teorie a persistenței radiațiilor în eter este în prezent acceptată de numeroși savanți și că ea ar trebui să substituie teoria spiritistă care presupune prezența spiritelor desîncarnate.

Subiectul metagnomic sau clarvăzătorul, adesea n-are nevoie să fie solicitat pentru a furniza instantaneu o dovadă a lucidității sale. Acordul de rezonanță între creierul său și al celui al unei alte persoane este suferit într-o reunire destul de numeroasă și el anunță imediat ceea ce a văzut sau a sesizat.

Astfel d-șoara Laplace introdusă în mijlocul unui grup de 25 de medici la Institutul de Meapsihică, a spus imediat dr. Osty: "Am impresia că cineva de aici este pe cale să scrie un articol la un ziar. Ar fi mai bine ca el să nu facă acest lucru. Aceasta ar putea să suscite neplăceri și să ia proporții destul de mari. Ar fi prudent dacă n-ar face acest lucru".

Sedința odată terminată, prof. X... a mărturisit că el a avut intenția să scrie un articol virulent cu privire la o numire cinică în Legiunea de Onoare și care pentru membrii învățământului era un adevărat scandal.

Numeroasele experiențe urmările de mai bine de douăzeci de ani au arătat realitatea acestei facultăți paranormale a spiritului uman de a pătrunde personalitatea indivizilor prezenți sau absenți și fără intervenția noțiunilor de timp și spațiu.

Relevările subiecților inteligenți au permis printre altele să se pătrundă un pic mai înainte în mecanismul acestei disocieri mentale, care favorizează obținerea de cunoștințe supra sau paranormale. La toți se pare că are loc o veritabilă dedublare a personalității: unii asistă la aceasta ca spectatori la un spectacol, la alții subconștientul acționează fără controlul conștientiei.

O modificare a stării fizice sau fiziologice însoțește cel mai adesea acesta dedublare și avertizează percipientul de ceea ce el denumesc "agățare" (aurochage - poate este mai potrivit termenul de "cuplare" N.Tr.).

Pentru a explica aceste aspecte ale transiterii sau citirii gândului, prof. Grasset a imaginat o schiță care ar permite înțelegerea acestei dedublări a personalității. (Vezi fig. 1 - Polinomul lui Grasset)

El consideră în creier un centru 0, sediu al conștientiei și al voinței și legat cu centrul instinctelor, al limbajului, al vederii, al auzului, al motricității, etc.

Acești centri inferiori legați între ei ar constitui ceea ce el a denumit **poligonul**: este subconștientul.

Disocierea se poate stabili între centrul 0 și centrul inferior al instinctelor și noi avem astfel diversele stări, visul, somnambulismul, hipnoza, etc. Această ipoteză are mai ales obiectivul de a explica anumite fapte de uz curent ale vieții cotidiene și de asemenea al clarviziunii și cunoașterii paranormale.

Când Arhimede a ieșit în stradă în costum de baie, el mergea cu **poligonul** său și striga "Eureka" cu centrul 0, care a rezolvat problema.

Când vă plimbați citindu-vă ziarul, centrul 0 este acela care citește, dar poligonul este acela care vă conduce, vă ferește să nu dați peste trecători, vă face să mergeți pe trotuar, etc. Ce se petrece la medium? Grasset îl definește.

un subiect înzestrat cu o vie imaginație poligonală și în același timp cu o mare putere de desagregare suprapoligonală.

Mediumul îmi apare mai degrabă ca un individ care are facultatea de a face să vibreze electronii său cerebrali în armonie sau în acord cu oricare alt subiect și aceasta în anumite circumstanțe, aproape instantaneu.

Nu este de altfel necesar de a fi medium pentru a acorda creierul său cu acela al unei persoane vecine, cum am spus mai înainte.

Să nu căutăm de altfel explicația decât în vibrații identice și sincronizate.

Astfel cititorii gândului ar fi din acest punct de vedere indivizi capabili să facă să vibreze electronii poigonului lor în/(acord cu aceia ai subiectului supus exeperienței și ei citesc astfel nu în poligonul subiectului ci în propriul lor poligon.

Fenomenele de clarviziune, de diagnostic al bolilor la distanță sunt bine cunoscute și până în prezent explicația științifică a fost dificilă.

Astăzi se pare, ca urmare a unor experiențe bine studiate, că se poate pune următoarea întrebare:

Subiectul metagnomic nu percepe radiații emanând din subiectul din fața lui și aceste emanații nu provoacă ele pe suprafața cutanată a sa, reflexe care se repercutează până în subconștientul său?

Abrams a descoperit în percuțiile sale ale abdomenului, a spatelui, etc., zone de matitate provocate de contracții electronice și consecutive unei simple aplicații la nivelul celei de-a 7-a vertebre cervicale de culturi de bacili ai tuberculozei, produse canceroase, etc.

La subiecți isterici, s-au constatat de asemenea zone anestezice fie la nivelul pielii, fie al mucoaselor oculară sau faringiană.

Nu există deci aici nimic misterios.

Fie că este vorba de proiecții electronice, de emanații, fie pur și simplu de absența radiației ca în experiențele lui Kilner sau ale lui Gentile la nivelul unui organ bolnav și că această diferență de "potențial energetic" să fie percepute de medium, fie în plus, fie în minus, ne pare că această tentativă de explicație este logică sau cel puțin plauzibilă. Se poate admite în plus. că raportul de la cauză la efect poate să se producă în conștiința subliminală a mediumului.

Această concepție a zonelor în legătură cu boala și cu psihicul se apropie de altfel, după cum vom vedea mai departe, de teoria dr.Calligaris privind lanțurile care leagă suprafața cutanată de psihism.

La aceste considerații teoretice, vom adăuga câteva fapte controlate cu toată seriozitatea.

Un factor poștal rural, ar aduce discordia în satul său, dacă el ar cunoaște conținuturile plicurilor pe care le distribuie, numai prin palpare superficială.

Unii clarvăzători sunt redevabili jucători de cărți. Ch Richet a raportat cazul jucătorului Alexis, care putea să joace cu ochii închiși (legați) numind cărțile sale și ale adversarilor săi. Pus în prezența lui Robert Houdin (un prestidigitator cunoscut în epocă, N Tr), acesta scoțând o carte din buzunar, îi ceru să citească 8 pagini mai departe de pagina la care era deschisă. Experiența a reușit și Robert Houdin a recunoscut că nici un prestidigitator n-ar putea fi capabil de o asemenea performanță.

Dr Tanagra din Atena, arată că o tânără fată isterică, deosebea culorile după pipăit ea explica faptul că nuanțele culorilor îi dădeau o senzație de căldură variabilă, după gradul lor de colorare. În timpul experienței nimeni nu cunoștea culoarea hârtiei prezentate.

Mai departe vom cita o experiență practică de noi cu dr Calligans, pentru diagnosticul culorilor. Un scul colorat pus într-una din mâinile mele și căruia eu nu-i știam culoarea, provoca în cealaltă mână o zonă de sensibilitate hiperestezică legată de culoarea experimentată.

Poate că astfel s-ar putea explica printr-un reflex analog, cazul citat de dr Tanagra.

A percepe un scris sau o tipăritură printr-un plic sau un corp opac. este evident dificil pentru muritorii de rând. Dar a spune dacă o placă fotografică este impresionată sau nu, pare imposibil. Totuși această experiență a fost realizată de Rudi Schneider. Se plasează în fața lui patru plăci fotografice în cutiile lor El indică cele două plăci impresionate, dar **nedevelopate** și cele care erau intacte.

Mai mult decât atât, el a **revelat** ce reprezenta cele două plăci impresionate.

Este vorba aici de asemenea de transmiterea gândului fotografului care a făcut clișeele și Rudi care ar fi văzut în creierul acestui om fotografia peisajului pe care l-a fotografiat acesta?

Am văzut că mediumii cred că luarea lor la cunoștință a unei scrisori de exemplu, este citirea gândului celui ce a scris-o. Dacă acesta este cazul general, iată după Boirac o experiență care se împotrivesc acestei explicații

DI Boirac a luat o carte, a deschis-o la întâmplare, doar atât timp pentru a citi numărul paginii, a închis-o și a pus-o în mâinile mediumului S , care a descifrat imediat și fără dificultate, pagina cărții unde a fost deschisă.

Cum nimeni nu avea cunoștință de conținutul său, nu mai putea fi vorba nici de sugestie, nici de citirea voluntară a gândului subconștientului

Acest caz de criptestezie, în stadiul actual al cunoștințelor noastre, ne pare complet inexplicabil.

S-ar putea pune întrebarea dacă această facultate de percepție este într-adevăr apanajul numai a câtorva subiecți sau ea există în numeroase persoane și dacă printr-un antrenament rațional, ea n-ar fi susceptibilă să se dezvolte. Este problema pe care și-a pus-o un medium italian Dr. Calligaris, care în douăsprezece volume a încercat să rezolve această enigmă, provocând vederea la distanță și citirea gândului prin sensibilizarea sau excitarea ușoară a anumitor zone cutanate.

RECUNOAȘTERE - PREMONIȚII PREVIZIUNILE VIITORULUI - VIZIUNEA TRECUTULUI

Dacă noi cunoaștem destul de multe asupra percepției gândului unui individ prin acordul rezonanței care se poate face între două creiere, nu mai este același lucru când este vorba de precunoașterea viitorului, fie că este vorba de presentimente personale, de premoniții sau de predicții înainte de a se realiza într-un timp mai mult sau mai puțin îndepărtat. Oricât de extraordinare par a fi aceste fapte, ele nu sunt mai puțin exacte și pun probleme până aici cu totul insolubile, lată câteva exemple:

- Ca urmare a unui duel cu săbiile cu Georges Vanor, Catulle Mendes a fost atins de o rană profundă la abdomen. El scăpă ca prin minune de o peritonită și cum era felicitat de această vindecare evasinesperată, el a răspuns: "Eu știam că nu mi-a sunat ultimul ceas. Eu voi muri în accident într-un loc întunecos".

Câțiva ani mai târziu el cădea dintr-un tren în tunelul Saint Germain.

- Poetul Verhaeren, în vizită la pictorul Le Sidaner, deveni dintr-o dată foarte trist, privi pânzele prietenului său și îi zise: "Mi-am bucurat ochii pentru ultima dată de cele văzute" și cum Le Sidaner căuta să-l reconforteze, el îi spuse: "Inutil, eu am primit avertismentul". Câteva săptămâni mai târziu, marele poet belgian era zdrobit de un tren în gara Rouen.

O premoniție foarte interesantă și raportată de prof Ch Richet, este următoarea, referitoare la asasinarea arhiducelui Ferdinand la Sarajevo, la 28 iunie 1914.

Dl Iosif de Lanyi, episcop de Grosswarden, visă în dimineața zilei de 28 iunie (ora 4 dimineața), că vede pe masa sa de lucru o scrisoare cu chenar negru, purtând armele arhiducelui (Dl de Lanyi fusese profesor de limbă ungară arhiducelui). Apoi în visul său, dl de Lanyi deschise scrisoarea și în partea de sus a acesteia, el văzu o stradă în care dădea o străduță Arhiducele era așezat într-un automobil împreună cu soția sa în fața lui un general și pe locul de lângă șofer, un ofițer. Mulțime în jurul mașinii și din această mulțime ieșiră doi tineri care traseră asupra altetelor lor regale în ceea ce privește textul scrisorii, acesta era următorul:

"Dragă Doctore Lanyi, eu va anunț că împreună cu soția mea, la Sarajevo voi fi victima unei crime politice. Ne încredințăm rugăciunilor Dvs. Sarajevo, 28 Iunie ora 4 dimineața"

"Apoi, spune dl Lanyi. mă trezii tremurând tot, văzui că ceasul arăta 4 și jumătate și eu notai visul meu, reproducând forma scrisorilor care îmi apărură în scrisoarea arhiducelui.

"La ora 6, când sosi serv ătorul meu. el mă găsi la masa mea de lucru, tremurând, zicându-mi mătăniile. În curând i-am spus "Cheamă pe mama mea și pe gazda mea, ca să le spun visul sumbru pe care l-am avut"

"In cursul dimineții îmi sosi o telegramă anunțându-mi teribila veste"

Este vorba aici de o premoniție în vis a căror detalii sunt extrem de precise, cu excepția focurilor de armă simultane, care în realitate au fost două bombe lansate în două reprize.

O altă premoniție care se referă la războiul din 1914 și tipărită în revista "La Vie Nouvelle" în Februarie - Martie 1914 (nr 524,525). emană de la o simplă țărancă care în timpul transei sale, vorbește ca și cum ar fi Ioana d'Arc, călăuzitoare a Franței

"Intr-un viitor foarte apropiat Franța va fi invadată de o masă de dușmani dinspre nord-vest (prin raport față de Domremy) Intrarea lor va fi triumfătoare datorită numărului lor și a ignorării lor de către Franța. In momentul în care va avea loc invazia, corpurile noastre de armată vor fi departe de a se aștepta la aceasta Invazia va avea loc prin frontiera de NV pe direcția a două departamente. Masa invadatoare va fi atât de mare. că ea va atinge mai multe orașe aparținând unui alt departament. Va trebui să se cedeze La nord și la est se va suferi mult. Inamicul va coborî în linie dreaptă, paralel cu frontiera"

Clarvăzătoarea descrie apoi o bătălie în jurul unui loc puternic (poate Verdun) adăugând "inamicul găsi locul de trei ori mai puternic decât se

astepta". Apoi adugă: "Dar Franța nu este singură, violarea unui teritoriu neutru a nemulțumit puteri care se unesc cu Francezii; căci este clar că această violare a fost făcută în scopul de a lua în posesie un pasaj direct la frontiera franceză. Vocea puterilor aliate se va face auzită, dar dușmanul nu va ține cont de nimic... persistând să acționeze atât în teritoriul neutru, cât și în țările cucerite. Lupta va continua totuși cu acest mic popor și va fi sângeroasă".

În sfârșit după mai multe pasaje un pic obscure, ea adaugă: "Dușmanul îngenunche țara în ciuda reproșurilor șefilor. Nu mai era descurajare, ci consternare, prăbușire, nu se mai apăra. Populația se lasă omorâtă, era sfârșitul".

"Francezii și aliații lor se reuniră pentru a pune bazele unui tratat de pace echitabil în vederea unirii tuturor națiunilor într-un același sentiment de dreptate și fraternitate".

Clarvăzătoarea a văzut Societatea Națiunilor cu 4 ani înaintea constituirii sale și războiul cu șase luni înaintea declasării sale, cu cea mai mare parte a peripețiilor sale.

- Cutremurul de pământ care a distrus Messina a fost anunțat de o doamnă din aristocrația Romei la 2 Decembrie 1909, pentru 8, 18 sau 28 De cembrie următor.

O scrisoare, purtând aceste date a fost trimisă de ea regelui Italiei. Or, Messina a fost distrusă de un cutremur de pământ. În 28 Decembrie.

De notat în această previziune, fixarea datelor, ceea ce este destul de rar.

O premoniție apropiată de aceasta, este cea distrugerii Alepului și Antiohiei în 1922; ea este de asemenea foarte curioasă.

În 1922, cum dl. Wolff se afla la Alep la un dineu la care asistau d-nii Barker, de Lesseps și Maseyk, consulul Danemarcei, se glumea pe baza unei scrisori scrise de Lady Stanhope d-lui Barker, recomandându-i să nu meargă la Alep a cărui distrugere era apropiată, după comunicarea profetică obținută de la un fracez, dl. Lustenau. Dar n-a făcut decât să stârnească râsul. Câteva zile mai târziu un cutremur de pământ îngrozitor care a făcut 60.000 de morți, distrugea Alepul și Antiohia. Dl. Barker scăpă ca prin minune¹.

- Unul dintre exemplele cele mai remarcabile de cunoaștere anticipată a viitorului este cel raportat de către dl. Tardieu din Mont Dore. În luna iulie 1869 plimbându-se prin Luxemburg cu prietenul său Sonrel, astronom, acesta i-a făcut prezicerea următoare, pe care o rezumăm. Sonrel vede războiul din 1870, retragerea rapidă, apoi propria sa moarte. El vede în continuare pe prietenul său Tardieu ocupându-se de copiii săi, stabilindu-se și apoi lansân-

¹ Howit: "History of sumaturâl".

du-se în politică și în sfârșit, după ce a indicat un număr de evenimente care toate s-au realizat, el strigă "Ah, iată-te salvată, ea va merge până la Rhin O, Franță, iată-te triumfătoare!"

Parvenit în 1912 la realizarea unui episod științific care i-a fost prezis lui Sonrel cu 43 de ani înainte, dr Tardieu gândi că se apropie momentul nou încercări a Franței. În Aprilie 1914 el comunică dr Richet întreaga premoniție a prietenului său, cu indicarea realizărilor succesive.

- Un alt mesaj de premoniție de asemenea remarcabil privește prezice rile extraordinare făcute de d-na Przybyska și care este raportată în între gime în cartea dr Osty. În 10 Iunie 1920, 6 Iulie, 12 Iulie, 21 Iulie. 6 August, 14 August. 19 August toate peripețiile bătăliilor sunt anunțate în avans, iar ultimul mesaj din 19 August este următorul "Intr-o lună, mari victorii și un nou dezastru al bolșevicilor, înfrângere completă a inamicilor" Aceasta a fost într-adevăr victoria de la Rovno.

Cartea dr Osty și "Revista de Metapsihică" abundă de fapte analoage și noi ne întrebăm cum astfel de precunoașten pot fi percepute fie cu ani, fie cu luni sau săptămâni înainte?

Foarte recent am putut înregistra o premoniție curioasă

În Iunie 1938, dl Labadie raportează că un medium specializat în clarviziune, dl Charley, a declarat la Cannes în prezența unui număr de persoane

- "De la 28 August la 28 Septembrie ca fi haos (sic)

- "Ce înțelegeți prin aceasta?"

- "Haosul unui cornet de zaruri în 28 Septembrie guvernele vor arun ca zarurile"

- "Apoi?"

- "Nu va fi război. Eu o afirm "

În 27 Septembrie, la doi pași de frontiera Italiană, dl Labadie făcea totuși valizele celor doi copii pe care îi avea în grijă. La ora nouă, mesajul unui alt medium "Nu va fi război Mussolini prietenul nostru "

Totuși, în 28, ce groază la anunțarea la radio a aranjamentului final de la Munchen

Este momentul de a ne întreba dacă, făcând apel la științele conjuncturale, n-ar exista o **Astrologie subconștientă** care ar permite unor astfel de clarvăzători de a citi destinul unora dintre semenii lor sau de a prezice evenimente cum sunt războaiele, o victorie sau accidente ca acelea de automobil (prezicere făcută de dr Osty și care s-a realizat întocmai cum a fost anunțată)

Trebuie adăugată la aceste fapte experiența următoare, căreia doctorul Subert i-a anunțat protocolul și care prezintă un interes deosebit.

La aceasta au luat parte profesorul C, soția sa, fratele său și dl Treyve, radiestezist bine cunoscut.

S-a convenit ca d-na C. să rămână cu dl. Treyve în biroul său și ca profesorul C. și fratele său să meargă în oraș și să facă cumpărături, al căror preț să nu depășească 100 de franci. Ei trebuiau mai întâi să meargă la o cafenea, la alegerea lor, și acolo să aștepte până la ora 15 când trebuiau să plece să-și facă cumpărăturile. Era ora 14 când s-a hotărât experiența. D-na C. și dl. Treyve trebuiau să indice pe o bucată de hârtie, costul fiecărui obiect cumpărat și ora la care a fost cumpărat; această hârtie trebuia apoi pusă în plic la ora 14,45 adică cu un sfert de oră înainte să plece la magazin.

Rezultatele au fost următoarele:

D-na C. a indicat că cumnatul său a început cumpărăturile cu un obiect de 4,50 Fr., apoi soțul său un obiect de 15,50 Fr. Dl. Treyve a indicat că dl. C. ar fi făcut la ora 15 și 10 o cumpărătură de 4,80 Fr., apoi că profesorul ar fi făcut una de 15,50 Fr., cifră dată de d-na C.

În realitate, profesorul a făcut o cumpărătură de 15,50 Fr. și dl. C. una de 5,10 Fr. Era deci reușită completă privindu-l pe profesor și o eroare de 0,50 Fr. din partea d-lui Treyve; de 0,60 Fr. din partea d-nei C. privindu-l pe dl. C.

Dl. Treyve în afară de ora cumpărăturii, a indicat cu exactitate cafeneaua unde au așteptat cei doi cumpărători și strada în care se găsea magazinul.

Prin urmare experiența a reușit aproape total.

Ce devine în fața unor astfel de fapte, libertatea umană?

Se va găsi în a doua parte a acestei lucrări, o experiență analoagă de Previziune provocată după procedeele prof. Calligaris.

În astfel de feluri de revelații ale unui viitor mai mult sau mai puțin îndepărtat, nu mai este vorba de amintirea unor sisteme dinamice trăite și conservate în creier; nu mai este vorba de realități trecute sau prezente care pot fi explicate prin comunicarea între psihicuri sau prin acord de rezonanță, ci de realități viitoare în stare de neant actual

Creierul uman ne-a apărut până aici ca un organ receptor de senzații actuale. Ori, pentru anumite persoane premonițiile, avertismentele, îi fac să cunoască realități care sunt încă inexistente, iar pentru altele le sugerează evenimente la o dată mai mult sau mai puțin îndepărtată și care se realizează exact cum au fost avertizate!

"Anumiți indivizi, spune Carrel, par susceptibili de a călători în timp. Clarvăzătorii percep nu numai evenimentele care se produc în depărtare, dar și evenimentele trecute și viitoare. Sar zice că a lor conștiință și-ar proiecta tentaculele sale atât în timp, cât și în spațiu. Sau că evadând din conținutul fizic, ea ar contempla trecutul și viitorul, ca o muscă ce ar privi un tablou și în loc de a merge pe suprafața sa, ea ar zbura la o oarecare distanță de el".

"Faptele prezicerii viitorului ne conduc până în pragul unei lumi necunoscute. Ele par să indice existența unui principiu psihic capabil de a evolua în afara limitelor corpurilor noastre¹".

Spiritistii interpretează unele din aceste fenomene ca dovadă a supraviețuirii conștiinței după moarte. După Broad, ar persista după moarte, nu numai spiritul, ci și un factor psihic capabil de a se grefa temporar pe organismul unui medium și a cărui existență ar fi tranzitorie. Dar această explicație nu ne revelează de ce un clarvăzător este capabil să sesizeze atât trecutul, cât și viitorul.

Și iată-ne ajunși de a ne întreba cu dr. Osty: "Are creierul uman proprietăți fizilogice capabile să depășească tot ce ne-am putut imagina sau creierul uman este chiar producătorul tuturor manifestărilor gândului omenesc?"

Tulburătoare enigmă la care până în prezent nu s-a dat încă un răspuns satisfăcător".

Cum s-ar putea într-adevăr imagina transmiterea gândului unui individ, într-un creier vecin sau îndepărtat pentru a stabili acest misterios acord de rezonanță care stabilește această comunicare între cele două psihicuri? Se pare că s-ar putea admite din punct de vedere fiziologic, ipoteza făcută în 1927 de dl. Azam.

Descoperirea dezintegrării materiei inerte prin radioactivitate, permite observarea proiecțiilor electronice însoțite de perturbații ale eterului sub formă de raze penetrante având ca reziduu, heliul.

Descoperirea dezintegrării celulelor nervoase sau organice prin vitalitate, va permite poate decelarea proiecțiilor electronice energetice. însoțite de perturbații în spațiu sub formă de diverse radiații sau de frecvențe.

Și problemele complicate ale metapsihicii își vor găsi atunci o soluție științifică la îngrozitoarele întrebări ale sufletelor tulburate sau neliniștite.

Știm că această idee a dezintegrării celulare are deja o confirmare materială și științifică prin experiențele lui Tomassoti asupra radiațiilor electronice în boli (Vezi cartea noastră asupra "Electricității Umane").

Totuși, această ipoteză în ciuda ultimelor aceste experiențe, care constituie fenomene obiective, este departe de a antrena convingeri unanime. După Carrel, nu este sigur că fenomenele telepatice să fie datorate propagării în spațiu a unui agent fizic "Este chiar posibil să nu existe nici un contact spațial între cei doi indivizi care intră în comunicare. Intr-adevăr noi știm că spiritul nu este în întregime înscris în cele 4 dimensiuni ale continuului fizic. El se găsește deci în același timp în universul material, cât și dincolo de acesta. El se inserează în materie prin intermediul creierului și se prelungește în afara spațiului și timpului, ca o algă care se fixează pe o stâncă lăsând să-i floteze protuberantele în misterul oceanului. Ne este permis să presupunem că o comunicare telepatică constă în întâlnirea în afara celor 4 dimensiuni ale Universului nostru, a unor părți imateriale a celor două conștiințe".

Pentru moment, ar trebui deci continuat de considerat comunicările telepatice ca fiind produse de o extindere a individului în spațiu.

Pe nesimțite, toate aceste ipoteze au eliminat ipoteza spiritistă.

Intr-adevăr, dacă în majoritatea faptelor se citează "post mortem" revelația ce pare să provină de la un spirit, este vorba de o "personificare" pe care subiectul are o tendință de a o face să intervină după credințele sale latente și nu dintr-o realitate.

Totuși, există o ipoteză intermediară și asupra căreia vom reveni: ar fi vorba nu de personalitatea reală a decedatului, ci de ceva lăsat de el în aerul ambiant, acest ceva părând să se atașeze mai mult de obiecte care au fost în contact cu 6 persoane, etc.

Și această explicație ne conduce la experiențele cunoscute ale persistenței emanației pe o stofă, bumbac, sare gemă, și provocând devierea la distanță a acului unui electrometru (Muler) și pe de altă parte la proiectarea de electroni care sensibilizează placa radiografică (Tomasetti). Vom vedea de altfel că această idee este preluată de asemenea de prof. Calligaris: ea coroborează vederile lui Lombroso, ale lui Leadbeater și a fost foarte recent obiectul unei explicații științifice de către dl. Angelo Montani.

I. PROCEDEE UTILIZATE DE MEDIUMI PENTRU PROVOCAREA TRANSEI

larvăzătorii, metagnomi foarte antrenați, adesea nu au nevoie de nici un procedeu necesar punerii în acțiune a facultății lor de "vedere dublă".

Alții folosesc ca și ghicitoarele zațul de cafea, un albuș de ou aruncat într-un pahar cu apă, cărți de joc, rădăcini, oase, sferă de cristal.

Radiestezistul care "citește" pe plan sau fotografic și care exercită adesea facultăți metapsihice sau intuiția, se servește de pendul, care după noi, îi slujește drept mijloc de fixare a atenției și de punere în raport sau acord cu solul sau cu un individ mai mult sau mai puțin îndepărtat. În acest caz, este foarte puțin probabil că aceia care reușesc astfel de experiențe sunt cel mai adesea subiecți metagnomi. Am văzut că anumite persoane indică foarte net senzațiile pe care ei le încearcă când ei se "cuplează" transei. La "sursieri" (adică radiesteziști specializați în căutarea surselor de apă - N.Tr.) și la radiesteziști, am putut stabili că au loc modificări fiziologice sau motrice, când operatorul se află deasupra unui curs de apă (în primul caz, N.Tr.) sau în prezența unei accelerații pe care o decelează¹ (în al doilea caz, N.Tr.). Au fost astfel constatate senzații de fiori în pulpe, în mușchii brațelor, ai feței etc.

Dat fiind raporturile care există între sistemul nervos periferic și creier, s-a pus întrebarea dacă excitarea anumitor zone cutanate n-ar fi susceptibilă de a provoca fenomene psihice de clarviziune, de dedublare a personalității, de citire a gândurilor, de acord de rezonanță între două creiere situate în imediata apropiere sau la distanță unul față de celălalt. Dacă această întrebare ar fi rezolvată afirmativ, un mare pas ar fi făcut pentru explicarea anumitor fenomene metapsihice, a căror rezolvare este încă necunoscută.

Fapte incontestabile ca transmiterea gândului, premoniția, cunoașterea paranormală, ca cele care au fost raportate, ar trebui să determine pe cercetătorii pasionați să se întrebe dacă legi care în prezent sunt ignorate n-ar prezida aceste manifestări ale unui psihic exaltat și dacă pe de altă parte, nu s-ar putea provoca aceste stări anormale, cum se poate provoca somnul hipnotic printr-un procedeu fizic acționând asupra sistemului nervos sau a organelor de simț.

¹ "Radiestezia medicală", voi. 2, 15 Fr. Legrand Ed. 32

Acesta a fost scopul studiilor profesorului Calligaris, docent în Neuropatologie la Universitatea din Roma, care timp de numeroși ani a căutat rezolvarea acestei probleme.

PARTEA A DOUA

Telepatia provocată sau experimentală

I

REZONANȚA - CONSONANȚA - INSTRUMENTAR

-a văzut în ce constă Telepatia naturală și fenomenele bine cunoscute |J de metagnomie, de vedere la distanță, de viziune a trecutului de către

indivizi dotați cu facultăți zise "paranormale". Scopul nostru este de a arăta aici că această facultate a Telepatiei este apanajul oricărora dintre noi și că prin procedee simple și științifice, este posibil oricui să devină un Clarvăzător. Care este deci diferența dintre Telepatia naturală sau spontană și Telepatia experimentală sau provocată?

Telepatia naturală este apanajul unui mic număr de indivizi înzestrați special putând să-și provoace o dedublare momentană a personalității. Această facultate suferă eclipse și erori: ea nu este constantă la același individ, ea nu se produce decât într-o stare specială constituită de **Transă**.

Telepatia provocată poate fi provocată la un individ **oarecare**, ea nu provoacă nici o transă, dar ea provoacă prin procedee de excitație cutanată foarte lejere, reflexe psihice și senzoriale care corespund "cuplării" ("aceroachage" în textul original, N.Tr.) clarvăzătorilor.

Cu Telepatia provocată noi abordăm un domeniu nou și până în prezent abia explorat, cu excepția autorului său. dr. Calligaris.

Iată în câteva cuvinte teza profesorului Calligaris: Există pe suprafața corpului puncte, plăci și zone a căror excitație ușoară sau o slabă presiune este susceptibilă de a provoca reflexe asupra organelor interne și de a provoca sentimente, gânduri sau emoții, fie asupra subiectului însuși, fie asupra unui individ care se află în fața acestui subiect.

Cum pot fi determinate exact punctele sau plăcile care provoacă aceste fenomene de telepatie sau de telediagnostic? Trebuie mai întâi să avem pe corp puncte de reper fixe.

Dacă se examinează un subiect văzut din față. se pot determina următoarele linii pe trunchi și membre (fig.2):

1. - Un meridian A-B împarte fața în două părți simetrice plecând din creștetul capului, trecând apoi prin rădăcina nasului, vârful acestuia, prin gură, bărbie, laringe, mijlocul sternului, ombilic și până la mijlocul pubisului.

2. - Două meridiane laterale, C-D, plecând de la umăr, trecând prin mameloane și coborând în lungul membrelor inferioare, trecând prin

mijlocul rotulei și ajungând la mijlocul celui de-al treilea deget de la picior (linii mamelonare).

Pentru partea posterioară:

1 - Un meridian A'-B' împărțind trunchiul în două părți plecând de la creștetul capului pentru a ajunge la șanțul ano-rectal urmărind coloana vertebrală;

2. - Două meridiane laterale C'-D', care pleacă de la umăr pentru a ajunge la călcâi și dedesubtul celui de-al treilea deget de la picior.

Există în plus un lanț lateral care împarte corpul uman în două părți, una anterioară și una posterioară. Acest lanț urmărește părțile exterioare ale membrilor, ale degetelor, trece prin axilă (subsoară) pentru a ajunge la fața laterală a membrilor inferioare. În fapt acest lanț urmărește conturul celor două schițe ale corpului uman. (fig.2).

Pentru membrele superioare există două meridiane, unul anterior E-F, altul posterior E'-F, care pleacă din umăr și ajung la mijlocul degetului mijlociu (medius).

Pe aceste linii și pe liniile transversale care le leagă și în afara acestor linii, se găsesc punctele unde trebuie să se exercite ușoara excitare, pentru a declanșa reflexul viziunii paranormale sau de diagnostic.

Liniile de mai sus, precum și liniile de flexie a articulațiilor, constituie repere fixe chiar pentru puncte situate în afara lor. Se posedă astfel într-adevăr două coordonate, una verticală, cealaltă orizontală, care delimitează exact centrul zonei sau punctul unde trebuie să se facă aplicarea.

Există de asemenea pentru fiecare mână, după cum vom vedea mai departe linii axiale care pleacă din mijlocul fiecărui deget și linii interdigitale permițând a găsi, fie pe ele, fie în afara lor, puncte corespunzătoare unor tulburări funcționale organice, de sentimente sau de gânduri.

Opera dr. Calligans prin originalitatea sa și prin orizonturile pe care le deschide în toate domeniile gândirii conștiente și inconștiente, poate fi chemată să modifice majoritatea concepțiilor actuale asupra psihicului și reflexelor cutanate.

Intr-adevăr, după el, există fenomene de **rezonanță** între anumite gânduri, amintiri, emoții etc. și puncte bine determinate ale pielii; pe de altă parte, pot fi localizate puncte simetrice la un individ care se află în fața noastră, când noi ne concentrăm spiritul asupra unui subiect sau gând. Este ceea ce dr. Calligans denumește **consonanță**.

După cum am zis, punctele pot fi localizate după liniile axiale sau transversale într-un mod matematic și poziția lor precisă, controlată de fenomene reflexe pe care le provoacă **încărcarea** lor, adică o ușoară

presiune la nivelul lor¹

Cum poate un gând să fie transmis de la un individ la altul, care sunt raporturile între fizicul și moralul unei persoane sau între fizicul unui subiect și moralul unei alte persoane? La aceste întrebări tulburătoare a făcut efortul de a răspunde dr Calligaris.

Desigur, printre experiențele relatate de medicul italian, unele ar putea fi explicate prin transmiterea gândului. Ar fi posibil ca și autorul să fi gândit la rândul său că unele fenomene ar putea fi explicate printr-o astfel de ipoteză. Este într-adevăr plauzibil de presupus că utilizând un subiect cu care este în contact de mai mulți ani, subconștientul operatorului să acționeze inconștient asupra subiectului și că imaginile fixate în străfundul amintirilor să apară la suprafață pentru a influența psihicul mediumului utilizat.

Vom da mai departe un exemplu de viziune de către medium a fizionomiei unui autor și modalitățile prin care se prezintă "portretul" autorului, după o pagină scrisă de către acesta pe care subiectul a pus mâna. Această psihometrie provocată prin sensibilizarea unei plăci cutanate este deja un fenomen extrem de tulburător dar ce să mai vorbim de descrierea casei lui Dante și a imaginii poetului Horațiu de către medium? Oare printr-un fenomen psihic inconștient n-a dictat fără să-și dea seama, subiectului - medium, pe care acesta a exteriorizat-o?

Aceasta este obiecția care ne vine în minte în mod natural și care fără să scadă valoarea lucrărilor confratelui nostru, merită să fie elucidată.

Pentru a explica acest fenomen trebuie să se facă apel la radiații emise de persoane defuncte și conservate în eter. după unele teorii emise recent de diverși autori?

Premisele fiind puse, să examinăm acum teza și teoriile dr Calligaris

Telepatia, spune el, este o lege universală și facultatea de comunicare telepatică trebuie considerată ca fiind comună tuturor ființelor umane, am putea spune, tuturor ființelor vii, căci ea există deasemenea la animale.

Faptele următoare vin în sprijinul acestei ipoteze.

Ca urmare a publicării rezultatelor obținute de el în experiențele sale asupra "Limbaajului albinelor", dl Julien Francon² încheie studiul cu următoarea concluzie.

"Toate rezultatele sunt concordante ele dovedesc cu o claritate absolută pe de o parte, că reperarea vizuală prealabilă este condiția necesară și suficientă a albinei în zbor de lucru și că mirosul nu intervine pentru a indica celorlalte albine locul unde se află "prada" pe care o explorează sora lor"

¹ Aceste indicații foarte precise sunt date în cărțile publicate de dr Calligaris, a căror listă o vom da la sfârșitul acestei cărți

² "Revue des Deux Mondes", 1 aprilie 1939

"Prin aceeași observație, ele confirmă existența comunicării între albine fără de care n-ar fi posibil colaboratoarele nici de a cunoaște existența comorii oferite semenei lor, nici de a ajunge până la aceasta."

"În plus aceste experiențe fără să ne releve natura misterioaselor "comunicări" permit totuși să avem o idee de ceea ce ar putea fi. Aceste dovezi ne-au arătat într-adevăr în mai multe rânduri că albinele colaboratoare se comportau exact ca și sora lor inițiată, acționând cu același discernământ, că la modul propriu vorbind, ele au recunoscut un obiectiv pe care nu l-au văzut niciodată.

Nu putem atunci să gândim că documentarea pe care o primesc de la sora lor este transmisă sub formă de imagini printr-un fenomen telepatic ?

"Comunicări" de această natură ar corespunde atitudinii singulare a albinelor în prezența obiectivului pe care ele îl întâlnesc pentru prima dată și pe care ele îl identifică totuși ca și cum ar fi păstrat amintirea vizuală. Ele ar explica astfel de asemenea ordinea perfectă ce prezidează principalele acte ale vieții stupului și care par să se nască în partea cea mai profundă a unui extraordinar instinct colectiv."

Aceleași observații s-ar putea aplica lumii furnicilor, termitelor etc.

"Toate creaturile, scrie Kephren. sunt legate între ele prin legături subtile, dar deosebit de puternice ale fluidului lor vital: existența noastră constă într-o luptă fără sfârșit angajată între forțele universale și energiile noastre interioare."

Noi suntem în raport constant telepatic cu toți locuitorii planetei (sublinierea aparține traducătorului). Iradierea telepatică nu se produce numai între indivizi care se cunosc și care sunt în comunicare spirituală intimă, ci de asemenea în alte direcții: căci nu există nici o îndoială că un sentiment născut la un domn Dupont. de exemplu, care se găsește lângă mine, poate fi în comunicare cu propriul meu spirit, fără ca eu să-mi dau seama, tot atât de bine dacă el s-ar găsi la celălalt capăt al lumii, deoarece viteza gândului este instantanee, după cum a stabilit Charles Henry.

Este posibil ca o asemenea repercusiune să nu fie prevăzută de mine și ca ea să rămână fără efect în lume și ca ea să fie pierdută, aceasta se poate, dar pierderea respectivă nu distruge gândul primitiv (în sens de primar, inițial, N.Tr.).

Noi toți, suferim de numeroase proiecții psihice, adică infinite iradieri¹ telepatică care ne vin din toate părțile, fără să fim conștienți de acest lucru. Ce minunății ar fi rezervate ochilor muritorilor dacă le-ar fi posibil să vadă în atmosfera care îi înconjoară, infinitele mesaje care sunt vehiculate de

¹ Alegerea cuvântului nu este prea potrivită; el are o mare specificitate însemnând emisie de radiații radioactive. Ar fi mai potrivit **emisiuni, N.Tr.**

un număr infinit de raze care se încrucișează în toate direcțiile, dar de asemenea am putea adăuga noi, câte deziluzii'

Influențele mutuale nu se produc numai între organismele vii, între două inteligențe, ci ele pot avea multiple combinații.

Creierul lui Jacques transmite gândul său creierului lui Pierre după cum coarda unui pian transmite vibrația sa unui instrument vecin, după cum vocea mea se repercutează sub formă de ecou într-o vale.

Astfel orice element din Univers, însuflețit sau neînsuflețit, este un emițător, adică un iradiant și în același timp și un receptor, adică un iradiat (vezi explicația de la asterisc 1)

Este posibil ca în substanța noastră cerebrală când se naște un gând care ne pare spontan și căruia nu-i găsim cauza, fie din lumea noastră interioară, fie din lumea exterioară, să aibă o origine mult mai îndepărtată și să provină din diverse elemente ale Universului.

Am putea deci să afirmăm că telepatia umană nu este decât un caz particular, o modalitate a telepatiei universale (Subl Trad)

Dacă noi examinăm fenomenul telepatiei între doi indivizi, dintre care unul se află la Roma și celălalt la Constantinopole, noi trebuie să ne întrebăm nu prin ce mijloc gândul primului ajunge la cel de-al doilea, ci pentru ce cel de-al doilea n-are constant cunoașterea gândului primului. Se poate presupune că gândurile primului constituie mesaje care ajung la subconștientul celui de al doilea fără a ajunge să egaleze conștiința însăși. Această egalare, această percepție nu se produce decât în caz excepțional și numai atunci când în limbajul nostru noi pronunțăm cuvântul de telepatie care ia atunci o aparență de minune.

Este foarte probabil ca această trecere de la subliminal la conștient se produce când receptorul se găsește într-o stare psihică particulară, într-o stare de receptivitate specială a cărei modalitate ne scapă încă, dar care se poate explica printr-un acord de rezonanță. S-ar putea presupune de asemenea că atunci când gândul lui Jacques este transmis lui Pierre, telepatia universală a lăsat cale liberă acestui mesaj interuman în realitate undele gândului lui Jacques parvin **tot timpul** la subconștientul lui Pierre, fără ca nici unul să-și dea seama de aceasta.

Dar în acest caz mesajul nu cade în vid după Calligaris, el se repercutează pe suprafața corpului prin căi preparate și predestinate și **printr-o excitație a uneia din aceste zone de repercusiune** corespunzând mesajului transmis, este posibil să ducă la suprafața conștiinței imaginea latentă și înmagazinată de subconștient.

Carrel la rândul său a imaginat un alt proces pentru explicarea cunoașterii supranormale dar care derivă din aceeași idee de telepatie universală.

"Limita noastră anatomică, spune el, este numai un aspect al individului: ea nu învăluie personalitatea mentală. Dacă noi am putea să zărim legăturile imateriale care ne leagă unii de alții, oamenii ne-ar apare cu caractere noi și stranii. Unii abia depășesc suprafața propriului corp, alții se întind peste țări întregi, continente, întreaga lume... Omul se poate prelungi în spațiu în mod încă și mai pozitiv. În cursul fenomenelor telepatice el proiectează instantaneu o parte din el însuși, un fel de emanație care va întâlni un părinte, un prieten. El se extinde astfel la distanțe lungi, trece oceanul, continentele, într-un timp prea scurt pentru a putea fi apreciat. El este capabil de a întâlni în mulțime pe acela căruia trebuie să i se adreseze. Individul care posedă această formă de activitate se comportă ca o ființă extensibilă, un fel de amoebă capabilă a trimite un pseudopod la o distanță considerabilă"(fig.3)

În rezumat deci, teoria lui Calligaris este următoarea:

Există pe suprafața corpului linii, puncte, plăci cutanate hiperstezice care sunt în relație fie cu organele noastre interne (rezonanță), fie cu acelea ale altor indivizi (consonanță), fie cu gândurile noastre sau ale persoanelor prezente sau îndepărtate. (fig.4)

Se caută hiperstezia acestor plăci pe subiect sau pe persoana plasată în fața acestuia cu un ciocan rece sau al unui slab curent faradic. Placa fiind foarte limitată după indicațiile furnizate de autor, se aplică un mic tampon de cupru pe suprafața cutanată și se așteaptă ca subiectul să indice cele trei repercusiuni ale reperului semnalate pentru acesta placă (reflexe senzoriale), de îndată ce cele trei repercusiuni au fost simțite de subiect, placa este considerată **încărcată**, adică sensibilizată și experiența poate fi asigurată de reușită.

Se va fi ajuns astfel la **pragul conștiinței**, ceea ce era numai în **inconștient**, fiind făcută imagine vizibilă latentă a unei emoții, a unui gând, a unui obiect etc., și pe de altă parte este relevat dezechilibrul unui organ sau al unei funcții urmărind placa **sensibilizată**.

Iată un exemplu cu intenția de a ilustra această teorie:

1. - Un subiect, Jacques, vede un cufăraș sau fotografia acestui obiect. Un același moment, un fel de reflex plecând din creierul său ajunge la o zonă cutanată a propriului său corp și o sensibilizează.

Există deci o legătură stabilită între luarea la cunoștință a cufărașului de către creier și placa situată pe piele, într-un anumit loc al corpului. Este ceea ce Calligaris denumeste **rezonanță**.

2. - Să presupunem acum că în fața acestui subiect, Jacques, la care s-a produs fenomenul de rezonanță, se află un alt subiect, Pierre. Acesta

primește pe nesimțite pe locul simetric al corpului său și ca un fel de reflex, razele care emană de la placa făcută sensibilă de pe corpul lui Jacques Corpul lui Pierre este ca o oglindă pe care s-ar reflecta imaginea punctului sau a plăcii devenită sensibilă la Jacques. Această oglindire este modul cel mai propriu dacă placa lui Jacques este pe mâna dreaptă, imaginea acesteia asupra lui Pierre va fi pe mâna stângă 3 - Dar fenomenul cel mai extraordinar este următorul: Dacă cu ajutorul ciocănelului rece sau al unui fascicol faradic se excită această placă reflectată pe subiectul Pierre, acesta vede instantaneu imaginea cufărașului văzut sau gândit de Jacques.

Este ceea ce Calligaris denuște **consonanță**.

Aceste experiențe ne incită să respingem anumite dogme cum este aceea a dualismului lui Descartes suflet și corp.

Omul este un tot am învățat să cunoaștem anatomia sa, fiziologia sa și a trebuit să mergem mai departe și să pătrundem nu numai în intimitatea celulelor sale, dar și în aceea a psihicului său, a conștiinței sale, a facultăților sale naturale și de asemenea a darurilor sale supranaturale ale viziunii trecutului și viitorului

Trebuie însă să ne ferim de a individualiza și de a studia numai psihicul în afara ființei materiale cu care este intim legat, acesta ar însemna să cădem dintr-o eroare, într-una mult mai mare din acest motiv experiențele lui Calligans care leagă spiritul de materie, senzația fiziologică de producerea stărilor de conștiință, merită să fie studiate căci ele poate ne dezvăluie o parte a misterului care învăluie personalitatea umană.

Concluzia pe care putem s-o tragem din faptele constatate și controlate, este că atât din punct de vedere fizic, cât și din punct de vedere psihic, suprafața corpului nostru, așa după cum s-a exprimat Carrel, nu este adevărata limită a individului ea constituie numai un mijloc de apărare contra agenților exteriori, noi extinzându-ne mult mai mult în timp și spațiu

Pe de altă parte, după cum razele cosmice ne pătrund și ne traversează, ca și alte radiații pe care nu le percepem, noi suntem atinși de raze vitale provenind de la lumea exterioară, provenind de asemenea de alții indivizi, iar unele ating numai conștiința noastră și evocă un loc, o persoană, un gând îndepărtat și acest șoc provoacă senzații vizuală și auditive Altele ating zone cutanate care nu se leagă cu conștiința decât ca urmare a unei ușoare excitații la suprafața lor Toate aceste fenomene fac parte din personalitatea umană în grade mai mult sau mai puțin pronunțate.

Sistemele cutanate, linii, zone. plăci etc., studiate și semnalate de dr. Calligaris, n-ar fi după el, decât linii de trecere (intrare și ieșire, emisie și recepție) de **iradieril**.

Ele ar fi reprezentări geometrice potrivit cărora se face transmiterea de **raze vitale**, ferestre prin care intră și ies radiațiile vitale. Fiecare rază specifică ar avea fereastra sa specială când iese din corp (rezonanță) și fereastra sa particulară când , provenind de la un element animat sau neînsuflețit din lumea exterioară se reflectă sau intră în acesta (consonanță).

În fața experiențelor lui Calligaris evident se poate pune întrebarea dacă nu suntem victime ale autosugestiei. La aceasta prof Calligaris răspunde:

L - Prin dovada visului. - Dacă se sensibilizează o linie axială a degetelor sau a mâinii înaintea somnului subiectului, se va produce în timpul nopții un vis determinat, în raport cu sentimentul corespunzător liniei sensibilizatoare;

2. - Obiectivitatea sensibilizării poate fi pusă în evidență badijonând cu o soluție pe bază de fosfor spațiile care acoperă liniile axiale ale mâinii. Dacă se pune subiectul în obscuritate și dacă el realizează puternic și exclusiv un sentiment, se vede strălucind pe linia corespondentă, (fig.5)

ZONOTERAPIE. - După cum am semnalat deja în cartea noastră asupra "Radiesteziei Medicale", **liniile lui Calligaris au puncte comune cu zonele lui Fitzgerald și Bowers** pe care acești autori le-au indicat în 1917 având în vedere tratamentul care se face ca în acupunctura chineză (Sublinierea Tr.).

Acești autori divizează vertical corpul uman în zece zone sau felii (5 de fiecare parte a liniei mediane care trece prin mijlocul frunții și nasului și prin apofizele vertebrale pentru partea posterioară a corpului și ajungând în față la degetele mijlocii ale mâinilor și picioarelor, iar în spate la călcâi).

Ei au găsit o corespondență între dinți, mâini și picioare, așa fel că o presiune, o ciupire, o fricționare dură la nivelul acestor diverse organe sunt susceptibile să aducă o vindecare prin acțiune reflexă asupra unui alt organ situat în aceeași zonă.

¹ Am arătat mai înainte că termenul este greșit. Vezi asteriscul anterior.
N.Tr.

Ei au semnalat printre altele puncte care pot provoca pierderea cunoștinței sau chiar moartea și puncte analoage celor utilizate de japonezi în Jiu-Jitsu și care provocând o mare durere, pot imobiliza un individ (fig.5.)

II. ACȚIUNILE LA DISTANȚĂ. TELEPATIE ȘI TELEDIAGNOSTIC. ESTE POSIBIL DIAGNOSTICUL LA DISTANȚĂ PE O FOTOGRAFIE, SÂNGE ETC.?

enomenele de telepatie, de telestezie. adică de transmitere de senti-3? mente sau senzații de la un individ la altul, se pot produce la orice

distanță deoarece noi ne găsim aici în domeniul metapsihicului. domeniu în care spațiul și timpul nu au nici o valoare

S-ar putea imagina că există unde de lungimi diferite potrivit stărilor psihice și care ar acționa asupra diferitelor plăci corespunzătoare distanțelor.

Ori, dacă se admite că un individ poate transmite altuia o senzație de căldură, de frig etc , se poate înțelege cu ușurință, că pot fi transmise senzații fiziologice normale sau morbide putând furniza indicații asupra stării de sănătate a unui individ îndepărtat.

Dacă transmiterea unei astfel de stări este veritabilă, trebuie să tragem concluzia că radiații emanate de la bolnav vin să se proiecteze pe coprul examinatorului prin spațiu și pot să sensibilizeze potrivit localizării răului, cutare sau cutare placă a acestui examinator.

Acesta este diagnosticul la distanță Dr Calligaris a realizat această experiență. Dar ea este destul de delicată, căci trebuie la o oră fixă să sensibilizeze la percipient și la bolnavul îndepărtat o placă specială situată pe degetul mijlociu și ca bolnavul și observatorul să se afle în linie dreaptă Apoi se face cercetarea bolii Este vorba aici de cercetări științifice foarte interesante, dar latura practică pentru moment n-a fost considerată Un rezultat apreciabil nu va fi obținut realmente, decât în ziua în care bolnav și medic comunică prin spațiu, acesta din urmă printr-un procedeu fizic sau cutanat, va putea să cunoască locul și chiar esența bolii Poate că educarea bolnavului și primirea de instrucțiuni precise și pe de altă parte antrenamentul medicului și formarea sa pentru determinarea pe propriul corp a reacțiilor necesare diagnosticului la distanță vor fi de folos pentru a ajunge la acest rezultat

Înainte de a studia această problemă, noi trebuie să răspundem la unele obiecții

1. - Dacă este necesar pentru a folosi un subiect-medic pentru a face diagnosticul bolii și să vadă organul bolnav, pentru ce nu s-ar recurge pur și simplu la calitățile unui "clarvăzător"?

La aceasta noi am putea răspunde: Da, aceasta este posibil, dar admițând că clarvăzătorul are într-adevăr calități, se poate înșela și să nu fie tot timpul în stare de **clarvedere** în timp ce prin procedeul dr Calligaris **orice persoană poate deveni văzătoare sau clarvăzătoare** și reflexele provocate și controlate pot fi un criteriu dacă nu absolut, cel puțin foarte aproape de realitatea viziunii.

2. - Unele persoane nu percep diferențele de senzație la nivelul plăcilor cutanate și în ciuda încercărilor repetate și al formării, nu ajung la simțirea diminuării sau creșterii intensității unui ușor curent faradic. Se pare că trebuie să se atribuie această carență încărcării suficiente a centrilor nervoși.

Noi am arătat într-adevăr în diferitele noastre publicații asupra reflexelor, că orice reflex nu este posibil decât dacă **energia de rezervă** a centrilor nervoși este suficientă pentru provocarea declanșării reflexelor.

Dacă acumulatorul uman este descărcat, oricare excitații, chiar considerabile, rămân fără efect. În timp ce dacă se găsește o oarecare cantitate de energie, o excitație aproape imperceptibilă va fi suficientă pentru a provoca un efect motor.

Există **rezonatori biologici**, după cum există rezonatori fizici și materiali. Fenomenele fizice (două harpe vibrând) constituie o imagine a ceea ce doi rezonatori biologici acționând unul asupra celuilalt prin acord de rezonanță sunt susceptibili de a produce în aceste două organisme.

Este posibil diagnosticul la distanță pe fotografie, sânge etc.?

Trebuie să mărturisesc că experiențele pe care le-am practicat eu însumi după metoda lui Abrams cu sânge pentru diagnosticul bolilor, după un număr de succese, s-au arătat adesea nesigure sau false.

Pe de altă parte diagnosticalele puse de unii radiesleziști și experiențele practice de la diversele congrese de radiestezie, au lăsat în spiritul meu o îndoială asupra valorii diagnosticelor după clementele fiziologice sau patologice și după fotografii. (Subl.Tr.).

Am întreprins deci studiul acestei metode a dr. Calligaris cu o anumită neîncredere, dar după ce am văzut și am procedat eu însumi la aceste investigații, m-am convins acum că diagnosticul la distanță trebuie să fie posibil. Rămâne de explicat ulterior mecanismul. Pentru moment să ne ținem însă de fapte.

Ne pare totuși necesar, atâta vreme cât nu dispunem de un număr destul de mare de experiențe, de a pune în gardă pe examinatori și publicul împotriva unei generalizări a acestui procedeu. Atât în telepatia naturală, cât „și în telepatia experimentală, pe lângă succese incontestabile se pot avea și eșecuri cauzate fie de tehnica, fie de autosugestia subiectului utilizat. Ca și în cazul experiențelor de metapsihică, suntem încă incapabili să spunem de ce cutare diagnostic la distanță a fost exact și cutare, eronat. Falsificarea rezultatelor se produce ca urmare a unui acord de rezonanță incomplet între cele două organisme, unul apropiat, altul îndepărtat, sau aceasta se poate produce și ca urmare a unor cauze minime? Influența anumitor culori ne-a apărut în unele cazuri a fi o sursă de netăgăduit de eroare.

Aceste rezerve făcute, împrumutând empirismul clarvăzătorilor, propriile sale mijloace, noi credem că produsele fiziologice vor putea fi susceptibile de a furniza elemente foarte prețioase medicului care va ști să le utilizeze după metoda lui Calligaris.

Nu mai este nevoie să spunem că este necesară o formare serioasă, ca și o localizare foarte precisă a plăcilor corespunzătoare controlată de repercusiunile a unor repere foarte nete, fără care s-ar ajunge fatalmente la un eșec.

III. OMUL EVOLUAT. CUNOAȘTEREA PARANORMALĂ ȘI ȘCOALA METAPSIHICĂ REZUMATUL TEORIEI LUI CALLIGARIS

Telepatia este o facultate pe cale de evoluție sau de regres⁷. După Desid Papp această regresie pare evidentă dacă se ține seama că la numeroase insecte, masculul cheamă femela situată la câțiva kilometri și el a tras concluzia că natura a realizat cu mult timp în urmă ceea ce au inventat savanții moderni. T F F Dacă insectele sunt capabile de asemenea transmițeri la distanță, trebuie să ajungem noi înșine la această constatare că facultatea telepatică la om este în regres. Dar această deducție, logică în aparență, ar putea foarte bine să fie falsă în realitate.

Des Papp, abordând evoluția omului, îi atribuie un nou sens pe calea evolutivă pe care el îl denumeste simț spectroscopic. Acesta i-ar putea permite să capteze radiațiile emanând din lumea exterioară și să se pună în relație directă cu natura și cu semenii săi.

"Poate, spune el, că natura va constitui creierul omului viitor în așa fel încât să îndeplinească funcțiile unui aparat atât receptor, cât și emițător. Și atunci, fără ajutorul unor instrumente complicate și grație creierului său perfecționat, să intre în comunicare spirituală cu lumea interioară și cu oricare din semenii săi." Este de altfel această evoluție pe care noi am semnalat-o deja. Dar unde noi găsim o dezvoltare cerebrală, Des. Papp imaginează o dezvoltare a organelor de simț și în special a ochiului.

Dar aceste organe hipersensibile întrevăzute de Papp sunt deja utilizate de Calligaris: sunt plăcile cutanate telepatice cu toate sistemele care îi sunt asociate.

Fără îndoială acest simț spectroscopie pe care Papp îl atribuie omului viitorului, există deja în concepția și teza lui Calligaris.

Nu este vorba de altfel, de o achiziție recentă: aceste raporturi între corp și spirit au existat dintotdeauna. Dar există asociații noi de idei corespunzând unei dezvoltări paralele ale creierului, care, fără îndoială, contribuie la o evoluție viitoare a energiei psihice.

Ca multe alte facultăți paranormale, facultatea telepatică se poate dezvolta considerabil prin utilizare. Dar pentru a o utiliza, trebuie să fie cunoscută și găsite apoi procedeele și metodele de a o pune în evidență.

Natura este plină de forțe infinite care astăzi sunt complet ignorate deoarece noi nu cunoaștem Teactivii care ni se pot releva. Corpul uman este o veritabilă antenă care primește și transmite mesaje de toate naturile care îi parvin din Univers. El captează unele, dar altele îl lasă insensibil, cum sunt razele cosmice sau diversele unde care îl ating și-l străbat, fără a trezi nici o clipă vreo imagine în conștiința sa.

Cum interpretează Școala metapsihică cunoașterea paranormală, telepatia, psihometria, metagnomia și în general toate fenomenele constatate la clarvăzători și la mediumi?

Lăsând la o parte concepțiile spiritismului și intervenția desîncarnatilor.; ea ajunge la concluzia că în Telepatia naturală, clarvăzătorul își ia elementele cunoașterii sale, chiar din spiritul subiectului pe care este chemat să-l examineze.

Această interpretare are avantajul de a explica rezultatele strălucite obținute adesea și de asemenea eșecurile, cât și cunoașterile incomplete sau fragmente de stări cerebrale. Prin ea, deasemenea, se înțeleg diagnostice medicale, adesea eronate, precum și prescripțiile fanteziste făcute de

clarvăzători care nu cunosc decât câteva medicamente sau specialități, prin lectura prospectelor lor.

În general, într-adevăr, bolnavul când vine să consulte un clarvăzător știe organul de care suferă și el a putut adesea să localizeze foarte exact locul suferinței sale această **autoscopie** acționează asupra creierului clarvăzătorului care în acest caz citește în gândul celui consultat. Dar este foarte posibil, și aceasta se întâmplă frecvent, ca clarvăzătorul să n-aibă decât o imagine fragmentară a bolii și ca originea acesteia să-i scape adesea. Printre numeroșii bolnavi examinați de dr Osty la Institutul de Metapsihică cu ajutorul clarvăzătorilor, au fost foarte puțini aceia care au beneficiat de un diagnostic exact și complet.

În ce privește pronosticul, el este de asemenea foarte fantezist. La un bolnav afectat mental de evoluția unei boli benigne a fost pronosticat un sfârșit fatal sau o vindecare întârziată. Din contră, la un altul, la care boala este inexorabilă, dar care păstrează totuși și fără voia sa o speranță de vindecare, va fi pronosticată o atenuare progresivă a bolii. Deci în majoritatea cazurilor, bolnavul este acela care determină răspunsurile clarvăzătorului.

În general acești subiecți metagnomi sunt transpozitori de cunoaștere cum îi denumeste dr Osty și nu exploratori ai corpului.

Astfel în câteva cazuri, în experiențele de telepatie naturală la a căror producere de diagnostic paranormal am asistat, s-a impus întotdeauna noțiunea că, atunci când noi cerem unui subiect să ne releveze bolile trecute, prezente sau viitoare, noi suntem aceia care furnizăm cunoașterea respectivă, fără ca atât noi, cât și el s-o știm. Putem să ne amintim de bolile noastre anterioare, să cunoaștem tulburările de care suferim în prezent și să ne temem pentru un viitor apropiat sau îndepărtat de o afecțiune și care nu există sub formă potențială decât în spiritul nostru.

Putem să acceptăm aceeași explicație și în ce privește telepatia provocată ? Noi nu credem, pentru că în majoritatea acestor cazuri este vorba mai ales de reflexe psiho-cutanate, al căror mecanism îl vom explica cu ocazia experiențelor pe care le-am făcut cu dr Calligaris.

Ar fi de altfel de dorit ca institute de cercetare, cum este Institutul de Metapsihică din Paris să ia inițiativa de a verifica experiențele și teoria dr Calligaris, cu scopul de a pune la punct această importantă problemă a mecanismului fiziologic prin care două psihicuri se pot pune în raport și să provoace fenomene telepatice prin mijloace fizice aplicate pe suprafața cutanată

Intr-adevăr până în prezent nu s-au putut înregistra decât faptele și să se emită ipoteze fără să se poată determina științific prin ce proces ajung ele la nivelul conștiinței. Interpretarea pare să fie furnizată de teoria lui Calligaris. Pentru ce să nu fie folosită? Metapsihicii care sunt **Paraoficiali** se abțin

să facă eforturi în această direcție și să întreprindă aceste studii: n-ar putea decât să rezulte o evoluție interesantă în cunoașterea noastră a personalității umane.

Este sigur că atunci când se abordează pentru prima dată lectura lucrărilor dr. Calligaris, nimeni nu-și poate stăpâni o anumită frământare de neîncredere, faptele expuse de autor fiind atât de fantastice și tulburătoare încât s-ar dori să fie controlate imediat și să se întreprindă fără întârziere studiul acestei telepatii provocate.

În fața acestei relevări a necunoscutului, a acestor fenomene de clarvedere a trecutului, a viitorului, de diagnostic la distanță, de citire a gândurilor provocate printr-o simplă atingere a pielii se pune întrebarea care este participarea sugestiei sau autosugestiei.

Se pare că însuși autorul și-a dat seama de tulburarea pe care o va suscita în spiritul cititorului. De aceea el a căutat în ultimele sale publicații "II Cancero" ("Cancerul") și "Malattie infettive" ("Boli infecțioase") să aducă o dovadă palpabilă și fotografică a afirmațiilor și descoperirilor sale.

După ce a sensibilizat placa cutanată diagnosticând o boală contagioasă și provocând imaginea agentului infecțios în spațiu, mare nu i-a fost stupefacția observatorului, văzând proiectată pe bicepsul bolnavului, forma considerabil mărită a acestui microb. Și desigur că atunci dr. Calligaris a trebuit să-și pună întrebarea următoare: "Sunt eu victima unei iluzii? Imaginile care se prezintă vederii mele sunt reale, sau eu sunt victima unei autosugestii?"

Dacă într-adevăr aceste proiecții cutanate ar fi reale, pentru ce n-ar fi posibil să fie fotografiate? Și iată că aici, misterul face loc realității obiective. Pentru a evita interpretări răuvoitoare, și de a reteza scurt orice critică, Calligaris, cu ajutorul unui unguet, a anemiat pielea în regiunea în care se proiecta imaginea microbiană, în așa fel ca rețeaua venoasă superficială să nu mascheze fenomenul sau să falsifice rezultatele.

Și el a fotografiat imaginea microbilor patogeni astfel proiectați pe bicepsul bolnavului atins de boala provocată de către ei.: Bacillul lui Koch, spirochete, gonococcul lui Neisser, Bacillul lui Nicolaier etc.

Controlul era evident ușurat de studiul bacteriologic al sângelui sau produselor patologice ale bolnavilor (spută etc.).

Dar constatarea cea mai extraordinară care a fost făcută a fost aceea a dimensiunilor extraordinare ale microbilor vizibili și fotografiați pe pielea bolnavului; Bacillul lui Koch avea o lungime de circa 8 centimetri; Spirocheta de asemenea 8 centimetri; gonococcul 5 cm x 4 cm și Bacillul lui Nicolaier, 4,5 cm până la 2 cm.

În timpul șederii noastre pe lângă Calligaris am putut vedea cu proprii noștri ochi proiecția acestor microbi pe piele și adesea, fără intervenția pomezii anemiante. În acest caz, fără pomadă, microbii se proiectau cu un aspect albicios, contrastând cu tenta mată a pielii. Ca urmare a aplicării pomezii ei se prezentau din constrâ, cu o culoare închisă, tranșant față de culoarea pielii. Am putut de atunci să procedăm la aceleași experiențe pe diferiți bolnavi și totdeauna cu același succes.

Incurajat de aceste rezultate nesperate, dr Calligaris și-a pus întrebarea dacă n-ar fi posibil de a cunoaște prin acest procedeu nou, agenții patogeni ai bolilor al căror microb este încă necunoscut.

Și astfel a obținut fotografii ale agenților presupuși ai variolei, ai scarlatinei, ai reumatismului, ai pihomeliei, ai encefalitei letargice, ai gripei, ai sclerozei în plăci și în fine ai cancerului în caz de infecții asociate, imaginile microbiene se prezintă pe piele cu intensități și contururi cu atât mai precise cu cât virulența este mai accentuată.

Aceste forme microbiene mai mult sau mai puțin bizare pentru unele dintre ele, sunt într-adevăr reproducerea agenților bolii definite clinic?

Dacă ne-am raporta la experiența inițială și într-adevăr demonstrativă a microbilor cunoscuți, ar trebui, evident, să răspundem afirmativ.

Totuși, în prudența sa științifică, autorul se mulțumește să constate că în paralizia infantilă (poliomielita) el a fotografiat un mic șarpe ciliat. În variolă, un microb bilobat etc.

Dar dacă aceste reprezentări fotografice nu sunt agenții bolilor susmenționate, ce pot fi?

De unde ar proveni aceste modificări celulare care apar pe bicepsul indivizilor, ignorând că ei sunt atinși de o boală microbială și ignorând mai ales forma microbului și cum să se explice faptul că la indivizi diferiți și afectați de aceeași boală, se găsesc și se fotografiază aceleași forme?

N-ar putea fi vorba aici de stigmat care ar putea surveni sub influența unei acțiuni psihice ca la nevropați sau la isterici.

Noi suntem în prezența unor forme atât de stupefiant și de extraordinare că ne este imposibil de a tenta măcar o explicație.

De asemenea se va înțelege că în fața acestor surprinzătoare revelații, căutăm a ne da seama pînă noi înșine de rezultatele pe care suntem în măsură să le obținem prin diversele metode ale prof Calligaris, căci aceste dovezi obiective ridică toate dubiile care ar mai putea exista asupra realității liniilor, plăcilor și punctelor susceptibile de a provoca fenomenele de telepatie.

Folosind de mai mulți ani metoda profesorului italian pentru diagnosticul bolilor și deja impregnat cu metodele sale, am crezut util și necesar de a sta în apropierea sa pentru a studia de aproape procedeele sale și pentru

a aduce o mărturie imparțială, păstrându-mi totodată dacă este necesar dreptul meu liber la critică.

Paginile care urmează constituie un corolar și o ilustrare a celor expuse până aici.

După teorie, iată utilizarea practică pe care un medic de exemplu, poate s-o obțină din acest studiu.

Ca și bunul nostru Lafontaine, pot să spun, cu privire la experiențele care urmează: "Eram acolo, iată ce mi s-a întâmplat"

Înainte de a trece în revistă și de a indica localizările unor puncte pentru provocarea fenomenelor de telepatie, noi trebuie să enunțăm în propoziții simple rezumatul teoriei prof. Calligaris.

L După cum o emoție, o spaimă, pot suscita reflexe "piele de găină", de paloare, de înroșite a feței (fenomene vaso-motorii), tot așa un sentiment, o amintire, o ură, iubirea, durerea morală, sunt capabile de a sensibiliza automat și fără manifestări aparente un punct sau o zonă de pe o suprafață cutanată.

II. Un gând repercutându-se astfel asupra unui spațiu limitat al corpului nostru poate în mod invers s-o suscita, s-o face să renască, s-o reamintească subconștientului, excitând aceeași regiune, prin care ea s-a exteriorizat. Cu alte cuvinte, se poate provoca cutare amintire, cutare gând, excitând un punct precis de pe suprafața corpului.

III. Radiațiile emise de un punct de la suprafața cutanată a unui individ (sub influența unui gând, unei amintiri, unei emoții etc.) se reflectă automat și într-un loc exact simetric situat pe coprul unei persoane plasate în fața acestuia.

IV. Acest punct excitat la această a doua persoană permite de a lua cunoștință de gândul primului.

Astfel, după cum există centri reflecși periferici în relație îndepărtată cu organele noastre interne, tot așa noi avem centri nervoși la suprafața pielii care corespund psihicului nostru.

¹ Cu permisiunea prof. Calligaris și grație amabilității Instituto Accademiche din Udine am reprodus în cartea noastră "Les Radiations des Maladies et Microbes", 15 fotografii de imagini microbiene proiectate pe bicepsul bolnavului (Ed. Legrand, Paris).

IV. EXPERIENȚELE DR. C ALLIGARIS

DIAGNOSTIC DIGITAL - REACȚIILE EMOTIILOR ȘI ALE
CULORILOR EVOCAREA UNEI AMINTIRI DIN COPILĂRIE -
AUTOSCOPIE - GÂND CONTROLAT - TELEVIZIUNE -CINE
ESTE "ASASINUL"? - CERCETAREA PATERNITĂȚII -
TELEAUDIȚIE ȘI TELEVEDERE DE LA UDINE (ITALIA) LA
NISSA (FRANȚA) - ULTIMA EXPERIENȚĂ -VEDEREA
PARAOPTICĂ - PROIECȚIA DE IMAGINI CUTANATE -
PUTEREA TELEPATICĂ A UNUI SUBIECT

T a baza studiilor dr Calligaris se află. după cum am menționat, des-
I coperirea capitală a liniilor verticale și orizontale care împart corpul
uman în segmente (Vezi **figura 2**)

Dacă presezi între policele tău și indexul tău (adică între degetul mare
și arătător, N Tr) degetul mijlociu al unui subiect, la nivelul pulpei degetului
și unghie, se sensibilizează automat întreaga linie axială cuprinsă între ex-
tremitatea degetului presat și umăr, adică linia EF Mai mult. această linie de
sensibilizare se întinde la partea posteroară a brațului (liniei E'F'). apoi la li-
niile verticale ale trunchiului AB, A'B'. CD, C'D', și în sfârșit pe liniile trans-
versale care leagă orizontal liniile verticale unele de altele.

Această înlănțuire a permis astfel dr Calligaris de a putea fixa exact,
cu ajutorul a două coordonate (verticală și orizontală), punctele și plăcile
unde trebuie exercitată ușoara presiune care provoacă reflexele cutaneo-psi-
hice

O altă linie laterală axială, așa cum am semnalat-o, împarte corpul în
două părți, una anterioară, alta posterioară, trece pe sub axile și urmează
bordurile laterale ale membrelor și degetelor. Ea se sensibilizează și poate fi
cu ușurință desenată pe corp, precum și transversalele care îi sunt asociate,
presând ușor între două degete extremitățile laterale ale unui deget oarecare.

Cum putem demonstra realitatea acestor concepții? Foarte simplu,
menținând ușoara presiune verticală sau laterală pe degetul mijlociu și
plimbând în afara acestor linii axiale și trecând trans\crsal deasupra lor, o
spatulă rece La nivelul unei linii axiale sau transversale a corpului, subiectul
percepe foarte net senzația de frig mai intensă (decât în afara liniilor, explo-
rate cu spatula, N Tr) Dacă se reunesc mai multe din aceste puncte, se ob-
ține figura 2

Vom vedea îndată că aceste "lanțuri liniare" există de asemenea pen-
tru mână. Linii axiale ale degetelor și spații mterdigitale. în relație nu numai

cu diversele organe ale corpului, ci de asemenea cu sentimentele generale.

A doua descoperire a dr. Calligaris a constat în constatarea de reacții senzoriale sau funcționale, consecutive ușoarei presiuni a punctelor sau plăcilor: Printre aceste reacții, există pentru fiecare placă, 3 reflexe principale (repercusiuni de reper) pe care subiectul trebuie să le acuze, pentru a fi siguri că încărcarea, adică sensibilizarea plăcii este destul de exactă, condiție esențială pentru reușita experienței.

DIAGNOSTICUL ORGANULUI BOLNAV - REAȚII ALE EMOȚIILOR ȘI CULORILOR

Liniile axiale ale degetelor mâinii drepte și a spațiilor interdigitale, corespund unor sisteme funcționale și unor sentimente.

Dacă cu ajutorul unui ciocânel rece, se revelează o linie mai hipersensibilă, se trage concluzia că subiectul prezintă tulburări funcționale ale organului corespunzător liniei hipercresționate. Dacă nu se revelează nici o senzație specială, se conchide starea de sănătate. Controlul acestei stări de sănătate și în același timp al realității acestui diagnostic, se obține în felul următor:

O presiune puternică la nivelul stomacului, a inimii sau a intestinului determină imediat, în linia corespondentă a mâinii, senzația de frig pe care subiectul ar fi simțit-o dacă stomacul, inima sau intestinul ar fi fost bolnave.

Aceleași linii devin de asemenea sensibile când subiectul din experiență încearcă un sentiment general.

Figura 6 rezumă raporturile generale între degete, organe și emoții

1- Linia laterală a corpului, infradigitală, ■ laterală a degetelor: Disociere mentală (sistem cerebro-spinal);

2. - Linia axială a policelui (degetul mare, N.Tr.). Iubire (Intestin).

3. - Prima interdigitală dintre police și arătător: Uitare (Stomac);

4. - Linia axială a indexului (degetul arătător, N.Tr): Memorie
(Organe sexuale și vezico-urinare);

5. - A II-a interdigitală între index și medius (mijlociu N.Tr): Ură
(ficat),

6. - Linia axială a mediusului: Asocieri mentale (Rinichi).

7. - A III-a interdigitală între medius și inelar. Durere (Splină);

8. - Linia axială a inelarului. Plăcere (Pancreas);

9. - A IV-a interdigitală între inelar și auricular (degetul mic, N.Tr).
Somn (Plămâni);

10. - Linia axială a auricularului. Emoție (Inimă).

Pe de altă parte, dacă într-una din mâinile subiectului se pune (fără ca acesta să știe) un scul colorat se sensibilizează potrivit culorilor, următoarele linii

Pentru bleu ca cerul, linia axială a policelui, pentru gri prima linie interdigitală, pentru alb sau verde deschis, linia indexului, pentru roșu viu sau roz viu a 2-a linie interdigitală (ficat), pentru negru sau violet, a 3-a linie interdigitală (splina), pentru verde închis, a 4-a interdigitală și pentru roșu culoarea sângelui, banda axială a degetului mic (fig. 7)

Noi am putut să controlăm toate aceste indicații fie pe bolnavi în ce privește diagnosticul bolii, fie pe noi înșine pentru evocarea unei emoții și culorile

Pentru acest din urmă caz, s-au luat toate precauțiile, pentru ca atât experimentatorul, cât și subiectul să ignore culoarea sculului de ață, ce li se pune în mână

Se pare că diagnosticul sentimentelor este uneori mai perceptibil pe dosul mâinii. În timp ce bolile se repercutează mai bine pe palmă

Fiecare din aceste linii misterioase, axiale, digitale și interdigitale, este astfel în relație, pe de o parte cu o stare mentală specială și pe de altă parte cu un organ al corpului nostru. În așa fel că un lanț de trei inele stabilește contactul cu pielea, organul intern și creierul, potrivit schemei alăturate și după o lege fixă și prestabilită (fig. 7)

Fiecare din aceste 3 inele ale lanțului reprezintă o stație de sosire și plecare, fiind rând pe rând, un centru de recepție, de reflectare și de emisie

Astfel, când un organ intern este comprimat sau stimulat fiziologic, el trimite două avertismente unul este primit de creier, celălalt de o linie axială a mâinii corespunzând acestui organ

Să presupunem că se exercită o presiune puternică pe ana inimii, se va provoca o **emoție** cerebrală și în același timp o sensibilizare a liniei axiale

a degetului mic Dacă se acționează pe zona splenică (splina) se va provoca o stare melancolică a creierului și se va sensibiliza a 3-a linie interdigitală

Pentru ficat se va provoca un gând coleric și o hiperestezie a celei de-a 2-a linii interdigitale (Vezi **fig.8 Reflexe psihocutanate**)

Pentru a ilustra acest enunț, iată câteva exemple

Așezat în fața d-șoarei N, eu evoc în spiritul meu un sentiment general de iubire pentru umanitate, patrie, familie

Câteva clipe mai târziu, d-șoara N a sensibilizat linia axială a policelui și mi-a revelat sentimentul gândit de mine

Mecanismul acestei experiențe a fost următorul gândirea mea de iubire generală a provocat o hiperestezie a liniei axiale a policelui meu drept și, prin consonanță, linia axială, al policelui stâng al d-șoarei N a fost

sensibilizată și de acolo s-a propagat reflexul special până la creierul său și astfel a putut ști gândul meu.

A avut deci loc o **iradiere** a plăcii sensibile a policelui drept la policele stâng al d-șoarei N...; este ceea ce dr. Calligaris denumesc conșonanță.

(fig:8)

EVOCAREA UNEI AMINTIRI DIN COPILĂRIE

Subiectul a fost unul din prietenii noștri, dl. D... iar experimentatorul, dr. Calligaris. Falangeta degetului arătător este excitată și cinci minute mai târziu, dl. D... mărturisește apariția imaginii unei grădini în care se juca el fiind copil.

AUTOSCOPIE

Iată acum un număr de experiențe de autoscopie. heteroscopie, la care am participat fie ca actor, fie ca experimentator, sau simplu spectator'. Uimitor este faptul nu că aceste experiențe au reușit, ci faptul că ele au fost întreprinse și realizate cu subiecți **oarecare** și cu mijloace reflexe tot atât de simple, "sensibilizând" plăci cutanate cu tampoane de cupru a căror diametru variază între 8 și 13 mm și prăvocând astfel reacții cutanco-psihice, unele putând fi văzute și fotografiate.

Subiectul care s-a pretat la această experiență nu poseda nici o cunoștință anatomică. **Fără ca să i se spună nimic** se sensibilizează o placă în

fața lui dând imaginea unui organ din propriul său corp. După o clipă, subiectul anunță apariția unei imagini a unui fel de burduf divizat vertical de un perete mai albicios. partea mai umflată fiind în sus, ca un con răsturnat.

Experiența odată terminată, este rugat să deseneze ceea ce a văzut, este forma inimii, desenată de o persoană care n-are nici o noțiune de desen: placa încărcată a fost aceea care i-a dat imaginea autoscopică a inimii.

GÂNDUL CONTROLAT (Fenomen de conșonanță)

Doamna L... este instalată într-o cameră și dl. X... în camera alăturată la 6 metri distanță între ei, separată printr-un zid cu o grosime de 40 centimetri. D-na L... și dl. X n-au făcut niciodată experiențe de telepatie. Se poate deci considera această experiență ca fiind total obiectivă pe subiecți oarecare

- ' Vezi la sfârșitul acestui capitol localizările plăcilor producând fenomenele constatate.

(adică nu dotați cu calități clarvăzătoare N Tr)

Dl X este invitat să gândească la d-na L , dar gândul său n-a atins d-na L decât când s-a găsit în linie dreaptă cu ea D-na L nu putea în nici un moment să știe unde se afla dl X și nu percepea prezența lui în fața ei prin zid decât când o placă de consonanță situată în palma sa stângă, devenea hipersensibilă

Această experiență reluată de mai multe ori cu persoane diferite a reușit constant

TELEVEDERE

Vedere la 6 metri distanță a unei persoane separată de subiect prin doi pereți cu o grosime de 0,4 m fiecare și un culoar de 2 m lățime

Dl G menține încărcată o placă situată pe partea stângă a toracelui său După aproximativ un sfert de oră el a anunțat imaginile următoare, pe care eu le-am transcris cu fidelitate

1 - Un obiect triunghiular strălucitor,

2-0 sferă strălucitoare,

3-0 persoană cu o mare suprafață albă în fața corpului și un fel de robă de culoare închisă,

4 - Capul este slab. aproape indistinct există ceva pe cap care ascunde complet fața care rămâne în umbră

Control - Cu scopul de a împiedica orice sugestie, dl X a fost acoperit pe cap cu o caschetă cu o mare vizieră ascunzând fața aproape în întregime în fața pieptului său a fost întins un prosop de culoare albă El este îmbrăcat cu o bluză de culoare albastru închis

Această luare la cunoștință deși incompletă, este în întregime exactă

S-ar putea spune că nu s-ar explica primele imagini ale d-lui G în ce privește obiectul triunghiular strălucitor și sfera strălucitoare Dar pătrunzând în camera în care se afla persoana de identificat, am zărit agățat de perete, la nivelul capului subiectului, un electrod de mașină statică de formă triunghiulară și nichelat și lângă acesta un al doilea electrod de formă sferică, de asemenea nichelat Acești doi electrozi au fost primele imagini percepute de d-nul C pentru că ele erau agățate pe al doilea perete în fața căruia era așezat dl X

CINE ESTE ASASINUL? (Experiență de piohometrie)

Dl D ia în mâinile sale un cuțit în formă de pumnal și-l ține câteva minute "Instrumentul crimei" este apoi plasat și înmânat d-șoarei N care

evident ignoră cine a atins cuțitul.

După încărcarea plăcii și repercusiunea reperelor, d-șoara N... anunță imagini fragmentare, mai întâi o robă albastră, apoi ochelari, păr alb, tentă palidă. Imaginea albastră persistă în timpul întregii experiențe și împiedică pe d-șoara N... să distingă exact pe "asasinul presupus".

Această experiență deși foarte incompletă este interesantă căci ea explică pentru ce subiectul n-a luat cunoștință completă de fizionomia sau figura "asasinului". Tot ceea ce ea a semnalat este totuși exact.

Pentru obținerea reușitei integrale în această experiență și cu placa încărcată pentru acest efect, **trebuie** ca instrumentul crimei să nu fi fost ulterior în contact cu un alt obiect sau o altă persoană, căci numai ultimele radiații sunt percepute de către subiect sau bruiază imaginea.

Or, în timpul examenului de luare la cunoștință, o parte din cuțit se afla pe rochia albastră a d-șoarei N... și aceasta culoare albastră persistentă a împiedecat până la urmă să distingă net figura d-lui D... care ținuse cuțitul.

O experiență chiar incomplet reușită este deci susceptibilă totuși să furnizeze indicații precise pentru încercări ulterioare și să indice obstacolele de evitat.

CERCETAREA PATERNITĂȚII

Iată o problemă foarte compromițătoare care a suscitat multiple controverse din ziua în care Abrams din San Francisco se apucă s-o studieze.

Dacă două persoane așezate una în fața celeilalte, chiar separate de un ecran sau de un paravan sau chiar de un zid, o placă de **consonanță** devine hipersensibilă dacă între ele există o legătură de consanguinitate, dacă nu, nu se produce nici o senzație reflexă.

Același examen se poate face cu o fotografie, astfel că s-a stabilit experiența următoare: Dl. L... din Milano, a introdus într-un lot de fotografii de aceeași dimensiune, fotografia unuia din fii săi.

^v Așezat lângă el, eu delimitez pe brațul său stâng, placa situată sub cot care trebuie să devină sensibilă în cazul în care fotografia fiului său ar fi pusă în contact cu pielea sa. Persoana însărcinată cu această grijă plasează succesiv fotografiile fără să le privească, în spatele d-lui L... Acesta trebuia la fiecare examen să spună dacă încearcă o senzație de frig la nivelul brațului în punctul de hiperestezie consanguină.

Patru fotografii au fost trecute fără rezultat și dl. L... care nu știa nimic de modalitățile experienței începe să creadă că aceasta n-a reușit.

A 5-a fotografie este plasată în spatele său - placa devine sensibilă. Se privește fotografia: este cea a fiului său.

Examenul a fost cu totul obiectiv Nimeni n-a văzut fotografia, nici eu, nici tatăl, nici persoana însărcinată să plaseze probele în spatele d-lui L

După cum am mai zis, numeroasele experiențe pe care le-am încercat cu radiesteziști și care au fost, ca cele ale dr Jules Regnault. toate negative, m-au lăsat sceptic cu privire la diagnosticul cu ajutorul fotografiei, și asupra persistenței radiațiilor pe o probă

Aceste experiențe, cât și acelea la care dl L a binevoit să se preteze, ne-au făcut să gândim că unii radiesteziști, foarte puțini adevărați, ar fi susceptibili de a putea face diagnostice pe fotografii sau pe scrisuri

Prezența tatălui de altfel, nu este indispensabilă este suficient să avem un sens al tatălui și o fotografie a fiului, pentru a stabili consanguinitatea. așa cum a putut fi stabilită chiar cu sensul d-lui L și fotografia fiului său

Noi am repetat foarte recent, această experiență la Nissa. cu concursul d-nei M Fotografia mamei sale a fost amestecată cu alte fotografii, printre care și a unei mătuși (sora mamei sale) D-na M , în spatele căreia au fost plasate rând pe rând fotografiile, a acuzat o senzație foarte pronunțată la contactul cu fotografia maternă și o senzație slabă pentru aceea a mătușei sale, nimic pentru celelalte

Experiența de televedere (de la Udine la Paris) Se cere d-șoarei T dacă, cu ajutorul unei scrisori, ea poate să vadă expeditorul de la Udine, care la momentul respectiv se afla la Paris După sensibilizarea plăcu televedern, scrisoarea fund plasată în mâna sa. d-șoara T a spus următoarele fraze, pe care noi le-am tradus cuvânt cu cuvânt

Trebuie să spunem de la început că toate indicațiile și detaliile date de d-șoara T , au fost recunoscute exacte, cu excepția situației ferestrelor și a ceasului, care au fost văzute ca într-o oglindă

"Văd mai întâi o grămadă de gheme de lână de toate culorile. într-un "coș"

"O persoană, într-o cameră puțin cam întunecată, stă așezată, cu un șal alb și negru pe umeri Ea are mâini mici cu un inel pe inelar, cu o piatră de formă ovală Pe masă văd fotografii Ea are obiceiul de a ține capul pe spate, de a clipi des ochii sunt strălucitori, ea tapotea/ă uneori cu degetele pe masă Dincolo de o fereastră, de-o parte, sunt plante Ea tușește sau face mișcări ca pentru a tuși Ea are ceva pe cap. care ascunde uneori urechile în jurul gâtului, ca un colier negru, vechi Ea are un tic de deglutiție, ca și cum ar înghiți o bomboană Uneori ea pune ceva în fața ochilor, ca ochelari Fotografiile pe care le-am văzut sunt fotografii de copii, fotografii mici "

"într-un colț se vede un orologiu vechi cu mecanismul său roți aurite etc Fotoliul în care este așezată doamna este de culoare roz, dar culoarea

este indistinctă: ea variază".

- La ce gândește doamna, întrebă unul dintre noi ?

"Ea gândește la ea însăși, apoi la apă, la mare. Timp de o clipă ea a gândit la fiica ei, apoi... eu nu înțeleg : ea vorbește ca și cum ar vorbi de ea însăși..."

"Camera în care se află este la un etaj destul de sus. Camera este joasă. Prin ferestre se zăresc acoperișuri de case și clopotnițe de biserică..."

Totul a fost exact și a fost verificat. Fotografiile copiilor tocmai sosiseră în momentul experienței la d-na X..., care răcită fiind sugea bomboane și era acoperită cu un șal. Ea se gândea să vină la Nissa la malul mării și la data voiajului. În fine, la momentul respectiv, ea tricota cu lână de diferite culori.

- O altă experiență de televedere a fost realizată de d-șoara T... care cu ajutorul unei scrisori, a văzut subiectul, dl. N... din Rouen, așezat într-o sală joasă având în spatele lui pe perete un tablou reprezentând o persoană în vârstă. Ea a descris tical particular al d-lui N... și a semnalat o cicatrice pe partea dreaptă a bolnavului.

TELEAUDIȚIE ȘI TELEVEDERE DE LA UDINE (ITALIA) LA NISSA (FRANȚA)

În 27 Martie 1939, conform înțelegerii cu dr. Calligaris, acesta a încercat să vadă din laboratorul său din Udine, publicul de la Conferința pe care eu o țineam la Nissa (Franța), la Institutul Internațional de Înalte Studii, după ce a sensibilizat o placă situată pe fața anterioară a gambei drepte. Această placă are un diametru de 12 mm. Ea se situează între linia laterală și linia axială, pe bordura unei linii intermediare care se găsește la mijlocul precedentelor și pe un plan trecând între treimea superioară și treimea medie a gambei drepte.

Această placă se sensibilizează când fotografia unei persoane care se găsește în locul în care vrem să realizăm imaginea, este plasată în contact cu suprafața cutanată a observatorului și de preferință pe partea stângă a corpului, în aceste condiții s-a realizat experiența la Udine de către dr. Calligaris care avea în posesie o fotografie a mea.

Reflexele provocate de sensibilizarea acestei plăci sunt următoarele:

1) Senzația de căldură la interiorul bazelor; 2) Slăbiciune; 3) Momente de arsuri la nivelul frunții (Fig. 10 Nr. 7).

Eu voi transcrie exact ceea ce a văzut din Udine, punând între paranteze explicația unora dintre viziuni. Era vorba într-adevăr de o Conferință cu

proiecții - diascop dintre care un anumit număr era ignorat de dr Calligaris, mai ales acelea reprezentând fotografia sa și a schemelor

"Eu văd ca un tub de aluminiu cu diametrul de 10 la 15 cm, foarte clar ca un burlan de sobă (Este într-adevăr vorba de tubul lanternei de proiecție)

- Multe sticle colorate de formă circulară sau rectangulară

- Eu văd ca un fascicol de lumină în mișcare (proiecții)

- Eu văd două persoane, dar în special una care are în mână ceva luminos Lângă el este o ușă Apoi un fascicol de lumină bleu și albă, o masă rotundă

Imaginea persoanei revine această persoană este încovoiată (exact)

Există un număr mare de măsuțe sau de bănci lucru de notat, toate acestea sunt așezate în șiruri (în realitate este vorba nu de bănci ci de scaune)

- Eu văd totul în întuneric (Sala a fost în întuneric în timpul proiecției lor de diascop, N Tr)

- Nu este o sală de formă regulată, mai este ca o dependență (Foarte exact - a trebuit să fie deschisă o ușă mare pentru a mări sala, din cauza numărului mare de auditori)

- Văd tablouri pe pereți și multe capete pe aceste tablouri (Exact sunt portretele familiei regale belgiene și acelea ale oamenilor de stat belgieni, miniștri, etc)

- Apoi revine imaginea unuia dintre cei doi bărbați, acesta are un obiect de culoare albă în fața gâtului (Această imagine este aceea a aprodului - ușierului - care era în smoking cu un plastron alb. Această imagine va reveni de mai multe ori în cursul acestei experiențe)

- Pe masa rotundă văd mai multe obiecte pe care nu le disting (Sunt ramele diafilmelor proiectate, plăcile și cutiile)

- Acest om pe care l-aș numi protagonistul scenei întinde mâna pentru a lua obiecte de pe masă și a face semne (Operatorul)

- Văd tot timpul pe acest bărbat cu un altul care este lângă el și care este înalt, slab. cu părul negru și un nas puțin ascuțit (Imaginea exactă a aprodului - ușier) Imi pare că această persoană dă obiecte primului El are în jur de 35 ani (Aprodul înmâna obiectele operatorului Eroare privind vârsta el nu are decât 28 ani)

Văd fascicule de lumină care vin și pleacă. Aud sonerii Apoi eu revăd bărbatul îmbrăcat în negru cu un lucru alb în fața gâtului

- Aud zgomote, ca de pocnituri și văd din ce în ce mai multe cadre cu capete

- Văd lume multă. Unele persoane sunt mai bine luminate decât altele

Una din aceste persoane așezate este foarte corpulentă

Sala, o repet, nu are formă regulată

- Se reprezintă un tablou cu o imagine care seamănă cu dr Calligaris (Exact)
  - Este câteodată lumină, câteodată întuneric, cu fascicule de lumină, revăd tubul luminos și lângă el o spirală de fire și discuri, unul de culoare deschisă, altul de culoare închisă (Este vorba într-adevăr de un reductor de potențial, alcătuit din fire spiralate, de un model vechi)
  - O persoană pe care o cunosc este când în picioare, când așezată
  - Prin fereastră văd arbori
  - Văd râzând pe această persoană care îmi pare că este dr Lcprince în vecinătatea sa este o persoană care șchioapătă, îmi face impresia că este o doamnă. Doctorul arată ceva (Proiecții)
    - Văd 5-6 sticle de culori diverse aranjate în șir
    - Aud un cuvânt care în spiritul meu eu îl traduc pnn **inexplicabil**
    - Revăd sticlele colorate și două persoane cu mine de culoare galbenă, cu beretă și care sunt în mișcare, intră pnntr-o ușă
    - Camera este neregulată
    - Văd două segmente de braț (Exact proiecție făcută fără știrea dr Calligans)
    - Lângă protagonist (operator), este o persoană care îi pune mâna pe umăr
    - Văd o ușă mare în față (Ușa făcând să comunice cele două încăperi)
    - Revăd băncile mici
    - Acest bărbat (Leprince) duce mâna la gât și tușește ușor
  - Văd pești sau ceva analog care pleacă și vin (Este vorba de proiecția pe ecran de fotografii ale microbilor)
  - Aud o voce care întreabă tare "Cât timp durează aceasta?" (întrebarea într-adevăr a fost făcută de un spectator)
    - Am impresia unei conversații generale, de confuzie
    - Văd ceva întins la pământ Percep un miros ca de lusoforme, de tinctură de iod, ozon, etc (Această percepție de miros este foarte curioasă iată ce s-a întâmplat în realitate O doamnă, incomodată de căldură, a părăsit sala A fost întinsă în anticamera și a fost pusă să respire apă de colonie și eter)
    - Aud un tic-tac continuu, ca la telegraf (Se pare ca subiectul a însoțit persoana incomodată până în anticamera de unde se aude tic-tacul dactilografelor)
    - Aud o voce aspră, puternică. Ea vine de la personajul principal care își mângâie barba sau gâtul.
    - Ce de foi de hârtie!(Sunt fluturașii de hârtie de la Conferință) -
    - Aud cuvântul "Negru"

Văd mulțimea unduind (pentru a vedea proiecțiile)
Protagonistul (operatorul) duce mâna în fața ochilor El este răgușit,
trebuie că îl doare gâtul (Exact)

Văd cutii unele peste altele (Cutiiile clișeelelor)
Văd un chip cu o cicatrice lungă pe un obraz De-o parte văd
două lăzi mari (Probabil două plane) Tic-tacul continuă Și acum este
lumină Deasupra unei uși este un arc (Exact)

-Și tot timpul acest miros special (Bolnava este încă alungită în anti-
cameră unde ea va rămâne până la sfârșitul Conferinței, respirând eter sau
apă de colonie)

-Văd trecând ca două vagoane (Poate un camion cu remorcă)
Aud cuvântul "Variuer" sau "Vernier", "Ardien" (Este probabil
vorba
de o persoană care a vorbit de strada "Vernier", stradă care se află în Nissa In
jurul protagonistului văd multe persoane care vin și

pleacă

Protagonistul tușește

-Văd un domn de oarecare vârstă care mișcă din cap, ca pentru a
aproba ce spune conferențiarul

-Aud zgomot, ca niște lovituri pe lemn (Acele zgomote sunt acelea
ale baghetei de care se servește conferențiarul pentru a bate în planșei)
pentru a face să se schimbe imaginea proiectată)

Viziunea s-a terminat la ora 5 și jumătate, oră când s-au terminat
proiecțiile

Rezultatul acestei experiențe a putut fi controlat de două sute de per-
soane care au asistat la Conferință și cărora li s-a comunicat darea de
seamă

de mai sus (Ședința din 1 Aprilie a Institutului Internațional de înalte
Studii și Ședința de la Societatea Psihică din Nissa din 6 Aprilie 1939)

Nu trebuie totuși să se presupună din aceste experiențe, că dintr-o dată
un subiect oarecare va fi capabil să obțină asemenea reușite Multiple
învățăminte sunt necesare în drumul său și numai printr-o pregătire și exer-
cițiu serioase va ajunge la stăpânirea unei asemenea performanțe

Dacă localizarea plăcii nu este exactă, dacă reflexele pro\ocate nu
sunt simțite, viziunea subiectului va fi confuză sau eronată Pe de altă parte,
dacă el suscită (provoacă) chiar involuntar, în dorința sa de reușită, produce-
rea de imagini, acestea vor fi defectuoase sau cu totul inexacte

În toate fenomenele de telepatie, fie că este vorba de telepatie Spon-
tană sau de telepatie experimentală, aceleași dificultăți și aceleași eșecuri pot
afecta clarvăzătorii sau experimentatorii, fără ca atât unu, cât și ceilalți să
poată spune **pentru** ce au reușit sau pentru ce au avut erori. Ne aflăm într-un
domeniu încă necunoscut și nu trebuie să se mire nimeni că în, loate

experiențele de metapsihică sau de metagnomie, noi ne vom posta pe o prudentă rezervă. Experiențele pe care le-am urmărit cu subiecți de bună credință, ne-au convins de realitatea fenomenului dar noi n-am putut încă să ne dăm scama unde rezidă cauza eșecurilor sau a erorilor (Subl.Tr.).

ULTIMA EXPERIENȚĂ

- Câteva ore înaintea plecării mele din Udine, dr. Calligaris mi-a propus o ultimă experiență.

El m-a plasat în fața d-șoarei N... și m-a pus să-i fac cunoscut sentimentul pe care îl voi simți, de îndată ce placa situată pe antebrațul stâng al subiectului va fi suficient sensibilizată și reflexele stărnite După câteva minute, eu am proferat timid, aceste câteva cuvinte: "Am impresia că îmi vine să râd".

Și dr. Calligaris adaugă. "N-am vrut să părăsiți Udine cu un sentiment de tristețe. Iată, noi am sensibilizat placa cutanată care provoacă râsul sau dă poftă de râs persoanei care se află în fața noastră".

Intr-adevăr controlul s-a putut face imediat. (Vezi Cap. 11 Telepatie și telediagnostic pag...)

Trebuie să adaug că am provocat recent, un acces de veselie extravagantă la unul dintre compatrioții noștri, sensibilizând succesiv liniile axiale ale mediusului (simpatic) și a inelarului (plăcere).

Cele de mai sus au fost o dare de seamă a câtorva experiențe, alese dintre cele mai tipice și realizate în timpul șederii acestora la Udine.

Și acum, în lumina acestor fapte, ne putem întreba care este diferența care există între telepatia naturală, cea a clarvăzătorilor și telepatia provocată prin metoda dr. Calligaris.

Luarea de cunoștință survine la clarvăzător ca urmare a transei.

Ea este provocată la subiectul lui Calligaris printr-o reacție senzorială într-un punct determinat și corespunzând sentimentului care se dorește evocat: ea se prezintă sub formă de reflex care indică momentul dedublării personalității.

În ambele cazuri viziunea poate fi totală sau fragmentară.

La un clarvăzător, imaginea se proiectează fie într-un pahar cu apă, fie într-un cristal, fie pe un ecran. La subiectul lui Calligaris, viziunea are loc fie în spațiu, fie de asemenea pe un ecran virtual situat la circa un metru distanță de subiect. (Subl.Tr).

Această imagine poate fi fotografiată? Noi am pus această întrebare dr Calligaris într-adevăr s-a raportat, după încercări negative că au putut fi luate imagini pe sfera de cristal și mai ales de către lt-col Johnson, care a reușit imaginea "unei fete de o deosebită frumusețe" Imaginea era suficient de clară. Sfera de cristal a fost plasată pe un voal negru¹

VEDEREA PARAOPTICĂ

- Ce valoare trebuie atribuită experiențelor d-lui Ferigoul (alias Jules Romain) asupra fenomenului de vedere prin piele cu ajutorul **ocelurilor**, descrise de Ranvier, care sunt "înfloriri" ("deschideri") ale terminațiilor nervoase și pe care dl Farigoule le identifică sau compară cu ochii? Aceste ocele sunt organe tactile având dimensiunea de 66 miimi de milimetru pentru ce să le atribuim o funcție vizuală și să nu ne raportăm mai degrabă la teza lui Calligaris¹

Experiențele relatate de dl Farigoule pot foarte bine să se încadreze în Metapsihică și Clarviziune fără a fi obligați să facem să intervină acești ochi ai pielii în locul ochilor spiritului. De altfel toate încercările făcute asupra invalizilor de război orbi, au fost în întregime negative. Să lăsăm deci ocelurilor rolul lor nervos. Să le *considerăm ca organe* susceptibile de a fi excitate și de a provoca reflexe psiho-cutanate sau organo-cutanate și noi vom fi mult mai aproape, credem, de adevăr care se va confunda cu concepțiile lui Calligaris.

PROIECȚIA DE IMAGINI CUTANATE

- Dr Osty a raportat cazul dnei Kahl care poseda această facultate excepțională de a provoca pe suprafața sa cutanată proiecția în roșu a unei imagini, a unui cuvânt, a unei cifre gândite de o persoană prezentă

Aceste fapte constatate și controlate de dr Osty nu pot explica rezultatele obținute de Calligaris în experiențele sale preliminare și care ar consta în demonstrația că o imagine mentală se proiectează într-un câmp cutanat al corpului uman?

Pentru a face această imagine vizibilă, Calligaris utilizează un subterfugiu interesant: contururile imaginii proiectate astfel pe piele, pot fi delimitate prin senzația de hiperexcitabilitate a anumitor puncte. Reunind aceste puncte, se obține desenul schematic al obiectului gândit este materializarea obiectului a cărui imagine latentă poate fi astfel revelată

¹ "Revista de Metapsihică", 1921, pp 63 și 203

S-ar putea după aceste experiențe să se puna întrebarea, dacă imaginile create de subconștient sunt materialicește existente și ar putea fi exteriorizate pentru a sensibiliza placa fotografică¹. Se știe că dl. Comandant Darget a prezentat Academiei de Științe, acum treizeci de ani, fotografii de obiecte obținute prin gândirea intensă la acestea.

Pot fi explicate în același fel fotografiile obținute de dr. Calligaris pe bicepsul bolnavilor atinși de boli cărora li se ignoră microbul?

Ar trebui deci să se presupună că pielea bolnavului a servit de proiecție imaginii elaborate în subconștientul operatorului. Dar această presupunere nu mai are nici o valoare când observatorul și subiectul ignora și unul și celălalt, ce fenomen se va produce.

Dr. Pron a relatat de asemenea experiențele prof. Toukourai de la Universitatea din Tokio care a reușit să impresioneze plăci **cu cuvinte alese dinainte**, acelea ale d-lui Sausse din Lyon "a cărui cei mai bun subiecți au regăsit imaginile depuse pe cartoane albe prin efortul voluntar de vizualizare a d-lui Sausse".

În aceasta n-a mai fost vorba de fotografie și s-ar putea invoca sugestia.

Aceste fenomene sunt destul de doveditoare, dar puțin numeroase.

Din contră, proiecțiile pe biceps a microbilor cunoscuți și necunoscuți prin procedeul dr. Calligaris sunt deja în cantitate suficientă pentru a antrena convingerea.

Desigur mecanismul acestei produceri de imagini pe piele a unui microb, văzute de numeroase persoane și fotografiate, ne scapă complet și explicația pe care o dăm privitor la aceasta, nu poate fi decât cu totul ipotetic.

Se pot face la toate experiențele privind psihismul aceleași obiecții la care trebuie să mărturisim, este adesea dificil de răspuns.

¹ 1. Există un fapt admis din timpuri străvechi de către școala ocultistă și care începe să fie acceptat de către unii cercetători și anume că gândul ar fi creator de forme, invizibile pentru ochii obișnuiți, dar reale, deoarece placa le înregistrează și pe care unii subiecți, sensibili la vibrații care scapă retinelor normale, le văd. Orice idee s-ar traduce prin apariția în eter a obiectului gândit.

Revista "Liverpool Daily Mail" din 24 Iunie 1923 a raportat rezultatele experiențelor vicepreședintelui lui "California Psychical Research" privind fotografia gândurilor. O placă învelită în hârtie neagră și pusă într-un plic galben sigilat, este suspendată în fața ochilor operatorului; acesta, după ce a trasat pe o hârtie o cruce având o formă și dimensiuni de finite, a concentrat gândul timp de zece minute privind plicul. S-a procedat apoi la dezvoltarea plăcii și "Crucea apăruse acolo cu semne clare și net trasate".

Acest gen de experiență a fost repetată de mai multe ori.

Aici ne găsim în prezența unor fapte indiscutabile petrecute sub ochii noștri

Există un fapt, dovedit, de netăgăduit excitarea unei plăci cutanate situate pe braț sensibilizează un câmp pe bicepsul unui bolnav și în acest câmp se proiectează imaginea unui microb sau a unui agent patogen considerabil mărită această experiență, repetată de multe ori pe bolnavi diferiți, atinși de afecțiuni microbiene identice sau diferite, a dat întotdeauna rezultate corespunzătoare bolii de care erau afectați

Or, în Telepatia naturală, nici un fapt de acest gen n-a putut fi stabilit, nici, mai ales, reprodus la voință. Putem deci să tragem concluzia că descoperirea dr Calligaris constituie un progres considerabil în domeniul telepatie și medical.

Din 1908, dr Calligaris a multiplicat încercările sale în toate domeniile medianei, senzațiilor, sentimentelor și diverselor radiații.

Ca în cazul majorității novatorilor, "Conspirația tăcerii" pe de o parte, animozitatea sau incredulitatea pe de altă parte, au încercat să sufocă lucrările sale Cu o tenacitate și un antren cu totul tineresc, dr Calligaris și-a continuat opera sa. Această din urmă experiență, proiecția fotografică a microbilor pe biceps, este poate cea mai formidabilă descoperire care a fost făcută în medicină de la lucrările lui Pasteur și ale școlii Pasteuriene (Subl Tr)

Celor care, incapabili de a-l înțelege, au crezut că-l pot acuza de pierderea rațiunii, s-ar putea răspunde că "nebunia" sa este mai degrabă vecină geniului Vom aborda acum studiul unei întregi serii de plăci ușor accesibile fie pe mână, fie pe membre și a căror sensibilizare prin procedeele indicate mai înainte, ne vor face să pătrundem fie în intimitatea țesuturilor, fie chiar în gândul subiectului.

PUTEREA TELEPATICĂ A UNUI SUBIECT

- Unii indivizi sunt mai sensibili decât alții, reacționând mai mult sau mai puțin rapid și acuzând mai mult sau mai puțin iute senzațiile de frig provocate de aplicarea unui ciocănel rece sau de un slab curent faradic.

Pentru a aprecia puterea telepatică a unui subiect dat se va cerceta sensibilitatea sa pe plăcile următoare

¹ Sevorgășiîncarteanoastră"LesRadiationsdesMaladesetdesMicrobes" toate indicațiile privind locul punctelor sau plăcilor de sensibilizat pentru stabilirea diagnosticului bolii și al agentului microbial (Scheme și reproduceri fotografice), (Edo Legrand, Paris)

1. O placă, 1, ușor accesibilă la nivelul laringelui și sensibilă la ori care individ care posedă totodată putere de recepție și de transmisie telepatică.

Placa care mărește facultatea de recepție, R, și placa care mărește facultatea de transmisie, T, vor fi încărcate, dacă este necesar, pentru a provoca facultățile telepatice sau de a le accentua (fig. 10).

2. Alte plăci de diagnostic ale puterii telepatice sunt situate în lungul fetei posterioare ale gambei stângi la 0,5 cm în afara liniei axiale între un plan superior trecând la 4 degete sub cuta de flexie a genunchiului și un plan inferior care trece la 4 degete mai jos.

Cele trei plăci sunt situate unele sub altele la distanță de două degete. Dacă placa superioară (1) este hipersensibilă, subiectul posedă mari posibilități naturale telepatice. Cea de-a doua placă (2), dovedește o facultate naturală mai redusă iar placa inferioară (3) indică prin hipersensibilitatea sa absența oricărei puteri naturale (fig. 10).

V O NOUĂ CHIROMANCIE

După cum și-a putut da oricine seama, liniile mâinii care au făcut obiectul studiilor dr. Calligaris nu oferă nici o analogie cu liniile chiromanților; ele sunt linii virtuale care pleacă din mijlocul fiecărui deget și de la mijlocul fiecărui spațiu interdigital și a căror excitație ușoară este susceptibilă de a provoca stări emoționale sau de a revela tulburări funcționale a organelor cu care sunt în legătură.

Dar excitarea acestor linii capabile să transmită creierului gânduri și senzații, sunt de asemenea susceptibile de a deveni hipersensibile sub influența unui gând, unei stimulări senzoriale vizuale, auditive, olfactive etc. Fenomenele semnalate mai înainte sunt deci reversibile cele trei inele ale lanțului (fig.7) funcționează tot atât de bine spre creier, cât și de la creier spre organe.

Astfel s-au putut stabili raporturile următoare între culori, sunete, contacte, aer sau apă acționând asupra unui segment al suprafeței corpului sau asupra corpului întreg.

Policele - Culorile bleu, roz pal, cântece la volum mic, muzică patetică; parfumuri ușoare sau tari dar plăcute; contacte superficiale ca mângâieri, aer calduț sau apă calduță, producând.

1. o hiperestezie a liniei axiale a policelui;.
2. o reperкусиune asupra intestinului și în zona cutanată,

3 o repercusiune asupra scoarței cerebrale și **la punctul de vedere mental,**

- a) o senzație de călduț, de calm, de pace, de abandon, de bunătate.
- b) gânduri de iubire

Prima linie interdigitală între police și index

Culoarea gri și penumbră, sunete de clopote dogite, sunete de gong. rumori profunde, asociații de diverse mirosuri, contacte calde și pișcătoare (înțepător), frecare aspră, aer sau apă ușor rece. produc

- 1 o hiperestezie a primei linii interdigitale între police și index.
- 2 o repercusiune asupra stomacului (senzație de balonare) și asupra zonei sale de proiecție cutanată,
- 3 o repercusiune asupra zonei subcorticale superioare a creierului și **la punctul de vedere mentală,**
  - a) o senzație de tulburare, de dezorientare a simțurilor. Uitare,
  - b) eforturi de atenție,
  - c) ușoare amețeli cu senzații de vertij obnubilant

Indexul

- Culorile alb sau verde deschis, lumină albă sau verzuie, sunete sau voci cristaline nerezonante, gălgâire de apă curgătoare sau de izvor, parfumi ușoare și agreabile, contacte aspre sau ușor reci (frecții reci cu un prosop umed), băi de apă rece, dar nu glacială, aer rece producând

- 1 o vibrație a liniei axiale a indexului (arătătorului N Tr).
- 2 o repercusiune asupra organelor sexuale și asupra zonei cutanate corespondente,
- 3 o repercusiune asupra zonei subcorticale inferioare a creierului și **un punct de vedere mentală,**
  - a) o trezire a memoriei, amintiri,
  - b) o senzație de prospețime și de deșteptare (renaștere) mentală

A II-a linie interdigitală între index și medius (Mijlociu, N.Tr.)

- Culorile roșu viu sau o lumină roșie vie. sunete puternice, zgomote de fierăstrău, de rupere, mirosuri puternice și antipatice, contacte calde și netede, aer sau apă mai degrabă caldă (într-o singură mână), producând

- 1 vibrația sau hiperestezia celei de-a II-a linii interdigitale,
- 2 o repercusiune asupra ficatului și asupra zonei sale de proiecție cu-

tanată;

3. o repercusiune la baza creierului și la punctul de vedere mentală:
  - a) un sentiment de mânie, ură;
  - b) o senzație de căldură.

Mcaius (Mijlociu, N.Tr.)

- Culori armonice asociate, o lumină atenuată, zgomote diverse armonioase sau muzicale asociate, o asociere de mirosuri antipatice, de contacte ușoare, gâdilături; foarte rapide insuflații de aer cald, producând:

1. vibrația liniei axiale a mediusului;
2. o repercusiune în toate organele interne;
3. o repercusiune în întreg sistemul simpatic;
  - a) un sentiment de ușoară confuzie mentală;
  - b) asociere mentală.

A II-a linie interdigitală între mediu.v și inelar

Culori negre sau violete și luminile corespondente; vibrații lente, marșuri funebre; mirosuri de ceară, de tămâie; o constricție cu ajutorul unor mijloace reci sau vâscoase, aerul rece, apa rece. producând:

1. o hiperestezie a celei de-a III-a linii interdigitale;
2. o repercusiune asupra splinei și proiecția sa cutanată;
3. o repercusiune pe măduva cervicală; și la punctul de vedere mentală
  - a) gânduri melancolice; durere;
  - b) imaginea în gri a lumii exterioare;
  - c) o senzație de frig și tremur (fiori)

OBSERVAȚIE - Dacă o persoană privește o culoare pală (roz, bleu) și se sprijină cu pumnul pe regiunea splenică, tentele își modifică culoarea și devin palide. După compresie vederea revine clară și distinctă.

Inelarul

- Culori sau lumini deschise și armonioase; sunete răsunătoare, fanfară, muzică veselă; mirosuri agreabile; contacte elastice (gumă cauciuc); aer sau apă ușor caldă, producând:

1. hiperestezia liniei axiale a inelarului;
2. o repercusiune asupra pancreasului și proiecția sa cutanată;

3 o repercusiune asupra măduvei dorsale și la **punctul de vedere mentală**, gânduri vesele și o senzație de bine și serenitate Plăcere

A IV-a linie interdigitală între inelar și auricular

- Umbră, verde închis, sunete slabe și ritmice, contacte moi (blânde) ca al fulgului, temperatură caldă sau un frig intens, producând

1 hiperestezia celei de-a IV-a linii interdigitale,

2 o repercusiune asupra plămânilor și zona lor cutanată,

3 o repercusiune asupra măduvei lombo-sacrale, și la **punctul de vedere mental**

a) somnolență cu ușoară tuse,

b) nevoia de destindere, de odihnă în calm și liniște Calm

Auricularul

- O culoare și o lumină roșu sângerie cu pete, sunete puternice și ne prevăzute, mirosuri excitante, esențe (amoniac săruri ele) contacte bruște, valuri de căldură, producând

1 hiperestezia liniei axiale a degetului mic (auricular),

2 o repercusiune pe inimă și zona sa cutanată,

3 o repercusiune pe rădăcinile și filetele nervoase periferice, și la **punctul de vedere mentală**

a) o stare emotivă și anxioasă, Emoție,

b) un ușor spasm cardiac

Linia laterală a degetelor și corpului

- Benzi de culoare sau de lumină, sunete discordante cu tășuri crescute, aer sau apă proaspătă, curenți inversați, producând

1 vibrații ale liniei laterale a corpului,

2 repercusiuni în toate organele interne,

3 repercusiuni asupra sistemului nervos cerebro-spinal, asupra rădăcinilor și nervilor (senzație de greutate în cap și de contracție în spate)

•(fig 9), și la **punctul de vedere mental**

a) tendințe de disociere,

b) tendința de a tăia obiectele, a rupe uniformitățile etc

Aceste repercusiuni prin legea reversibilității ne furnizează deci elemente pentru citirea gândurilor la o persoană oarecare și printr-un

examinator oarecare; va fi suficient la acesta din urmă de a interoga o linie a mâinii subiectului pentru a cunoaște sentimentele sale profunde... și culoarea lor.

Dacă două linii sunt sensibile, atunci va fi asociere: de exemplu linia policelui și cea a indexului vor da o amintire de iubire, cea a indexului și interdigitală între inelar și medius, deșteptarea unei dureri etc. Linia indexului care deșteaptă amintirile, dacă este excitată transversal, va provoca în creier imaginea amintirilor din copilărie din străfundurile memoriei: cu aceasta am dat un exemplu, noi am putut repeta de multe ori această experiență.

Experiența reușește cu atât mai bine, când subiectul își concentrează atenția asupra unei date foarte îndepărtate din copilăria sa.

Astfel se verifică versul lui Baudelaire:

"Parfumurile, culorile și sunetele corespund între ele"

În cartea noastră "Misterele captivante ale undelor" noi am reamintit curioasele raporturi care există între anumite vibrații și unele culori.

Astfel raporturile care există între cele șapte note ale gamei, ar fi după dl. Dussaud identice raporturilor de vibrație care se regăsesc în diferitele culori ale spectrului. Sunt aceleași cifre care comandă frumusețea gamei sonore și frumusețea gamei luminoase. Aceste cifre sunt următoarele:

24,27,30,32,36,40,45.

Or, aceste cifre sau multiplii lor, se regăsesc în distanțele care separă planetele care se rotesc în jurul stelelor în cer și în distanțele care separă electronii de nucleul atomului. Electronii care constituie atomii celulelor noastre sunt regizați de această lege universală care guvernează lumile stelare, infinitul mare, infinitul mic, culorile, sunetele și probabil de asemenea lumea mirosurilor și a parfumurilor.

De asemenea se pot explica acțiunile reciproce ale mirosurilor, a culorilor și sunetelor asupra celulei umane, sistemului nervos și psihicului nostru. Unele culori șochează prin suprapunerea lor și brutalitatea lor ca unele sunete prin acuitatea lor sau gravitatea lor și unele mirosuri prin emanațiile lor; și unele și altele rup Armonia prestabilită a numerelor.

Se știe că, pentru anumite persoane sunetele au o anumită culoare, și ne pare interesant aici de a reaminti faimosul sonet al lui Arthur Rimbaud asupra vocalelor:

A negru, E alb, I roșu, U verde, O bleu.

Correspondența cu zonele stabilite de Calligaris, s-a dovedit exactă numai cu roșul.

Câteva experiențe asupra unor subiecții diferiți ne-au arătat că în general:

Galbenul corespunde indexului;

Bleulpolicelui,

Roșul la al 2-lea spațiu interdigital și degetului mic

Trebuie totuși, în toate aceste experiențe delicate, căci este vorba de diferențe de senzații, adesea foarte ușoare, să se țină cont de starea psihică și fiziologică a subiecților. Un ușor daltonism poate într-adevăr influența asupra percepției și senzațiilor colorate.

Altă cauză de eroare dificultatea de a avea culori pure corespunzând exact culorilor spectrului. Poate că nu trebuie căutat mai departe cauza diferențelor de senzații.

Este inutil de adăugat că în toate aceste încercări, subiectul ignoră complet culoarea care i se pune în mână. Unele erori ne-au părut în plus susceptibile de a se produce dacă culorile au fost puse în mână subiectului succesiv, prima impresie persistând dincolo de a doua experiență cu o altă culoare diferită.

Să ne fie permis, cu ocazia acestor ultime experiențe, să facem câteva reflexii asupra culorilor.

Trebuie observat că cele șapte culori ale spectrului, violet, indigo, albastru, verde, galben, portocaliu, roșu, dacă fac un frumos alexandrin, ele nu corespund exact realității obiective.

Într-adevăr nu există decât trei culori fundamentale - albastru, galben, roșu, ele nu rezultă dintr-un amestec al altor culori și din amestecul acestor trei culori este format albul și poate din acest motiv este deosebit destul de rău de subiecții pe care i-am studiat.

Galbenul și roșul amestecate dau portocaliul,

Galbenul și albastrul amestecate dau verdele,

Roșul și albastrul amestecate dau violetul.

Aceasta face un total de șase culori și nu șapte, căci cea de-a șaptea, indigoul, este o culoare supraadăugată, rezultând din asocierea albastrului și a violetului după cum culoarea oului de rață (bleu-canard) rezultă din asocierea albastrului cu verdele, verdele banan, din verde și galben iar culoarea denumită "tango" (un portocaliu mai deschis N Tr) rezultă din amestecul de galben și portocaliu.

Fizica modernă ignoră indigoul. Ne putem convinge consultând de exemplu, lungimile de undă ale luminii în anuarul Biroului de Longitudini. Anticii o ignorau de asemenea Violetul ca și tangoul, bleu-canardul etc., nu sunt decât nuanțe și nu culori.

Aceste experiențe care n-au nici o valoare practică, sunt totuși interesante din punct de vedere psihic și pot explica într-o oarecare măsură, nașterea sau producerea de emoții sau sentimente sub influența sunetelor sau culorilor.

Este foarte posibil ca anumite culori să fie mai apte (roșul de exemplu) a provoca senzații puternice, în timp ce altele, ca albul, să nu fie capabile a influența psihicul decât unor persoane foarte sensibile. Există în această privință, un studiu interesant care permite completarea cercetărilor anterioare ale lui Suarez de Mendoza ("Audiție colorată") și ale d-șoarei Diamandi.

Nu ne îndoim că există un raport între diversele lungimi de undă, ale culorilor, ale sunetelor, mirosurilor și repercusiunea lor cerebrală. Pitagora, în secolul al VI-lea a.c. descoperind numerele care prezidau sunetele lirei, avea această gândire că anumite cifre erau marcate de Destin și posedă ceva fatidic care le face stăpânele universului. Și el a tras concluzia, ca și dl. Dus-saud, că "totul este ordonat prin aceleași numere, într-o aceeași armonie, la ritmuri identice în reîntoarcerea ciclurilor naturii și în infiniturile luminoase sau sonore care se propagă și cântă în noi".

Am văzut cum se pot deștepta amintiri și a cunoaște "grosso modo" gândurile actuale ale unui individ. Este posibil de a cunoaște gândul care în câteva minute va apare în conștiința sa.

1. Un electrod faradic este aplicat într-un punct oarecare al toracelui de exemplu, sau într-un punct oarecare al pielii, în timp ce celălalt electrod este aplicat într-un alt punct al corpului.

Curentul faradic este reglat în așa fel ca el să dea o ușoară senzație de furnicăături nedureroase;

2. Examinatul cunoscând nunele și localizarea organelor sale interne, este invitat să indice ușoara parestezie sau senzație de îngreunare pe care el o va percepe în două din aceste organe, când el va fi sigur de senzație:

3. Cunoscând numele organelor, examinatorul va putea atunci să anunțe dinainte care va fi gândul viitor al examinatului.

Exemplu: Subiectul examinat, a anunțat o repercusiune în organele genitale și în splină.

Aceasta este suficient pentru a înțelege că stimularea electrică făcută pe piele cu vârful electrodului faradic a atins în acest caz încrucișarea liniilor longitudinale și transversale corespunzând sferei sexuale (indexul) și splinei (a III-a linie interdigitală). Deoarece indexul prezidează memoria și a III-a linie interdigitală durerea, se va putea anunța subiectului că, după câteva minute, continuând încărcarea electrică pe torace, se va produce în spiritul său o amintire dureroasă.

Pentru a nu sugestiona subiectul, se va putea scrie această precunoaș-

noaștere pe o foaie de hârtie care va fi pusă sub ochii acestuia, când va fi anunțat el însuși rezultatul experienței

VI CHEIA VISELOR

Anticii aveau obiceiul ca la despărțire să-și ureze "noapte bună", adăugând "Și fie ca vise fericite să-ți populeze somnul!"

Aceste urări de altfel erau cu totul platonice, pentru că ei ignorau mijloacele care trebuiau puse la lucru pentru a obține vise plăcute

Metoda dr Calligaris a permis umplerea acestei lacune și ne-a indicat procedeele corespunzătoare pentru a dirija visele

Am văzut mai înainte raporturile care există între gânduri, liniile mâinii (axiale ale degetelor sau interdigitale) și organe. Se știe acum că compararea sau evocarea unui organ, excitarea liniei corespondente a mâinii, provoacă în stare de veghe, un sentiment particular și că evocarea a două organe interne, stimularea simultană a două linii ale mâinii, provoacă idei asociate.

Printr-un astfel de procedeu a ajuns dr Calligaris să provoace la peste 200 de subiecți vise bine definite și corespunzând unor stări psihice determinate. Dacă timp de 15 la 20 minute înaintea somnului se excită cu un curent faradic slab liniile axiale ale degetelor sau spațiilor interdigitale, se vor obține vise de iubire (policelc), de dezorientare mentală (prima linie interdigitală), de amintiri, mai ales amintiri din copilărie (indexul), vise de ură (a 2-a linie interdigitală), vise confuze (Medius), vise dureroase (a 3-a linie interdigitală), vise cu frică (inelarul), vise cu imagini liliputane (a 4-a linie interdigitală) și în sfârșit, vise emoționante sau producând (provocând) frica (auricularul)

Aceleași vise sunt provocate prin compresia organelor corespondente, intestine, stomac, ficat etc, sau prin reprezentarea mentală înaintea somnului a acestor organe

În fine, dacă se asociază fie 2 linii axiale ale degetelor sau două organe interne luând *totuși precauția ca să nu existe antagonisme între cele două*, cum ar fi dragoste (intestin) și ură (ficat), se vor obține visuri diferențiate, amintiri de plăceri ale dragostei, frică de durere etc

Astfel în somn se *reproduc* aceleași fenomene ca în stare de veghe. Precauțiile de luat pentru a obține rezultate perfecte sunt următoarele

1 Linia axială digitală sau interdigitală trebuie totdeauna să fie excitată în sens transversal, niciodată oblic sau longitudinal,

2. Excitarea trebuie să fie superficială și delicată) continuă și ritmică (80 la 100 frecări pe minut);

3. Stimularea trebuie să se facă la nivelul liniei mediane (niciodată pe părțile laterale ale degetelor care provoacă fenomene de disociere cerebrală);

-4. De preferință se vor face experiențele înainte de culcare.

Este locul să remarcăm aici influența pe care o pot exercita asupra viselor, condițiile atmosferice.

Astfel timpul umed favorizează încărcarea liniei somnului și o diminuează pe aceea a emoției; timpul frumos favorizează încărcarea liniei plăcerii și o întârzie, din contră, pe aceea a durerii.

În fine, nici fazele lunare n-ar fi indiferente.

Primul pătrar al lunii favorizează vise liniștite și sensibilizează poli-cele dragostei, a plăcerii și a somnului.

În timp de lună plină, cu excepția liniei ficatului și a liniei laterale a corpului, toate liniile dau răspunsurile cele mai prompte și mai ales aceea a memoriei (indexul).

În ultimul pătrar, atât în stare de veghe, cât și în timpul somnului, liniile urii și a emoției sunt mai sensibile, în timp ce pe vreme de lună nouă și mai ales în ultimele zile ale acestei faze lunare, vibrația este puțin accentuată pe liniile uitării, și laterala și mediana corpului. În fine, în această fază lunară, organele interne răspund de asemenea mai viu excitațiilor reflexe.

Compresia organelor dau de asemenea rezultate analoage pentru vise. Această compresie se face fie cu mâna, fie cu pumnii, cu o cărămidă, cu o scândurică, cu greutatea sau bile de metal, timp de 15 la 20 de minute înainte de culcare.

În general subiectul care dorește să obțină un vis determinat, va putea să-și comprime el însuși organul corespondent visului respectiv.

Aceasta comprimare (compresiune) a organelor care acționează asupra viselor, este bine cunoscută. Se știe într-adevăr, că faptul de a dormi pe partea stângă comprimând regiunea cardiacă, produce vise agitate și deșteptări anxioase și Pliniu remarcase încă pe vremea sa. că cel mai bun somn se realizează atunci când se dormea pe partea dreaptă. De Sanctis a observat de asemenea că modificând poziția, se modifică natura visului.

Se știe pe de altă parte, că bolnavii atinși de afecțiuni cardiace sunt subiecți supuși unor vise emoționante, cu senzații de frică, de teroare nocturnă și de coșmar; că cei cu afecțiuni pulmonare au viziuni liliputane, că cei cu afecțiuni splenice visează episoade dureroase, în timp ce pancreaticii, au vise fericite și vesele; bolnavii suferind de stomac au vise dezordonate; enteticii (suferinzii de intestine, N.Tr.) au vise mai degrabă anxioase, iar bolnavii atinși de afecțiuni renale au vise confuze.

În toate aceste cazuri patologice fără îndoială că leziunea naturală a organului înlocuiește compresiunea artificială

VII RADIESTEZIA FĂRĂ PENDUL

PUTEREA RADIESTEZICĂ A SURSIERILOR
CERCETAREA RADIESTEZICĂ A PETROLULUI.
A AURULUI, A ARGINTULUI PUR, A CUPRULUI, A FIERULUI
PUR, A PLATINEI
SINTONIZAREA FIERULUI. A CUPRULUI A ALUMINIULUI.
A OSEMINTELOR
O EXPERIENȚĂ DE RADIESTEZIE

S-a făcut o apropiere, în special de către Charles Richet și G Osty, a radiesteziei de Metapsihică și Psihometrie

Nu există decât o analogie foarte îndepărtată între forța care emană dintr-un orizont acvifer subteran care face să se contracte mușchii sursierului și forța misterioasă care se degajă dintr-o meșă de păr. sau dintr-o eșarfă, pentru a face pe medium de a spune cui aparțin aceste obiecte și de a-i permite să intre în viața posesorilor lor

"Totuși, spune Ch Richet. este un fenomen de același ordin de mărime Într-adevăr se pot deduce două legi care bineînțeles, dau un sprijin solid Metapsihicii

1 Forțe necunoscute se degajă din lucrurile care ascultă de legi care vor fi fără îndoială susceptibile de a fi măsurate,

2 Aceste forțe necunoscute nu influențează nici sensibilitatea noastră conștientă și nici aparatele noastre de fizică și totuși ele acționează cu o foarte mare energie asupra organismului inconștient, de manieră a-l face să cunoască realități pe care simțurile normale nu i le poate comunica

Mișcările musculare inconștiente sunt deci revelatoare pentru vibrațiile pe care emanațiile lucrurilor le provoacă în inteligența noastră inconștientă

În "Radiestezia Medicală", lucrare a noastră, am dat indicații foarte precise asupra fenomenelor radiestezice generale, trimitem pe cititor la această lucrare Pe de altă parte, dr Calligaris a constatat la sursieri, hipersensibilitatea unei linii trecând la nivelul liniei axiale a mediusului Această linie devine de asemenea foarte sensibilă la un individ care se află în imediata apropiere a unui curs de apă.

PUTEREA RADIESTEZICĂ ASURSIERILOR

- Radiesteziștii și sursierii (persoane specializate în găsirea surselor de apă prin calități radiestezice, N.Tr.) își pot controla puterea lor radiestezică față de apă, căutând pe brațul lor stâng, hipersensibilitatea plăcii G (fig. 10).

Când se găsește în vecinătatea apei și pe o rază de 10 metri, un sursier poate controla prospecțiunea sa căutând sensibilitatea plăcilor următoare:

1. O placă E de 12 mm diametru, situate în fața liniei laterale a corpului, într-un plan care trece la aproximativ 6 cm deasupra bordurii superioare a rotulei.

Când această placă este normal încărcată, sursierul încearcă: 1. o senzație de amețală; 2. o tresărire a corpului, mai ales în partea stângă; 3. un pic de trimus sau contractura maxilarelor.

După constatarea acestor reflexe, el vede cu ochii închiși, îndreptându-se către el, dar fără să-l atingă, un fascicol de raze luminoase spirale. Corespunzător situației apei respective, razele au o direcție diferită. Dacă există mai multe surse de apă, toate razele care via, converg asupra corpului său.

2. O altă placă mai accesibilă și cu diametrul de circa 9 cm se găsește pe fața anterioară a antebrațului stâng pe prelungirea celei de-a treia benzi (linii) interdigitale, într-un plan care trece la 3 cm sub pliul cotului (fig. 10 A).

Reflexele provocate când încărcarea este exactă, sunt: 1. O senzație de curent de aer pe ceafă; 2. Dureri într-o parte a brațului stâng și în antebrațul drept; 3. O impresie de curent electric în tălpi și gambe.

În timpul încărcării acestei plăci vede o singură rază spirală dirijată spre propriul său corp și puternic mărită și provenind din locul unde se găsește apa.

CERCETAREA RADIESTEZICĂ A PETROLULUI²

- O placă cu diametrul de 12 cm se găsește la fața posterioară a gambei stângi pe linia axială la 10-11 cm sub pliul genunchiului (fig. 11, 84). Ea devine sensibilă la contactul cu ciocănelul rece în prezența petrolului.

Aurul - O placă cu diametrul de 10 mm se găsește pe dosul piciorului drept la 3 cm în interiorul liniei axiale într-un plan care trece la 1 cm sub linia articulară a piciorului (**fig.11,nr.85**). Placa este sensibilă dacă este vorba de aur pur.

De fapt este vorba de partea cuprinsă între tălpi și glezne, N.Tr. ²
"Nuove metafiglie", p. 274.

Argint pur - Placa ce se sensibilizează în prezența argintului are diametrul de 10 mm, ea se găsește pe fața anterioară a piciorului drept, la 3 cm (fig. 11) la interiorul liniei axiale într-un plan trecând prin bordura interioară a maleolei (**fig. 11, nr.86**)

Cuprul pur - Placa (10 mm) denotând prezența cuprului *este localizată* pe fața internă a gambei drepte, pe linia laterală, cu o deplasare de 3-4 mm spre partea anterioară și într-un plan care trece prin bordura superioară a maleolei (**fig. 11, nr.87**)

Fierul pur - Placă de același diametru ca precedentele găsindu-se pe fața externă a gambei drepte la 1 cm înaintea liniei laterale într-un plan care trece la 1-2 cm sub pliul genunchiului

Platina - Placă de 10 mm care se găsește pe dosul piciorului stâng la 3 cm în afara liniei axiale, într-un plan care trece la circa 2 cm sub linia articulară a acestui picior (fig. 11, nr.89)

Un alt procedeu radiestezie de cercetare a metalelor prin metoda Calligaris este bazată pe sintonizare, mijloc folosit curent de sursieri în prospecțiunile lor

După Calligaris, există pe corpul uman o serie de plăci care devin hipersensibile când subiectul, radiestezistul, dacă dorește, le excită cu ajutorul unui cilindru compresor de aceeași compoziție metalică cu cea a metalului căutat care se găsește în fața lui într-o rază de câțiva metri

SINTONIZAREA FIERULUI

- Placa hipersensibilă are un diametru de circa 11 mm și se găsește pe fața externă a antebrațului drept la 4-5 cm înaintea liniei laterale și la 11-12 cm sub pliul cotului

Ea devine sensibilă la operatorul care se găsește în prezența fierului "încarcă" sau excită această placă, cu un cilindru de fier de aceeași dimensiune. Reflexele provocate și indicând prezența fierului sunt următoarele 1 Tresărirea bicepsului stâng, 2 Trismus (contractura maxilarelor, N Tr), 3 **Iritabilitate** (**fig. 12 F**)

Cuprul - Placă hipersensibilă de același diametru ca și precedentă se găsește pe partea dreaptă a spatelui la 4 cm în interior de linia axială posterioară și la 5 sau 6 cm sub laterala corpului, coborând de la umăr (fig. 12 C) Ea trebuie să fie "încărcată" cu un cilindru de cupru, iar reflexele provocate sunt 1 Senzație de greutate pe corp, 2 Imagini striuri luminoase albe, 3 Salivație

Aluminiu - Placă de 11 mm care se găsește pe linia axială și dosul piciorului drept, cu o ușoară deplasare de 2 mm spre interior și într-un plan care trece la 3-3,5 cm sub linia articulară a piciorului (fig.12 A).

Placa "încărcată" cu un cilindru de aluminiu, decelează prezenta aluminiului dacă sunt percepute următoarele reflexe; 1. Furnicături la fața posterioară a gambei; 2. Tic de aspirare pe nas; 3. Senzație de stomac gol

Osemințe - Placă ce se găsește pe fața anterioară a brațului drept la mm de exteriorul liniei axiale într-un plan care trece la 4-5 cm sub pliul axilar.

Reflexele provocate sunt. 1. Furnicături pe fața interioară a membrilor superioare; 2. Dureri în mâini și picioare; 3. Frică de lumină, când examinăm torul, sensibilizând placa cu un cilindru osos, se găsește în imediata apropiere a osemintelor.

O EXPERIENȚĂ DE RADIESTEZIE

- O experiență ușoară de executat de către un radiestezist este următoarea:

O persoană se plasează în fața unei sticle de apă la o distanță de 0,3 m

la 2,50 m. Pe fața dorsală a antebrațului stâng se poate găsi o placă în diametru de circa 11 mm și situată pe prelungirea liniei axiale a degetului mic cu o ușoară deplasare spre a patra bandă (linie) interdigitală într-un plan care trece la aproape 5 cm sub pliul cotului. Reflexele provocate de încărcarea acestei plăci (care este de aceeași hipersensibilitate la sursieri) sunt: 1. Durere în degetele mâinii drepte și în ochiul stâng; 2. Amortire a obrazului drept; 3. Groază.

În timpul încărcării acestei plăci (G, fig-10) examinătorul vede la o puternică mărire o singură rază spiralată provenind de la pahar'.

¹ Noi am putut să mărim puterea telepatică a subiecților și puterea radiestizică a sursierilor prin utilizarea rațională a Metalotrapiei care diminuează între altele oboseala provocată de aceste experiențe mărinde curentul electric intern. Consultați cu privire la acest subiect cartea noastră "Electricitate umană", voi 1 (Science et Medicine pour tous, 57, avenue d'Italie, Paris.)

VIII LOCALIZAREA PLĂCILOR TELEPATIEI

AUTOSCOPIE - TELEVEDERE - PSIHOMETRIE - VEDEREA LA DISTANȚĂ A UNUI MONUMENT, A UNUI PEISAJ - PREVIZIUNE METEOROLOGICĂ - PLACA CARE PROVOACĂ NEVOIA DE PLÂNS - PLACA CE DĂ POFTĂ DE RÂS - PLACA DE CONSANGUINITATE - TELEVEDERE PRIN SCRIS - VEDERE LA DISTANȚĂ A AUTORULUI UNEI CĂRȚI SAU AL UNUI DESEN - CITIREA UNUI GÂND SIMPLU - CLARVEDEREA TRECUTULUI - VEDEREA PANORAMICĂ A TRECUTULUI - RAZELE GÂNDULUI - "JETOANELE SORTII" - VRĂJITORIILE, TRANSFERURILE - MICROBIOLOGI FĂRĂ MICROSCOP - CANCERUL ȘI SEMNĂTURA SA -, ÎNCERCARE DE EXPLICARE A FENOMENELOR DE REZONANȚĂ ȘI CONSONANȚĂ

AUTOSCOPIE

Placa ce provoacă vederea propriei inimi este situată pe fața anterioară a antebrațului drept. Ea are un diametru de 12 mm și se găsește pe linia axială a brațului la joncțiunea de la treimea sa inferioară cu 2/3 superioară a antebrațului (**fig. 10, inima**).

Vederea ficatului este obținută prin sensibilizarea plăcii brațului drept, situată la fața postero-internă la 4 degete deasupra articulației cotului (**Ficat, fig. 10**)'

TELEVEDERE

- Placa televederii (experiența d-lui Got) este situată pe toracele bolnavului. Ea are o dimensiune de 11 mm și se găsește deasupra mamelonului drept (**Fig. 10,6**).

PSIHOMETRIE

- Placa vederii psihometrice este situată pe dosul mâinii drepte (P, fig.1.). (Experiența d-șoarei N...) (Vezi mai înainte).
Repercusiunile de reper, care indică încărcarea exactă a acestei plăci.

¹ Scheme și indicații precise de autoscopie sunt indicate în cartea "Radiatiile Bolilor și Microbilor", (Editura Legrand, Paris).

sunt următoarele:

1. Pofta de a întoarce capul la dreapta;
2. Senzație de miopie;
3. Senzație de nisip în gură. ■

Această placă are un diametru de 12 mm. ea este situată pe prelungirea celei de-a 2-a linii interdigitale într-un pian care trece la 2,5 cm sub linia articulară a mâinii. Prima imagine întrevăzută este cea a ultimei persoane care a atins obiectul.

VEDEREA LA DISTANȚĂ A UNUI MONUMENT, A UNUI PERSONAJ

- Trebuie încadrate aceste fapte la "Citirea gândurilor?" Oricare ar fi explicația care se va da, posibilitatea de a face să se vadă "cu ochii spiritului" un monument sau un peisaj excitând ușor o placă cutanată, constituie un rezultat cel puțin demn de remarcat.

Placa ce procura vederea Turnului Eiffel la un diametru de 12 mm se găsește pe genunchiul stâng pe partea externă a liniei axiale a membrului într-un plan care trece la 0,5 cm sub mijlocul rotulei (fig. 11).

Această imagine este mai netă, dacă se plasează la contactul cu pielea și firește, fără știrea celui examinat, pe partea stângă a corpului, o fotografie a Turnului.

Reflexele provocate sunt: o durere în călcâiul drept; o îngreunare a coatelor, o senzație de frig în gamba dreaptă și de căldură în cea stângă.

Vederea Piramidelor. - O placă de același diametru se găsește pe fata anterioară a gambei drepte, la 2 cm în afara liniei axiale și într-un plan trecând la 5 sau 7 cm sub bordura inferioară a rotulei.

Tremurături ale buzelor, durere în partea externă a gambei drepte, senzație de frig în regiunea splenică, sunt reflexele provocate de "încărcarea" acestei plăci (fig. 11).

Previziune meteorologici - Ploaia - O placă cutanată cu diametrul de

12 mm se găsește pe antebrațul stâng la 1 cm în afara liniei axiale, într-un plan care trece la 6-7 cm sub linia articulară a mâinii dacă în următoarele 24 ore, trebuie să plouă pe o rază de 50 kilometri.

Reflexe provocate: Astenie, clipit din ochi, furnicături în gât și în pavilionul auricular stâng (fig. 11, PI).

Ploua la Marsilia, la Roma, la Paris? Dacă examinatorul aplică

palma mâinii stângi pe o fotografie a unuia din aceste orașe, el poate prin cercetarea (căutarea) și sensibilizarea unei plăci cutanate, să se știe dacă plouă în acest oraș.

Această placă are un diametru de circa 1 cm ea este localizată pe dosul degetului mijlociu al mâinii stângi pe partea externă (adică spre index) a liniei axiale Placa se găsește la rădăcina degetului și polul său superior (răsucit spre pumn și depășește cu 1 la 2 cm, lima laterală externă a aceluiași deget (39, fig. 11)

PLACA CE PROVOACĂ NEVOIA DE PLÂNS

- Această placă cu diametrul de 1 cm se găsește pe dosul antebrățului stâng (fig. 11, nr. 24), la 16-18 cm deasupra liniei articulare a mâinii

Reflexele provocate sunt

1 O durere în jumătatea stângă a gâtului.

2 O durere în degetul mic al mâinii drepte.

3 O senzație de frig în regiunea sprâncenei drepte

Ca și pentru placa ce provoacă râsul, această placă transmite această senzație la distanța de 1 la 10 metri

PLACA CE PROVOACĂ RÂSUL

- Ea este situată pe linia axială de pe fața internă a antebrățului stâng, puțin către degetul mic. într-un plan care trece la 10-12 cm deasupra liniei articulare a mâinii (fig. 11, nr.22) Reflexele provocate sunt 1 O durere în jumătatea stângă a gâtului, în lungul carotidei, 2, Durere în centrul mâinii stângi, 3 înțepături în limbă

SIMPATIE SAU ANTIPATIE

Placa nr 10 (fig. 12) arată dacă individul care se afla în fața dvs nutrește pentru dvs un sentiment de simpatie sau de antipatie

Această placă este situată pe partea externă a brațului drept la 0,5 cm de linia laterală, într-un plan care trece la 0,5 cm deasupra pliului cotului Ea este sensibilă la un examinator când subiectul care se găsește în fața lui separat de un perete, nutrește față de el un sentiment de antipatie, ea rămâne mută în caz de simpatie

Reflexele indicând încărcarea exactă a plăcu sunt 1 Durere intracerebrală, 2 Furnicături în regiunea palatului (cerului gurii, N Tr) durere în extremitățile policelor.

Încărcarea superficială sau ușoară a acestei plăci când ea se revelează sensibilă, mărește antipatia adversarului, în timp ce încărcarea profundă

apăsată, paralizează acest sentiment de antipatie și provoacă în al doilea rând un sentiment opus de simpatie.

PLACA DE CONSANGUINITATE

- Placa devine sensibilă când fotografia tatălui, fiului, fiicei sau mamei, este plasată pe spatele subiectului.

Placa este situată pe antebrățul stâng, aproximativ la jumătatea antebrățului, pe partea externă înainte de cot. Senzația de frig nu se produce la nivelul său, la trecerea ciocănelului, decât dacă subiectul fotografiat are o legătură de înrudire directă cu subiectul supus examenului.

TELEVEDERE PE BAZA SCRIERII

- Placa televederii cu ajutorul scrisului are un diametru de 11 mm. Ea este situată pe dosul mâinii stângi între linia axială a indexului și a 2-a linie axială interdigitală, în mijlocul pumnului (T., fig-11).

Reflexele provocate prin încărcare sunt:

1. Senzație dureroasă în molarii superiori, 2. Senzație dureroasă în gât; 3. Senzație dureroasă în degetele mici de la mâini și de la picioare. Noi am utilizat această placă în numeroasele experiențe și în general cu rezultate excelente având concursul d-nei A.M...

CUM SE DERULEAZĂ EXPERIENȚA DE VEDERE LA DISTANȚĂ A AUTORULUI UNUI MANUSCRIS, A UNEI CĂRȚI, SAU A UNUI DESEN

- "Subiectul medium" care ignoră natura experienței la care este supus, este așezat cu ochii închiși sau cu o bandă pe ochi, în fața unei mese pe care nu se află nici un manuscris, carte sau desen, în afara celui, de examinat. El va plasa mâna sa stângă pe foaia scrisă, pe fotografia unui tablou, a unei statui sau a unei pagini de muzică.

Este absolut necesar ca dosul documentului analizat să nu conțină nici un cuvânt scris sau imprimat care să aparțină altui autor Teoretic, ar fi preferabil ca dosul să fie albastru. După ce a fost determinat locul plăcii hiperestezice și după ce a fost încărcată cu ciocănelul rece, examinatorul așteaptă ca subiectul să-i anunțe repercusiunile de reper sau reflexele provocate care se produc în general după 4 la 5 minute. În acest moment examinatorul lasă pe loc ciocănelul sau tamponul de cupru, rugând subiectul să-i anunțe imaginile care îi apar în fața ochilor.

Încărcarea, adică aplicarea tamponului rece, va putea fi suspendată de îndată ce subiectul va fi văzut, sau descris elementele principale ale probei sau dacă se manifestă fenomene de oboseală mentală în general, când experiența este condusă potrivit regulilor, cuprinzând în ea timpul necesar căutăm plăcilor cutanate, reflexelor și încărcăm, ea durează douăzeci la treizeci minute

Placa cutanată care permite subiectului de a desene fizionomia autorului unei scrisori, a unei cărți, a unui desen, etc , are un diametru de 11 mm Ea este situată pe dosul mâinii stângi, între linia axială a index-ului și a 2-a linie interdigitală, în mijlocul pumnului

Această placă devine hipersensibilă când o pagină de manuscris este plasată sub această mână

Reflexele provocate (repercusiunile de reper) așa cum am spus mai înainte, sunt

- 1 Senzație dureroasă în molarii superiori,
  - 2 Senzație dureroasă în gât,
  - 3 Senzație dureroasă în degetele mici ale mâinilor și picioarelor
- Trebuie observat că reflexele sunt foarte ușoare Când cele trei repercusiuni au fost anunțate de subiect, după cel mult 15 minute, trebuie să se prezinte în fața ochilor săi, imaginea persoanei care a scris scrisoarea, în felul următor

Mai întâi, o nebulozitate nedecisă, peste puțin timp, roză sau violacee. Care ia apoi o formă mai mult sau mai puțin regulată și în care puțin câte puțin se desenează o imagine indistinctă la care partea superioară devine mai clară cu schițarea unui cap și a unui gât

Intr-o fază ulterioară apare trunchiul și membrele inferioare, apoi capul apare mai distinct

Dacă încărcarea plăcu este imperfectă, imaginea este mai mult sau mai puțin fragmentară

In general, imaginea persoanei se clarifică prin segmente, prin planuri transversale și când imaginea este completă, adesea o particularitate foarte specială, o cicatrice, un tic care frapează subiectul și care face să se deosebească exact scriitorul sau autorul manuscrisului

Când imaginea este completă, ea diminuează ca intensitate, retrece apoi prin aceleași faze pentru a reîncepe apoi mai rapid

Schița inițială ia mai mult timp ca să se formeze, celelalte se succed destul de rapid Dacă subiectul își fixează atenția asupra unui segment al imagina, **ceea ce el nu trebuie niciodată să facă**, dezvoltarea diverselor faze este tulburată.

La fel se întâmplă dacă punctul de încărcare prin cilindru de cupru nu este exact: încărcarea trebuie să fie precisă, adecvată, imuabilă.

Atât pentru observator, cât și pentru subiect, calmul, repaosul și relaxarea corpului și a spiritului sunt elemente favorabile. Trebuie lăsat subconștientul să opereze în penumbră și în tăcere. Subiectul, având ochii legați trebuie să ignore complet natura experienței la care este supus el trebuie să spună ce vede fără a fi încurajat sau contrazis.

În general nu se vor face experiențe succesive, pentru a evita oboseala și în plus, fiind dată persistența posibilă a imaginilor provenind de la o primă experiență, cea de-a doua ar putea fi defectuoasă, dacă un oarecare timp de repaos n-ar separa cele două încercări¹.

Vom face aici aceleași rezerve ca și în ce privește diagnosticul la distanță prin intermediul fotografiei; hârtia utilizată de cel care scrie trebuie să fie albă.

O scriere făcută pe hârtie bleu sau hârtie galbenă, cu o cerneală colorată, bleu de exemplu, falsifică în mod complet rezultatele și un subiect sau un examinator, chiar foarte antrenat, va trebui să refuze să încerce proba în aceste condiții. El va ajunge aproape fatalmente la un eșec.

Am ținut să dăm în detaliu o experiență tip, căci ea arată fazele succesive prin care trece imaginea pentru a deveni din ce în ce mai precisă. Fie că este vorba de imaginea unei persoane, a unui agent microbian, a unui organ al corpului, imaginile se succed într-un mod aproape identic. Numai plăcile de sensibilizare a suprafeței cutanate diferă potrivit imaginii care se dorește să fie obținută de subiect.

Fiecare observator poate de altfel să devină el însuși mediumul și după un oarecare antrenament să găsească el însuși plăcile care îi permit de a proceda singur la aceste experiențe.

CITIREA UNUI GÂND SIMPLU

- Placa S (placă telepatică consonantă) se găsește pe dosul mâinii stângi a examinatorului care dorește să capteze gândul simplu al persoanei care îi stă în față. Această placă are un diametru de 1 cm. ea este situată între a 3-a linie interdigitală și linia axială a inelarului într-un plan care trece la circa 5 cm sub linia articulară a mâinii, adică la nivelul spațiului interdigital.

Când încărcarea este exactă, examinatorul încearcă o senzație de plenitudine a stomacului, o amortire a frunții, a genunchilor și deasupra picioarelor, o senzație de căldură în gură.

Această recomandare este foarte importantă, căci se poate ca în a doua experiență să existe repetarea primelor imagini.

Dacă examinatul formulează un gând simplu, el este atunci captat de examinatorul plasat în fața lui și menținând încărcarea pe mâna sa stânga. (fig.11 S)

Am văzut pentru sentimentele generale, localizările la nivelul liniilor axiale ale degetelor și ale liniilor interdigitale

CLARVEDEREA TRECUTULUI

- Placa are un diametru de 13 mm aproximativ și este situată pe ante brațul stâng spre linia axială a policelui și într-un plan care trece la 9 cm deasupra liniei articulare a mâinii (Cl.fig.10) Această placă devine hiper sensibilă la examinador când ea se găsește în prezența unui individ care evocă un episod al lui petrecut ziua precedentă

Este vorba aici de o placă **consonantă**

VEDERE PANORAMICĂ A TRECUTULUI

- Vederea panoramică a trecutului persoanei care se găsește în fața examinadorului este obținută de acesta căutând și încărcând o placă cutanată cu diametrul de circa 13 mm și care se găsește în regiunea pectorală stângă (fig. 10 V) la 2 cm în afara liniei mamilare Acest punct corespunde bordurii interne a capsulei articulare a umărului într-un punct care trece la două degete aproximativ, sub claviculă

Reflexele provocate la examinador de încărcarea exactă și precisă a acestei plăci

- 1 Tendința de a reproduce mimica subiectului aflat în fața sa,
  - 2 Tendința de a întinde violent mâinile ca pentru a lovi,
  - 3 Parestezie, senzație de greutate la nivelul pavilioanelor urechii
- Efectele încărcării sunt vederea de către examinador, care are ochii legați, a vieții anterioare a subiectului, începând cu anii săi tineri

Dificultățile acestei experiențe sunt destul de mari ele privesc durata de încărcare care poate fi foarte lungă 0,5 ore, o oră și chiar mai mult, și cu atât mai mult cu cât subiectul este mai în vârstă în plus sunt fenomenele cele mai proeminente din viața examinatului care impresionează mai mult examinadorul

RAZELE GÂNDULUI

- În cartea noastră "Electricitatea umană și radiațiile cerebrale" am indicat cum dr Cazzamalli a putut cu un aparat pe unde scurte să deceleze și să înregistreze sub formă de filme, undele emise de creierul uman. fie în stare

de hipnoză, fie sub influența unei emoții, a unei amintiri sau a unui gând intens, (fig. 13)

Hans Berger, printr-un procedeu diferit și care după noi, este pretabil la contestații (căci utilizează electrozi care iau contact cu suprafața cutanată a craniului) a revelat și el undele cerebrale.

În sfârșit, dr. Gentile din Roma, supunând pacienți de-ai săi la acțiunea unor curenți de înaltă frecvență produși de un aparat al lui Lakhowsky, a putut să facă vizibile câmpuri cerebrale, diferite potrivit stării de calm, de exaltare, de extaz ale subiectului.

Cu dr. Calligaris, noi abordăm un domeniu psihic nou, căci este vorba aici de vederea directă, fără aparate, de raze care emană fie din propriul nostru corp, fie din corpul persoanei care se află în fața noastră.

AUTOSCOPIE

- Placa generală cu diametrul de 1 cm care trebuie sensibilizată (încărcată cu cilindrul de 1 cm), la o persoană care dorește să transmită altuia propriul său gând, se găsește pe dosul mâinii stângi între a 4-a linie interdigitală și linia axială a degetului mic, într-un plan care trece la aproximativ 3 cm deasupra celui de-al 4-lea spațiu interdigital (fig.13).

Această placă este evident hipersensibilă la oricare persoană care gândește.

Reflexe provocate. 1. Impresie de balansare a corpului înainte-înapoi; 2. Durere localizată în hipocondrul drept; 3. Tremurături ale piciorului stâng.

Efectele încărcării sunt următoarele:

Subiectul care vrea să transmită un gând la o altă persoană și având ochii închiși și legați, vede într-un prim timp un fascicol de raze emanând din propriul său corp sau de la placa supusă "încărcării". Această imagine este instantanee.

Apoi el vede aceste raze proiectate în spațiu ca pe un ecran. Aceste raze, care pleacă de la corp sunt **spiralate**¹ și au grosimea unei sfori. Având o culoare luminoasă, argintie, ele se dezvoltă cantitativ și converg în fața corpului (fig. 14).

Intr-o a doua fază (într-un al doilea timp), după câteva minute, subiectul vede o singură rază, de asemenea în formă de spirală, plecând de la fața sa (fig.15).

Această rază își păstrează tot timpul forma spirală, dar conformația și oscilațiile ei se modifică mereu și paralel oscilațiilor gândului.

Razele emanând de la plăci sunt în formă de spirală; cele legate de liniile corpului sunt ondulate.

Placa nr 2 sensibilizată cu un con metalic, cu un diametru de 1 cm îl face pe subiect să vadă cu o puternică mărire raza psihică spiralată în continuă mișcare această constituie este esențialmente geometrică, fiind alcătuită din cercuri, corpuscule luminoase, colorate, asociate cu segmente liniare (fig.16)

Și Calligaris a tras concluzia că "Legea numerelor guvernează gândirea umană după cum ea ghidează orientările în lume"

Reflexele provocate sunt 1 Tendință la o idee fixă. 2 Durere într-o nară, 3 Durere în ficat

HETEROSCOPIE

- Placa generală care ne face vizibile Radiațiile umane care emană de la un subiect plasat în fața noastră, are un diametru de 1 cm și se găsește pe partea internă a gambei stângi pe bordura postenoară a liniei laterale într-un plan care trece la 6-7 cm deasupra maleolei (fig. 17 D)

Dacă această placă este bine delimitată și "încărcată" sunt provocate următoarele reflexe. 1 Durere în linima mamelonară dreaptă până în regiunea inghinală, 2 Durere în două regiuni rectangulare simetrice fetei anterioare a antebrațului, 3. Durere pe o fâșie longitudinală supra-zigomatică în partea dreaptă a feței

După câteva clipe, examinatorul cu ochii legați, are imaginea razelor care provin de la corpul persoanei situată în fața lui pe o distanță de maximum 10 metri așa după cum arată figura

Experiența reușese mai bine în penumbră și această aureolă durează în timpul încărcării.

RADIAȚIILE LUCRURILOR

- Placa generală cu diametrul de 12 mm, care face să se vadă la o persoană radiațiile spiralate ale unui obiect plasat în fața sa la o distanță de 1 la 5 metri, este situată pe fața anterioară a toracelui la 3 degete de linia mediană a corpului pe bordura sternului și într-un plan care trece la 4 cm deasupra liniei intermamelare și la 4 degete sub phul axilar (**fig. 18**)

Reflexe provocate 1 Frica de a vorbi 2 Durere dedesubtul orbitei drepte Imaginea provocată este cea din **fig. 18**

"JETOANELE SORTII" ȘI VRĂJITORIILE

- Din cele mai vechi timpuri oamenii au simțit nevoia să facă apel la

miraculos, la divinație, la magie pentru a conjura soarta sau boala și în scop de răzbunare pentru alt semen din vecinătatea sa. De aici superstițiile, aceste practici bizare și aceste dictoane populare care sunt transmise din perioadă în perioadă.

Să facă rău și să conjure răul, par să fi fost preocupările principale ale ființelor umane. De asemenea nu trebuie să ne mirăm că în vechile cărți de farmece, întâlnim tot felul de practici pentru "vrăjit sau aruncăturile sortii" și în consecință pentru a-i conjura. Este probabil că unele din aceste manevre să se bazeze pe observații și pe un empirism care și-au adus dovezile lor.

În secolul al XVII-lea nimeni nu pune la îndoială faptul că este posibil să provoci o suferință sau o boală la un individ, dacă se posedă de la acesta o şuviță de păr, o bucată de unghie etc. Se mai admitea de asemenea că este posibil să provoci vindecarea, făcând să treacă boala din corpul omului în acela al unui animal. Vindecarea putea fi făcută la distanță, dacă se posedă un pic de urină, de sânge, piele, sau unghie, de la bolnav.

Vrăjitorie, magie, superstiție? Cine știe! Devenim din zi în zi din ce în ce mai puțin increduli, din moment ce am putut constata fenomene reale de transfer și după ce am studiat radiațiile ființelor și lucrurilor.

"Noi nu trebuie să măsurăm întinderea puterii naturii, scrie De Rochas, prin bornele strâmte ale inteligenței noastre. Este deci o nedreptate de a atribui magiei, efecte cărora nu le cunoaștem încă mecanismul. Tot ce nu se face sub ochii noștri, va fi fost făcut de diavol? Nu există decât demonul care să fie un agent invizibil? Nu există oare mici corpuscule care provenind de la un individ, ar fi susceptibile să atingă un altul?" Este întreaga problemă a undelor, a radiațiilor care este pusă astfel.

Și Van Helmont încercând o explicație a acestor fenomene, se întreabă dacă produsele biologice provenind de la un individ sănătos sau bolnav, n-ar conserva o legătură vitală cu corpul. "între corp și excrețiile sale, conchide de asemenea E. Maxwell, există o anumită legătura, chiar când acestea sunt separate de corp".

Este posibil de a reproduce aceste fenomene sau fenomene analoage prin metoda Calligaris? Aceasta este problema pentru care medicul italian a făcut eforturi s-o rezolve, cercetând pe suprafața cutanată, zonele și plăcile sensibile a căror excitare și "încărcare" consecutivă, ar putea realiza această Magie științifică.

În cartea sa "Telepatia și Telediagnosticile" dr. Calligaris a încercat să elucideze această problemă și a cercetat dacă n-ar fi posibil mai întâi de a transmite unui individ destul de apropiat, sentimente speciale de răzbunare, de invidie etc.. ca urmare el a putut să situeze următoarele plăci.

Răzbunare (fig.12,1) - Această placă (cu un diametru de 1 cm), se găsește pe dosul piciorului stâng, în lungul celei de-a 3-a linii interdigitale, la 3 cm deasupra spațiului corespondent

Reflexele provocate sunt o senzație de nas înfundat și de conduct auditiv stâng înfundat, durere localizată pe fața internă a coapsei drepte, spre mijloc, furnicături în glezna dreaptă

Subiectul la care se transmite astfel acest sentiment. îl vede acționând în spiritul său, de îndată ce reflexele precedente se vor fi produs asupra transmițătorului.

Invidie - Placa pe Transmițător are 12 milimetri diametru și se găsește pe partea stângă a feței (fig. 12,2) pe planul liniei bucale și în lungul ei la mijlocul unei linii verticale situate între latura externă a ochiului și a urechii.

Reflexele provocate sunt insensibilitate în tălpile picioarelor, durere în partea stângă a inima, durere intercostală în flancul stâng

Pietate - Placa (de 11 mm) pe transmițător, este situată în pumnul mâinii drepte pe linia axială a mediusului la nivelul primului spațiu inter-digital. Placa este cu regularitate încărcată când transmițătorul percepe repercusiunile de reper următoare

Senzație de (bătăi) pulsații în spate, durere în mușchii maseten mai ales pentru a deschide sau închide gura, senzație de frig (fig.12,3)

Cruzime - Placă situată pe transmițător (11 mm diametru), pe fața anterioară a brațului stâng pe linia axială, cu o ușoară deplasare spre exterior, la 2 cm deasupra pliului axilar (fig. 12,4)

Reflexele provocate de încărcare sunt Tremurătun ale mâinii drepte, durere în limbă, durere într-o parte a frunții

Fericire - Placa de 12 mm care se găsește pe fața posterioară a gambei drepte la 1 cm în afara liniei axiale și la 2-3 cm sub pliul genunchiului (fig. 12,5)

Repercusiuni așterne psihică, durere în regiunea superioară și transversală a spatelui, tendința de a-și "contorsiona" gura

Furie - Placă cu un diametru de 12 mm localizată pe fața anterioară a toracelui, pe linia mediană și la 2 cm deasupra unghiului epigastic

Repercusiuni de reper stare anxioasă, tendință de a încreți fruntea, greață (fig. 12,7)

Disperare - Placă de 9 mm pe fața dorsală a pulsului drept (fig.12,8), pe prelungirea celei de-a 2-a linii mterdigitale cu o ușoară deplasare spre police și la 2 cm desupra liniei articulare a mâinii

Reflexe acuzate de transmițător stare de somnolență, ambliopie, dure-re în ceafă

Curiozitate - Placă cu un diametru de 9 mm care se găsește pe partea internă a degetului mic al mâinii stângi, într-un plan care trece prin a 2-a articulație interfalangiană și la 1/3 deasupra și 2/3 dedesubtul liniei articulare.

Reflexe provocate: durere în hipocondrul stâng; durere în urechea dreaptă, senzație de frig în jumătatea internă a mâinii drepte.

VRĂJILE, TRANSFERURILE

- Placa ce produce acest fenomen, pe care îl putem apropia de exteriorizarea sensibilității, se încarcă întotdeauna pe corpul examinătorului sau al emițătorului. Ea se găsește pe fața posterioară a gambei stângi (**fig. 12,14**) pe partea internă a liniei axiale, într-un plan care trece la 1-2 cm sub jumătatea acestei gambe.

Ea se încarcă pe examinător când acesta privește o fotografie sau aplică palma mâinii stângi pe aceasta.

Când placa este încărcată, examinătorul vede numai jumătatea obiectelor (Hemianopsie); încearcă o amortire în pulsul drept, un gust acid în gură și dureri în jumătatea dreaptă a buzei superioare.

În timpul încărcării acestei plăci, dacă examinătorul înțeapă cu un ac fotografia unei ființe vii, aceasta va simți o înțepătură sau o senzație de înțepătură la nivelul punctului înțepat de pe fotografie, indiferent în ce parte a lumii s-ar găsi.

S-ar putea, de asemenea, ca prin repercusiune examinătorul să încerce aceeași senzație într-un punct simetric al corpului său.

Dacă se încearcă o explicație a acestui fenomen, s-ar putea admite că încărcarea cutanată a plăcii ar avea ca efect transmiterea automată a tulburării produse de înțepătură pe fotografie în câmpul cutanat al acestei fotografii.

Această "tulburare" ar fi apoi comunicată mijlocului de încărcare a plăcii la un alt individ.

Aceasta pare de altfel cu atât mai exact, cu cât experiența reușește mai bine dacă examinătorul, după ce înțeapă fotografia, înțeapă de asemenea propriul său câmp cutanat, (al locului respectiv, firește, N.Tr).

TELESTEZIE

- Placa cutanată care transmite tulburarea fizică a unui individ, altuia situat într-o rază de 1 la 10 metri, are un diametru de 13 mm, se găsește pe pulsul stâng, pe prelungirea liniei, axiale a inelarului, cu o ușoară deplasare

de 3 mm aproximativ, spre a 4-a linie interdigitală și într-un plan transversal care trece puțin deasupra jumătății apofizei stiloide a cubitusului

Placa se sensibilizează la subiectul atins de o tulburare malativă, sau o durere oarecare Acest subiect deci va încerca reflexele următoare, dacă placa este exact încărcată

1 Amplificarea tulburări fizice, durerii, etc,

2 Arsuri în mâini, scrâșnit de dinți,

Efectele încărcării • După câteva minute, din placa subiectului bolnav percipientul percepe tulburările care îi sunt transmise (fig. 12,10)

MICROBIOLOGIE FĂRĂ MICROSCOP

- Deși am consacrat un volum special procedeele dr Calligaris aplicate diagnosticului medical¹ ne-a părut necesar de a aminti aici descoperirea capitală pe care a făcut-o el recent cu privire la proiectarea imaginilor microbilor, considerabil mărite, pe suprafața cutanată și în principal la nivelul bicepsului bolnavului

Văzând și experimentând noi înșine acest procedeu pe diferiți bolnavi, suntem convinși că acest nou mijloc de diagnostic va fi de un mare ajutor când va fi vorba de a diferenția o tuberculoză de o afecțiune specifică sau de o tumoră.

Placa care permite proiectarea pe bicepsul bolnavului a imaginii considerabil mărite a microbului, cauza a bolii sale este situat pe partea anterioară a antebrațului drept al bolnavului pe linia axială a membrului (1/5 în afară și 4/5 în interior) într-un plan care trece la circa 1 cm deasupra mijlocului antebrațului (fig. 19.A)

Această placă este în mod natural hipersensibilizată la un bolnav atins de o boală infecțioasă sau tumorală.

Reflexele provocate la excitarea cu un cilindru de un diametru de 1 cm sunt următoarele 1 Greutate pe umeri, 2 Senzație de furnicături pe bordura superioară a pavilioanelor urechii, 3 Senzație de frig în genunchiul stâng și parestezie în lungul crestei tibiei drepte

Când aceste reflexe sunt acuzate, după 5 la 10 minute, se pot zări, fie direct, fie după aplicarea unei porne anemiante pe bicepsul drept al bolnavului, imaginile considerabil mărite ale microbilor sau agenților patogeni care au provocat boala de care este atins acesta (fig.20)

Așa după cum am spus și arătat în cartea noastră "Radițiile bolilor și ale Microbilor" aceste imagini persistă destul timp pentru a fi văzute de asis-

¹ "Radițiile Bolilor și Microbilor", voi 1, cu scheme și planșe fotografice, A Legrand Ed 93, boulevard St Germain, Paris

tentă, desenate și fotografiate.

Dacă este vorba de tuberculoză, se va desena un bacii al lui Koch de 6 la 8 cm lungime în același loc; iar în cazul sifilisului va apare o spirochetă cu aceleași dimensiuni. Revine cititorilor, medicilor, de a trage concluzii.

S-ar putea face la unele din aceste experiențe obiecțiunea că intervine fie sugestia, fie autosugestia; și chiar se poate adăuga că aceste rezultate diferă puțin de acelea cu care suntem obișnuiți să le constatăm la clarvăzători și mediumi.

Intr-adevăr în cazul în care se indică subiectului reflexele pe care trebuie să le acuze, pentru a fi sigur că placa este bine încărcată, se poate presupune că operatorul sugestionează el însuși, subiectul său.

Când, pe de altă parte, operatorul "lucrează" mereu cu același subiect, așa după cum am spus deja, este foarte posibil ca primul transmite celui de-al doilea imaginile pe care trebuie să le perceapă, fără ca să fie necesar pentru aceasta să se gândească că unul sau altul să nu fie de bună credință putând ca numai subconștientul să fie în joc.

Nu mai este același lucru, dacă experiențele sunt făcute cu subiecți și operatori diferiți, repetate, reînnoite și cerând subiectului să indice senzațiile care provoacă în organismul său sensibilizarea plăcii. Este bine ca în acest caz, operatorul să ignore el însuși în acest moment, repercusiunile de reper sau reflexele care vor trebui să fie o "semnătură" a plăcii.

Trebuie luate toate precauțiile de o parte și de alta că aceste experiențe să reveleze caracterul obiectiv și științific care pot să le autentifice fără a lăsa nici o posibilitate de îndoială sau acuzație de șarlatanie.

Este vorba aici într-adevăr nu de o distracție sau de un amuzament fortuit, ci de un studiu serios care poate revoluționa concepțiile filozofice și medicale.

Dacă pentru producerea unui reflex cutanat se pot pătrunde gândurile unui individ apropiat sau îndepărtat, a cunoaște boala și diagnostica microbul care îi este cauza; dacă pentru producerea unui alt reflex, se poate la nu importă ce persoană sau cu ajutorul nu importă cărei persoane să se cunoască prezentul, trecutul sau viitorul cutăruia sau cutăreia, atunci este permis a pronunța cuvântul "revoluție (științifică)".

Să admitem totuși că toate obiecțiile pe care le-am precizat mai înainte sunt valabile și că subiecții lui Calligaris fie mediumi sau clarvăzători, pe care ei îi sugestionează să facă citirea gândurilor, că prin antrenament și practică zilnică, profesorul italian a reușit să dezvolte la ei facultăți metapsihice și din indivizi oarecare să facă clarvăzători, deja acest rezultat ar fi apreciazabil și ar dovedi cel puțin că oricare persoană oricum ar fi, este capabilă să dobândească prin utilizare și practică, facultăți telepatice.

Dar acestea odată lămurite, ar rămâne totuși inexplicabil fenomenul de proiectare pe piele a imaginilor agenților patogeni **necunoscuți experimentatorului, necunoscuți subiectului bolnav**

Aici totul este obiectiv și nici o obiecție nu mai este valabilă. Să nu ni se ceară o explicație. Noi constatăm un fapt și aceasta este tot, dar este suficient totuși să acordăm descoperirii dr Calligaris toată atenția și întreaga valoare pe care o merită.

Experiențele de consanguinitate pe care le-am instituit au de asemenea un caracter integral obiectiv și chiar dacă am presupune că părinții și copiii care au fost subiecții examenului au fost clarvăzători, nu li se poate refuza o valoare egală.

Același lucru putem spune referitor la diagnostice care pot fi stabilite după sensibilizarea liniilor axiale ale degetelor aici de asemenea totul este obiectiv. Bolnavul ignoră lima care îi va fi cea mai sensibilă, iar medicul ignoră linia pe care i-o va indica pacientul. Nu este posibilă deci nici o transmisie de gând, iar controlul poate fi făcut instantaneu.

Dacă încercările nu pot reuși **din prima încercare** de către un experimentator **nou**, n-ar trebui să se tragă concluzia în mod fatalmente și necesar că metoda este falsă, ci mai degrabă lipsa de precizie în cercetare, lipsa de răbdare, lipsa de experiență a examinatorului.

CANCERUL ȘI "SEMNĂTURA" SA

- "S-a descoperit microbul cancerului" citim din când în când acest **leit motiv** în articolele presei de mare tiraj fără ca de altfel revistele medicale să acorde cea mai mică atenție importanței acestor noutăți senzaționale.

De la Doyen care a crezut că a descoperit micrococul producător de cancer, până la **Oscilococ, Bacterium Tumefaciens**, câți microbi au fost descoperiți, apoi abandonați după experiențe și încercări de cultură sau de transmitere prin grefe, injecții sau absorbție bucală?

Nu trebuie deci să ne mirăm de scepticismul care domnește în Corpul medical și în sferele oficiale, când un autor, chiar bacteriolog, anunță descoperirea unui nou microb izolat de el într-o tumoare malignă.

Și ipotezele care se eșafodează pentru a ruina această nouă ipoteză "cancerul nu este o boală contagioasă, deci ea nu este microbiană", "este o maladie locală, deci vindecabilă chirurgical sau medical îndată la apăsarea sa", "este o boală a celulelor care se dezvoltă anormal, deci susceptibilă de a fi vindecată prin moartea acestor celule sub influența radiului sau a razelor X", etc.

Nu vom tăgădui că aceste ipoteze au ceva realitate fiecare are partea

sa de adevăr, dar nici una nu se poate erija în lege generală.

Noi medicii care profesăm de peste 40 de ani, cunoaștem cazuri de tumori considerate maligne, care n-au recidivat niciodată și care la examenul anatomo-patologic s-au dovedit a fi tumori benigne. Cunoaștem și maligne care n-au recidivat, dar vai, cât de puține! Din contră, câte din acestea din urmă după ablația lor, au lăsat organismul în prada infecției deja generalizate care conduc la metastaze și la tumori secundare, fie chiar la locul cicatricei, fie în cu totul alt organ al corpului, ficat, etc.

Este un motiv pentru a abandona lupta? Desigur nu, dar noi ne situăm în grupul celor care spun că răul trebuie tratat de la început oricare ar fi și oricare i-ar fi originea și că întâmpinăm toate încercările care se fac pentru a dezvălui boala înainte ca manifestările sale morbide să fi redus medicul sau chirurgul la neputință sau la folosirea mijloacelor paliative.

Este cazul aici de a aminti versurile poetului latin, care rămân deosebit de actuale în ciuda vechimii lor:

...Sera medicina paratur

Cum mala per longas invaluere moras.

Da, medicina ajunge prea târziu când răul a făcut progrese prea rapide!

Cancerul este datorat unui microb, unui parazit; este el rezultatul unei iritații celulare interne sau cutanate; este el, cum credem noi, rezultatul unui "deranjament electric", după expresia lui C. Laville? N-are importanță! Esențialul este de a ști dacă, înaintea oricărui semn sau simptom, este posibil de a a pune în gardă individul contra atingerii sale.

A face diagnosticul precoce al tumorii maligne, acesta este scopul urmărit și fără prejudecăți al naturii bolii, a pune organismul în alertă și în stare de a rezista invaziei apropiate sau îndepărtate.

Nu vom cădea în eroarea obișnuită și ne vom feri să proclamăm că noi am descoperit microbul cancerului sau agentul său patogen, ci vom indica cum, printr-un procedeu mecanic și reflex, se poate pune în evidență la un bolnav atins de o afecțiune canceroasă sau de o tumoare malignă; o manifestare cutanată care se produce la nivelul brațului bolnavului și care va fi într-un anumit fel, "semnătura" bolii.

Diagnosticul Tuberculozei prin cuti-reacție (reacție cutanată NTr.) se înrudește cu această cercetare, dar în fenomenul provocat prin metoda lui Calligaris nu este necesar a face o injecție sau un vaccin pentru a provoca fenomenul vaso-motor care va decela prezența unei infecții tumorale. A trebuit să folosim acest termen de "infecție" deși nu ne satisface în întregime, căci chiar dacă nu este vorba de o afecțiune microbiană, intoxicarea sau intoxicația organismului în caz de tumoare este prezentă încă de la început și cu

excepția câtorva cazuri, are o natură generală. Într-adevăr oricare ar fi localizarea tumorii maligne, "figura" sa, "Fantoma" sa, "Manifestarea" sa care s-a putut fotografia, se prezintă totdeauna sub forma aceluiași aspect, acela al unei sfere sau mai multor sfere cu țepi pe toată suprafața și semănând unui arici adunat în sferă.

METODA DE CERCETARE

- În cartea noastră recent apărută "Radițiile Bolilor și Microbilor"¹ am arătat cum, după procedeele dr. Calligaris se provoacă apariția imaginilor microbiene pe suprafața cutanată. Noi le vom rezuma aici foarte succint pentru a permite oricărui cercetător de a face diagnosticul precoce al unei tumori maligne.

1. Se determină și se marchează cu ajutorul unui creion dermatografic mai întâi linia axială a antebrațului drept al bolnavului, adică linia care plecând din mijlocul unghiei mediusului, trece prin mijlocul pumnului și ajunge la umăr.

2. Se marchează în același mod liniile de flexie ale articulațiilor pumnului și cotului.

3. Se caută cu ajutorul ciocanului rece pe linia axială, delimitată după cum s-a arătat mai sus, o placă sensibilă în care senzația de rece este cea mai accentuată. Această placă se găsește pe un plan care trece la circa 1 cm deasupra jumătății acestui antebraț. Ea are un diametru de 1 cm și se situează exact pe linia axială (1/5 la exterior și 4/5 la interior a acestei linii - Vezi **fig.19**).

Această placă este hipersensibilă la un bolnav atins de o tumoare malignă sau de o boală infecțioasă.

4. De îndată ce se va fi delimitat și marcat locul acestei plăci pe braț se va aplica pe acesta un mic tampon de metal cu un diametru de 10 milimeetri care se va menține perpendicular pe acest loc imprimându-i mișcări foarte ușoare de deplasare de câteva fracțiuni de milimetru, până ce pacientul anunță observatorului, următoarele reflexe care indică faptul că locul plăcii sensibile este foarte exact.

Aceste reflexe, adesea foarte ușoare după cum le-am menționat, sunt:

1. Senzație de greutate pe umăr;
2. Furnicături pe bordura superioară a pavilioanelor urechii;
3. Senzație de frig în genunchiul stâng și de amortire în lungul crestei tibiei drepte.

¹ Voi 1 ilustrat, Legrand Editeur, 93, boulevard Saint-Germain, Paris. 96

De îndată ce unul din aceste reflexe care pot fi simțite într-o ordine oarecare și diferită de cea de mai sus este acuzată de pacient, tamponul metalic compresor nu mai trebuie mișcat și observatorul așteaptă ca celelalte două reflexe să fie acuzate de către bolnav.

În acest moment poate fi decelat pe bicepsul bolnavului un câmp hiperestezic, adică o suprafață foarte sensibilă de 9 cm x 6,5 cm; pe acest câmp se va proiecta după 5 la 10 minute o imagine mai mult sau mai puțin perfectă, comparabilă mai întâi cu un disc, apoi luând treptat o formă rotunjită, peptu a se termina la completa ei dezvoltare la forma din **fig.21** pe care dr. Calligaris a denumit-o "Spherula dentata".

Nu este vorba în realitate de o sferă perfectă, ci ușor turtită la cei doi poli.

Această imagine este vizibilă cu ochiul liber și este mai mult sau mai puțin clară. Adesea se distinge mai bine într-o "lumină piezișă"; ea se prezintă singură sau asociată cu figuri analoage, pală, pe fondul mai închis al pielii.

Dacă imaginea nu este suficient de clară, se face mai distinctă prin anemierea pielii cu ajutorul unui unguent care împiedică capilarele cutanate să mascheze imaginea. Atunci fenomenul vasomotor este mai accentuat și imaginea **Spherulei** se prezintă sub un aspect închis la culoare, contrastând cu albeața pielii.

Aceste imagini persistă mai mult sau mai puțin timp, cu alternanțe de congestionare (înroșire) și de paloare. Noi am putut să le observăm timp de 15 la 20 minute și au putut fi fotografiate în anumite circumstanțe. În acest caz, se întâmplă ca adesea conturul imaginii să fie mai vizibil și mai accentuat vederii cu ochiul liber decât în fotografie, aceasta fiind uneori destul de dificil de realizat.

S-a încercat să se compare această proiecție cutanată a agentului presupus al cancerului, cu reacțiile vaso-motorii provocate la un subiect, cum a fost d-na Kahl, examinată în 1927-28, de către dr.Osty și la care se putea provoca un dermografism roșu, reproducând un cuvânt, o cifră sau un obiect simplu.

În experiențele lui Calligaris, nu este vorba de o proiecție pe o suprafață oarecare a corpului, ci bineînțeles, pe un câmp cutanat determinat dinainte pe biceps și în plus, nu mai este vorba de o inscripție dermografică a unui cuvânt, a unei cifre, ci de imaginea enorm mărită a unui microb necunoscut bolnavului și medicului care participă la experiență.

Și acesta este faptul nou.

"Spherula dentata" așa cum este denumită de dr. Calligaris, este agentul patogen al bolii canceroase? Ar reprezenta ea un fenomen de

dezagregare precoce a țesuturilor, manifestându-se de asemenea prin prezența plăcilor hipersensibile la bolnav?

Să zicem, pentru a evita orice discuție îndrăznească, că această imagine este semnătura leziunii și a bolii și să vedem cum se dezvoltă această imagine pe bicepsul bolnavului.

Ca pentru toate proiecțiile microbiene, imaginea (fără unguent anemiant) este mai întâi albă. Ea apare rareori completă dintr-o dată, în general ea dezvoltându-se lent, în faze succesive: mai întâi se vede un arc de cerc, apoi are 2, un semicerc, un cerc complet. Imaginea este oscilantă; după funcția pielii cu pomadă anemiantă, se văd adesea mai multe "sferule" detașându-se în roșu pe piele. Semnătura este vizibilă cu ochiul liber și poate fi fotografiată, așa cum a fost indicat mai înainte.

Putem da o explicație acestui fenomen extraordinar?

Calligaris a arătat în lucrările sale precedente că este posibil de a desena pe piele o imagine mentală care ar fi susceptibilă de a fi proiectată acolo: contururile acestei imagini fiind în mod natural hipersensibile, fie la un ușor curent faradic, fie la contactul cu un ciocănel rece.

Iată deci un prim fapt: subconștientul poate proiecta pe piele o imagine și s-o sensibilizeze. Același fenomen se produce cu spherula dentata: în acest caz trebuie să intre în acțiune un mecanism special psihocutanat, care proiectează imaginea pe piele și în sfera senzitivă: ar fi deci un reflex senzitiv-subconștient.

Fiind date relațiile diverselor funcții nervoase, se poate de asemenea presupune că există reflexe vasomotoare-subconstiente, cum au dovedit-o deja constatările stigmatelor.

Această facultate de a comanda, de a localiza aceste două reflexe (senzitiv și vasomotor) aparțin subconștientului și rămân ignorate de conștient pentru că aceste reflexe se dezvoltă în absența meandrelor lumii noastre subliminale. Sensibilizarea, încărcarea, ușoara excitație a plăcilor cutanate sunt suficiente pentru a face vizibile și perceptibile toate aceste fenomene ale subconștientului. După Calligaris, aici rezidă cheia misterului.

Și se poate pune de asemenea întrebarea dacă această imagine, această semnătură a unui agent patogen, nu este proiectată în stare permanentă pe suprafața cutanată și dacă reflexul provocat prin încărcarea plăcii de pe antebraț nu face decât să reveleze această imagine nevizibilă, latentă, totuși permanentă.

Sau poate agentul microscopic sau celular ar determina o imagine psihică care prin căi necunoscute și mecanisme senzitive și vasomotor», sub influența unui reflex determinat se va semna sub forma sa reală, dar considerabil mărită de suprafața cutanată?

Oricare ar fi explicația care se va adopta, trebuie să ne înclinăm în fața acestor fapte de netăgăduit și controlate cum se cuvine.

Telepatia provocată ne-a arătat deja, după studiul și observarea subiecților înzestrați cu cunoașteri supranormale, că orice ființă umană este din punct de vedere psihic mai întinsă decât ne lasă să credem exercitarea obișnuită a inteligenței sale. Dincolo de gândirea căreia îi are controlul, dincolo de exercitiul cerebral al inteligenței sale care necesită percepții senzoriale și obișnuința înlănțuirii raționamentelor, el posedă, după dr.Osty, un veritabil "plan al spiritului" capabil de a lua cunoștință de real, fără ca spațiul sau timpul să-i fie obstacole.

O emoție conștientă este capabilă să provoace fenomene vasomotorii: paloare, înroșirea feței, oprirea momentană a inimii, palpitații. O spaimă poate să ducă la sincopă; anunțarea unui eveniment nefericit poate duce la leșin etc.

Pentru ce reflexe analoage nu s-ar produce în domeniul subconștientului și n-ar fi susceptibile de a proiecta, prin reacții senzitive și vasomotoare reprezentarea imaginii microbiene înmagazinate și latente în profunzimile necunoscute ale substanței noastre cerebrale?

Nu este cazul, de a repeta cu Hamlet: "Există multe lucruri în lume pe care filozofia noastră nu le poate înțelege!" Dar nu există oare deja o satisfacție legitimă de a putea bănuși unele?

Oamenii de știință, medicii, se vor mira poate că noi facem să intervină un factor psihic sau subconștient în producerea unui fenomen vasomotor, dar a existat timp îndelungat eroarea de a separa spiritul de materie: omul este un tot, după cum am spus deja, și istoria științelor, cât și a medicinei ne arată că spiritul trebuie să domine materia, că partea profundă și ascunsă a problemei vieții trebuie să fie rezolvată înainte de cea care studiază formele, aparentele și diversele aspecte pe care le descoperă analiza.

După cum a remarcat foarte just dr.Dessaint, se găsesc în sursele profunde ale materiei, rând pe rând, materia și instinctul, empirismul și misticismul, magia, religia și inițierea, gândirea sintetică și gândirea analitică; tradiția și experiența. În prodigioasa sa evoluție, ea n-a încetat să oscileze între spiritism și materialism, între sinteză și analiză.

Prima tendință a fost ilustrată de medicina antichității orientale, de Pitagora, Hipocrate, Arnault de Villeneuve, Van Helmont, Barthez, Hahnemann.

A doua tendință, analitică înainte de orice, a fost aceea a lui Galien și a medicilor arabi, aceea a aproape tuturor creatorilor medicinei moderne, al acestei medicine biologice și științifice, aceea a lui Pasteur și a secolului al XIX-lea, care a adoptat principiul "tabulei rasa" față de trecut.

Tendențele actuale, încă neadmise de toată lumea, par să se apropie de ideile hipocratice și să considere omul în raporturile diverselor sale organe între ele, apoi în raporturile cu mediul exterior în care evoluează el. Și de asemenea în raporturile care există între gândurile sale și acelea ale semenilor săi

"Dacă eu sufăr de cutare boală, eu o acomedez în felul meu, și în felul meu variază ea însăși cu locul, ora, timpul, cu ce mai știu eu încă¹ La fel cum gândesc, eu sufăr cum sunt, acolo unde sunt, la momentul la care suni și chiar cu cine sunt"

Va fi desigur unul din manie merite ale dr Calligaris de a fi arătat prin "**Lanțurile sale liniare ale corpului și spiritului**", legăturile care unesc sistemul nostru cerebral cu organele cutanate, glandele, capilarele, etc , și de a fi indicat mijlocele simple care permit de a face conștient ceea ce era numai inconștient și vizibile, imaginile agenților patogeni situați în interiorul organismului nostru.

ÎNCERCARE DE EXPLICARE A FENOMENELOR DE REZONANȚĂ ȘI CONSONANȚĂ

Fenomenul de rezonanță poate să se rezume la producerea unuia din următoarele reflexe

1 Reflex psiho-cutanat un sentiment sau un gând provoacă o tulburare senzorială la nivelul pielii și într-un anumit loc al acesteia (sensibilizarea punctului sau al plăcii respective),

2 Reflex cutaneo-psihic un punct de la suprafața cutanată prin ușoară excitație, provoacă prin reflex, un sentiment, o emoție cerebrală

Rezonanța este deci un fenomen destul de simplu de explicat este un reflex

Fenomenul de Consonanță, din contră, este mai complex

Să luăm cazul cel mai simplu.

Eu sunt așezat în fața d-lui Dupont eu evoc în spiritul meu, o amintire mai mult sau mai puțin îndepărtată și eu provoc astfel un reflex psiho-cutanat plecând dintr-o zonă cerebrală și ajungând la degetul meu mijlociu drept.

Dl Dupont cu ajutorul unui cioncănel rece, caută pe mâna sa stângă degetul în care simte senzația de frig cea mai accentuată (profundă) și el găsește indexul (adică același deget, mijlociu, dar la mâna stângă N Tr) Fără să cunască raporturile care există între indexul său stâng și sentimentul pe care l-am evocat în spiritul meu, el îmi va spune aproape instantaneu, că

'D Dessaint - "Discurs de revenire" școala de medicină din Rouen 100

eu m-am gândit la un sentiment general de iubire

Noi avem deci aici, un reflex cutaneo-psihiic.

Rămâne de explicat comunicarea interaeriană între indexul meu drept și indexul stâng al d-lui Dupont. Poate fi făcută mai întâi o ipoteză este aceea a unei unde de lungime de undă determinată (12. de exemplu) care plecând de la degetul meu arătător drept, atinge întreg corpul d-lui Dupont, dar care nu va sensibiliza indexul său stâng deoarece cele două puncte simetrice ale indexurilor noastre, adică al meu și al d-lui Dupont, sunt comparabile cu două aparate de TFF reglate pe aceeași lungime de undă de 12 Și această sensibilizare nu va fi efectivă decât dacă excitația plăcii situate pe indexul stâng al d-lui Dupont este provocată printr-un mijloc mecanic

Se va produce atunci "acord de rezonanță" ca în TFF ca urmare a lansării curentului în aparat.

În acest fenomen de Telepatie, sensibilizarea pielii receptorului este aceea care stabilește contactul între cele două stații cerebrale.

Dar mai există o altă ipoteză care poate fi de asemenea considerată.

Se știe că fiecare din noi emite, fără să știe, raze infraroșii, în mod natural și continuu și că este ușor, cu instrumentele pe care le posedăm în prezent să decelăm în prezența unei persoane la 10-20 metri, numai prin mijlocul căldurii pe care ea o radiază.

Dar infraroșul nu este o culoare uniformă, există un spectru de infraroșu, după cum există un spectru luminos și un spectru ultraviolet Acest spectru infraroșu se extinde pe o suprafață considerabilă în raport cu aceea a spectrului luminos pe care îl cunoaștem. Ne imaginăm că atunci când o emoție, un sentiment, un gând emană din creierul unui individ, se produce o perturbare în organismul său, care modifică radiația sa și repercutându-se într-un mod special, potrivit sentimentului sau gândului, pe cutare sau cutare zonă cutanată

Corpul uman ne apare astfel ca o imensă claviatură de pian unde vin să vibreze în fiecare clipă gândurile din creier și aceste radiații infraroșii ar putea la rândul lor să influențeze suprafața cutanată a subiectului plasat în fața noastră, n-ar mai fi ca în cazul precedent vorba de unde asemănătoare celor din TFF, ci radiații calorice situate într-o anumită zonă a spectrului infraroșu și provocând astfel la Dl Dupont reflexul cutaneo-psihiic.

Astfel, punctele și plăcile dr Calligaris ar fi zone de emisie și de percepție de unde infraroșii corespunzând sentimentelor, senzațiilor, gândurilor sau modificărilor generale produse de boală

IX PRECUNOAȘTEREA VIITORULUI

Mari probleme rămân încă
nerezolvate

1 Cum poate un subiect clarvăzător să ia cunoștință de împrejurările morții unui individ, acesta fiind decedat de mai multe săptămâni? Ținând în mâini un fular care a aparținut acestui mort, dar de care nu s-a servit în momentul dispanției sale, un subiect clarvăzător vede acest individ, îl descrie, îl urmărește de la ieșirea sa din casă, indică drumul parcurs, locurile principale pe unde trece, apoi sfârșește prin a-l descoperi în niște hățișuri în care acesta murise.

Trebuie să se admită că spiritul mortului supraviețuiește după deces și a putut să furnizeze clarvăzătorului datele, necesare pentru a ajunge la acest rezultat, căci rumeni nu ar putea ști unde a murit acest bătrânel

2 Cum și prin ce mijloace a putut indica abatele Mernet, unui tată de zolat, că fiul său a fost răpit de un vultur, transportat într-un punct al munți lor inaccesibil în acel sezon și că mortul (cadavrul copilului) va fi regăsit primăvara?

3 Cum au putut fi făcute preziceri recunoscute exacte în cele mai în fime amănunte cu doi ani, cu zece ani sau chiar cu patruzeci de ani mai înainte de a se produce, tot atât de bine ca cele anunțate cu câteva zile sau câteva ore mai înainte?

Și de ce, chiar acești clarvăzători sunt supuși eronlor? Când îi întrebi cu privire la aceasta, ei vor răspunde cel mai adesea că sunt incapabili să explice atât reușitele lor sau erorile lor.

Trebuie atunci să acceptăm formula arabă "A fost scris" Vine de asemenea un răspuns când este vorba de precunoașterea viitorului. Nu este Astrologia capabilă să ne furnizeze o explicație?

Astrologii serioși și nu fakirii și alții asemenea lor, au întotdeauna grijă de a vă spune, când dau "tema unui destin" că ei indică numai perioadele faste și nefaste ale vieții, perioade de fericire și de nefericire, adugând că liberul dvs. arbitru este totuși stăpânul situației căci dacă de la 12 la 25 Ianuarie, de exemplu, dvs riscați un accident în voiaj, va fi suficient să-l evitați nemaideplasându-vă în această perioadă a lunii.

Astrologia vă va indica tendințele dvs și nu voința (destinului N Tr) și cunoscându-le dvs puteți modifica în bine tendințele în rău, este ceea ce astrologia enunță în această maximă "Astra inclinans, non necessitans" ("Astrele dau tendința, nu determină")

Nu același lucru se întâmplă cu subiecții clarvăzători. Aici liberul arbitru nu mai există, destinul este făcut și nu există nici un mijloc de a scăpa

de la acesta.

Victoria Polonezilor, războiul din 1870, cel din 1914 și toate predicțiile realizate controlate, câteva neverosimile, au fost verificate și recunoscute exacte.

Atât în ce privește prezentul, cât și viitorul, în premoniții nu sunt indicate totdeauna date exacte. Se pare că pentru clarvăzător, timpul și spațiul nu există. S-ar putea explica oarecum această particularitate pentru prezent și trecut, prin faptul că viteza gândului este instantanee.

Charles Henry a stabilit într-adevăr că viteza de propagare a energiei radiate de rezonatorii biopsihici pe care el îi denumeste **atomi de viață** ar fi de aproximativ 100 de milioane de ori viteza gravitației calculată de Laplace. Dar această viteză a gravitației este deja de 30 milioane de kilometri pe secundă, această incredibilă viteză psihică de 4 sextilioane de kilometri pe secundă, depășind cu 16 zerouri viteza luminii, este probabil aceea a gândului și cheia fenomenelor instantanee de telepatie¹

Astfel s-ar putea explica aceste puneri în acord sau în comunicare a creierelor îndepăratate chiar la mii de kilometri.

Nu pare posibil la ora actuală de a aplica această ipoteză prezicerilor viitorului.

Misterul persistă în întregime și omul apare ca victimă sau obiect al unui fatalism de care nu poate scăpa. Destinul său este sens undeva el va traversa piedici nenumărate, va scăpa ca prin minune din accidente groaznice, va face de mai multe ori înconjurul lumii ca Dumont d'Urville, pentru a muri ca el, într-un accident de tren, mergând de la Paris la Versailles.

După cum științele fizice și chiar astrologia s-au dovedit incapabile să rezolve această enigmă, tot așa diversele filozofii s-au arătat neputincioase de a aduce cea mai mică lumină în aceste tenebre.

Dacă viața noastră trebuie să se deruleze după reguli determinate, ca mișcarea planetelor pe orbite prefixate, la ce bun să te agiți în speculații matenale, intelectuale, științifice sau morale și de ce să nu adopți imediat maxima lui Faust al lui Goethe "Studiază macrocosmosul și microcosmosul și lasă în final să meargă lucrurile cum i-o plăcea lui Dumnezeu"

Totuși, dr Richet și dr Osty admit ca verosimil, că fragmente din viața viitoare pot fi decelate de către spintul uman.

În ce-1 privește pe dr Calligaris, urmărindu-și lucrările sale, a ajuns să determine localizarea unei plăci cutanate care permite previziunea, dacă nu a unui viitor îndepăratat, cel puțin a unui viitor apropiat.

Observația următoare luată în timpul șederii noastre la Udine, va da un rezumat a facultății de previziune pe care o poate dobândi un subiect pnn

¹ "Revue metaps" nr5, 1932

sensibilizarea unei plăci cutanate.

Viziunea unui viitor apropiat - Experiența a fost făcută în sufrageria dr. Calligaris, la etajul doi dând spre piață.

D-șoara T... așezată în fața ferestrei obloanele fiind închise și perdelele trase; ea își sensibilizează singura placă de previziune localizată pe brațul său stâng.

Experiența s-a derulat în 4 faze de aproximativ un sfert de oră fiecare. Ea a început la 11,45.

Prima fază cuprinde căutarea plăcii, sensibilizarea (încărcarea) și reflexele provocate.

În timpul celui de-al doilea sfert de oră, d-șoara T... anunță persoanele și episoadele care se vor desfășura în piață în timpul celui de-al 4-lea sfert de oră, adică ce va urma după circa o jumătate de oră.

Cel de-al 3-lea sfert de oră este o fază de așteptare durând tot atâta timp cât precedentele. Numai după acest timp se vor desfășura imaginile anunțate în timpul celei de-a doua faze.

Subiectul a început să vadă imaginile la ora 11.58 după ce a anunțat reflexele următoare indicând încărcarea exactă a plăcii, furnicături pe frunte, tendință de a întinde capul, ușoară durere pe fața anterioară a gambei stângi.

Iată, după d-șoara T... indicarea imaginilor care vor fi văzute începând de la aproximativ 12,30 în fața ferestrei, unde este așezată în acest moment:

1. se vor succeda două automobile, dintre care unul este gri;
2. un bătrân trece prin piață; el are o eșarfă gri sau albă în fața gurii;
3. un camion transportând lucruri lungi ca niște butoiașe, dar nu sunt butoiașe;
4. un autobuz de culoare bleu cu benzi laterale galbene;
5. un copil purtând în fața lui o jerbă "... nu văd bine, deoarece trece un vehicul care mă împiedică să disting", adaugă d-șoara T...;
6. o domnișoară cu o eșarfă roșie în jurul gâtului;
7. un automobil se oprește în fundul pieței, apoi pleacă spre stânga;
8. trec soldați în pas rapid;
9. o doamnă purtând un coș mare (un fel de paporniță);
10. mai mulți copii care merg spre biserică; unul dintre ei îi părăsește și pleacă alergând.

Toate aceste previziuni s-au realizat cu excepția nr.2 și 6 pe care noi nu le-am observat.

La nr.3 camionul purtând lucruri rotunde alungite, a fost un camion umplut cu saci plini (semănând cu butoiașe dar nefiind butoiașe).

După dr Calligaris această facultate de previziune poate să se extindă de la această limită simplă de o jumătate de oră la următoarele 24 de ore, și potrivit plăcii sensibilizate, subiectul poate să indice ceea ce se va produce **Orice persoană după un antrenament și încercări repetate, dacă sensibilizarea plăcii este destul de exactă, va fi capabil de a ajunge la un rezultat analog** (Subl Tr)

Astfel după Calligaris previziunea viitorului, ca și viziunea obiectelor din apropiere sau îndepărtate sunt posibile prin sensibilizarea plăcilor cutanate corespondente scopurilor urmărite în virtutea teoriei sale asupra telepatiei, fenomen universal, trebuie să admitem că "Totul vibrează și totul radiază în jurul nostru și asupra noastră, acest "în jurul" nostru înglobând lumea noastră exterioară, punctele de pe pământ îndepărtate de noi și spațiile inter-siderale. După cum spune Calligaris, "o undă, o energie oarecare proiectată pnn spațiu impresionează toate ființele și toate lucrurile universului" Nu trebuie decât să ne gândim la TFF pentru a fi convinși că nici un zgomot, nici o radiație de oricare natură ar fi ea și de la oricare distanță ar proveni, nu poate să nu influențeze Omul.

Se știe de asemenea și aceasta este admis de toți filozofii contemporani că nimic nu se pierde prin impresiunile astfel parvenite la el, fie că există conștiință de aceasta, fie că ele au trecut neobservate în momentul recepției lor masive Subconștiința noastră înregistrează totul. De asemenea, dr Calligaris scrie

"Întregul Univers este proiectat în subconștiința Omului Deci subconștiința noastră cunoaște, vede, aude și înțelege tot ce se petrece în jurul lui chiar la distanțe considerabile" Această noțiune a Universului conținut în subconștiința umană este de asemenea susținută și învățată de unele școli oculte sau filozofice.

Se înțelege în consecință, că ar fi posibil, cu ajutorul procedeelor fizice precum excitarea de zone cutanate bine definite, de a face să retrăiască cutare sau cutare senzație, imagine, amintire, etc , latente în subconștiință în acest mod, Omul ar parveni de asemenea, după metoda dr Calligaris să ia cunoștință de o grămadă de lucruri care scapă facultății intelectuale celei mai dezvoltate este vorba deci aici, după cum constată dr Pron, de o percepție imediată și directă nu numai a ceea ce ne înconjoară, ci a Universului și a lumilor necunoscute.

Precauții de luat - Am insistat deja supra necesității, în toate aceste cercetări, de a delimita foarte exact localizarea plăcii, de a aplica pe aceasta tamponul compresor de dimensiune exactă și de a aștepta cu răbdare ca examinatul să acuze senzațiile de reper care trebuie să provoace reflexul cutaneo-psihic care se dorește evocat.

lata câteva precauții principale de respectat:

1. Cercetarea reușește cel mai bine cu un subiect nou sau puțin antrenat, când asistenta este redusă, în tăcere și în penumbră.

2. Placa după ce a fost localizată aproximativ la câțiva milimetri de punctul indicat de Calligaris, este marcată cu creionul dermalografic.

După aceasta se trece pe deasupra, pe o lungime de 10 la 15 cm în sens longitudinal, ciocănelul rece sau mătura faradică. Se notează punctul cel mai sensibil și se procedează la fel în sens transversal.

Tamponul compresor trebuie să fie exact de diametrul prescris, să aibă suprafața netedă și cu marginile foarte nete. Se va evita să se lase să cadă la pământ, fapt ce ar putea modifica punctele de intersecție și să împiedice obținerea de rezultate exacte.

Nu se va folosi niciodată ca tampon, compresor din lemn sau de culoare roșie.

Încărcarea plăcii trebuie să fie ușoară, exactă și superficială.

Ca la orice reflex, o excitație ușoară favorizează fenomenul, o compresie (apăsare) puternică o anihilează sau inversează sau efectele.

Atât timp cât încărcarea n-a dat reflexele senzoriale indicate pentru fiecare placă, tamponul poate fi deplasat cu câteva fracțiuni de milimetru într-o parte sau alta, dar de îndată ce se produce unul din reflexe, trebuie rămas permanent și perpendicular pe planul pielii.

Examinatul poate de altfel, dacă placa este localizată pe o parte a corpului accesibilă lui, să țină instrumentul el însuși, cu primele trei degete ale uneia din mâini.

Din partea examinatorului se cere răbdare și precizie.

Din partea examinatului, de asemenea, răbdare și pasivitate; acesta trebuie să lase să se producă fenomenele, imaginile, reflexele, de a căuta să nu vadă detalii, care se vor revela puțin câte puțin și care își vor căpăta apoi întreaga lor semnificație.

Am indicat aici un număr destul de restrâns de plăci, deoarece una din cauzele de erori este numărul considerabil de puncte care pun în comunicare suprafața cutanată reacționând la un stimul exterior (consonanță) sau interior (rezonanță) cu psihicul și conștiința. Astfel, **încărcarea** sau sensibilizarea unei plăci cutanante, are ca rezultat de a face conștient ceea ce nu era decât inconștient, fie că este vorba de o emoție, de un sentiment, de o tulburare psihică sau fizică.

S-ar părea că în acest loc precis al pielii se concentrează toate radiațiile (autorul folosește aici termenul necorespunzător de iradiere, care după cum am mai menționat se referă numai la radioactivitate, N.Tr.) corespunzând fie unui organ, fie unui centru cerebral și că de acolo va pleca.

pentru a ajunge în conștient, stimulul care va permite subiectului de a lua cunoștință de fenomene latente, prezente, trecute sau viitoare.

A facilita oricărui individ de a deveni clarvăzătorul propriului său corp sau al celui al semenului său, nu este un imens progres în doneniul psihic și medical?

X. EXPERIENȚE PERSONALE

itorul nu trebuie să se mire că experiențele pe care le-am făcut personal, sunt legate în mod special de medicină și prezintă un caracter esențialmente obiectiv.

Intr-adevăr, dată fiind straniețea experiențelor dr. Calligaris, bolnavul care vine să consulte un medic, ar fi tentat să-l trateze pe acesta de "șarlatan" dacă acesta n-ar putea să-i demonstreze obiectiv realitatea diagnosticului său.

De 6 ani utilizăm în mod curent diagnosticul digital și am putut constata concordanța exactă între liniile digitale și interdigitale, cu diferitele organe atinse de o tulburare oarecare.

Foarte adesea aceste experiențe ne-au pus pe calea descoperirii unor afecțiuni ignorate și de care au beneficiat bolnavii.

În ce privește protecția agenților patogeni pe piele, am putut adesea, să controlăm și să confirmăm diagnosticele dr. Calligaris. De altfel, noi am raportat câteva exemple în "Radițiile Bolilor și Microbilor".

Dificultatea rezidă adesea din interpretarea imaginilor care sunt uneori intricate și simulează forme necunoscute.

Pe de altă parte am putut să facem, cu privire la acest subiect, constatări care, credem noi, n-au fost semnalate de dr. Calligaris.

1. **Reflexe provocate** - Dacă boala este veche sau cronică sau dacă ea nu prezintă nici acuitate, nici gravitate, s-ar putea ca repercusiunile de reper sau cu alte cuvinte reflexele, să fie abia percepute de subiect și dacă acest fenomen nu se produce (sau chiar dacă se produce), se caută proiecția pe biceps și se va obține cel mai adesea semnătura bolii. Am arătat mai sus pentru ce reflexele pot să nu se producă sau să fie puțin accentuate.

2. Într-un număr de cazuri, ni s-a întâmplat să vedem, de îndată ce imaginea a devenit mai puțin clară pe bicepsul drept, o proiecție pe **bicepsul stâng**, în general aceasta fiind mai slabă decât la dreapta.

3. Aplicarea pomezii anemiante trebuie să fie destul de prelungită; nu există nici un inconvenient din această prelungire a aplicării. Unul dintre bolnavii noștri, după experiență, îmbrăcându-se, a șters fără să vrea, un strat de pomadă care rămăsese la limita câmpului. Spre marea noastră stupefacție,

noi văzurăm apărând cu o claritate perfectă, imaginea agentului corizei de care suferea bolnavul care ne apăruse mai puțin distinct în imaginea de pe biceps, unde stratul de pomadă rămăsese mai puțin timp.

În afecțiuni ca cea a bolii fânului de exemplu, noi am făcut să apară nu forma microbiană descrisă de Calligaris, ci această formă asociată celei a astmului. Ne-a apărut în acest caz că astmul avea după manifestările descrise, o predominanță în cursul bolii.

4. Am încercat ca demonstrație, căutarea imaginilor pe persoane în bună stare de sănătate sau presupuse astfel. Am avut astfel surprize, dar de asemenea proiecții cărora nu am putut să le determinăm natura sau originea. Un caz aparte și poate plin de consecințe este următorul:

Unul dintre prietenii noștri este victima unui accident de automobil. Proiectat la o distanță de 8 metri, el a căzut pe spate și ca prin miracol el n-a căpătat decât contuzii mai mult sau mai puțin grave. Totuși, persistă de câteva luni dureri de cap destul de violente.

Proiecția obținută pe biceps relevă o imagine care seamănă cu o frunză mare de castan care nu seamănă nici unei figuri întâlnite de dr. Calligaris sau de noi înșine, poate cu excepția, după Calligaris, a **Hystero-Traumatismului**.

O întrebare se pune: independent de bolile microbiene, o leziune internă, o hemoragie intra-craniană neresorbită, ca o tumoră, nu este susceptibilă a provoca o "semnătură" în zona cutanată a bicepsului?

Se poate vedea de aici întreaga importanță pe care o poate avea din punct de vedere diagnostic sau al unui examen medico-legal, o astfel de constatare.

Experiențele dr. Calligaris deschid astfel calea unor noi descoperiri și când va fi stabilită iconografia completă, se vor putea, ca în Radiologie, face diagnostice precoc sau să se controleze un diagnostic clinic.

Un exemplu recent ne-a permis să departajăm doi confrăți cu privire la un bolnav care ni s-a adresat nouă, fără diagnostic. Pe bicepsul său se proiectează imaginea întâlnită de Calligaris în toate cazurile sale de apendicită. Și în fața acestei imagini obiective și diagnosticul pus de noi, ne mărturisește incertitudinea unuia din cei doi confrăți asupra diagnosticului de apendicită. Inutil să adăugăm că ignorăm subiectul acestei controverse iar diagnosticul a fost pus simplu la vederea proiecției pe braț.

5. Nu putem să nu sperăm că prin consonanță ne va fi posibil să punem un diagnostic după radiațiile sângelui, salivei, sau chiar ale părului, ale scrisului sau al fotografiei bolnavului: intrăm astfel într-un domeniu cu totul nou și abia explorat cu excepția lui Calligaris, iar rezultatele deja obținute ne permit toate speranțele.

Desigur precauțiile cele mai serioase ca și controalele cele mai severe trebuie să prezideze aceste încercări, dar nu bătând pasul pe loc se face să avanseze știința suntem plonjați într-un ocean de radiații și de raze necunoscute și confratele nostru a avut marele merit de a ne arăta că procedee foarte simplificate sunt capabile de a ni le releva Pentru ce să ne înfundăm în mîcirla ignoranței noastre când apare o lumină în tenebre de la care poate apare adevărul?

Să nu negăm nimic aprioric, dar nici să nu afirmăm nimic fără dovezi, această regulă trebuie să fie absolută și să nu fie încălcată niciodată Rămânându-i fideli, nu ne vom teme nici de dezmințiri, nici de batjocoriri, nici de sarcasmele orbilor și ignoranților.

XI. MISTERUL DESTINELOR

SPIRITISMUL
SUPRAVIEȚUIREA
AMINTIRILE ANCESTRALE

SPIRITISMUL

Pentru a lupta contra fatalismului, diversele religii din timpurile cele mai îndepărtate, când omul a început să reflecteze la destinul său, au făcut eforturi să dezvolte în spirite acest principiu al imortalității, înăscut în fiecare dintre noi

Individul nu moare în întregime dezintegrarea sa corporală eliberează sufletul său, spiritul său, care, parcurgând spațiile celeste se apropie de **Iehova** și gustă o fericire eternă dacă viața sa terestră a fost ireproșabilă.

Această idee a persistenței sufletului, a conștiinței, a condus unele filozofii la a imagina că aceste spirite descarnate pot exercita influențe asupra oamenilor și să-i conducă, să-i "ghideze" spre cunoașterea supranormală a trecutului și viitorului Din acest motiv unii clarvăzători vorbesc de "ghidul" lor, atunci când numai subconștientul lor sau conștiința lor sunt în joc. Toate opiniile sunt legitime și eu sunt convins că un bun număr de spirite sunt de bună credință. Din nefericire, există prea mulți exploatare ai credulității umane în această categorie de mediumi extra-lucizi și pe de altă parte, prea puține fapte constatate cum se cuvine pentru a ne permite să credem în realitatea și supraviețuirea spiritelor care vin să se manifeste la cei vii prin intermediul unei mese sau al unei planșete.

Au fost meritele regretatului nostru confrate, dr Osty, de a fi depistat un mare număr din acești impostori și de a fi adus în studiul fenomenelor

oculte și metapsihice, puțină claritate științifică.

Fie că se invocă Mahomed, Socrate sau Sedostris, întotdeauna întrebările se pun și se primesc în limba actuală a fiecărei naționalități la care aparține grupul respectiv **spiritist**, deci mediumul este acela care știe răspunsurile.

Așa după cum am mai remarcat, ipoteza spiritistă este incapabilă de a ne da cea mai neînsemnată explicație acestui fenomen incomprehensibil care este precunoașterea viitorului.

Totuși, se va obiecta, există o formă psihică susceptibilă să se manifeste prin intermediul anumitor indivizi, care au fost desemnați sub denumirea de mediumi. Desigur, dar diferența între "partizanii forței psihice și aceia ai spiritismului constă în cele ce urmează:

Primii susțin că nu s-a putut face încă dovada că există vreun alt agent de direcționare decât inteligența mediumilor, în timp ce spiritiștii acceptă ca articol de credință, fără altă dovadă, că spiritele sunt singurii agenți ai fenomenelor observate.

Pentru Lambroso, explicarea fenomenelor mediumnice trebuie căutată în mod simplu în sistemul nervos al mediumului și că ar fi vorba de o transformare de forțe. Pentru maestrul nostru Grasset, spiritismul s-ar atașa de asemenea Biologiei și Fiziopatologiei centrilor nervoși.

Printre enigmele care rămân de descifrat, una dintre cele mai tulburătoare este aceea a forțelor exteriorizate de către un medium pentru a transporta sau ridica obiecte fără contact.

Trebuie admis **pseudopodul** imaginat de Carrel, sau această ectoplasmă care a făcut să curgă o grămadă de cerneală și care se refuză a fi acceptată, după înșelătoriile la care a dat naștere.

Știința care ne-a relevat deja câmpurile electrice și electromagnetice precum și radiațiile emise de ființele vii, ne va dezvălui poate într-un viitor apropiat natura acestor forțe umane încă necunoscute și al căror studiu va fi din zi în zi mai științific și din ce în ce mai precis.

SUPRAVIEȚUIREA

- Dar dacă noi nu acceptăm teoria spiritistă, ce trebuie să gândim despre această altă teorie, Supraviețuirea, care antrenează cu ea problema nemuririi sufletului?

Putem admite supraviețuirea? Este important mai înainte de orice de a pune bine întrebarea: în ce sens și în ce mod? Pentru Maeterlinck "supraviețuirea există, dar se pierde în conștiința universală". Richet nu acceptă ipoteza existenței spiritelor, iar Calligaris, care timp îndelungat a crezut că

nu rămâne nimic după moarte, a ajuns la o nouă concepție a supraviețuirii "Totul rămâne gândul care trece în acest moment prin creierul meu și imaginea rândurilor pe care le scriu, putând fi văzute la un medium care se va naște peste 4 000 de ani, după cum astăzi un medium poate capta gândurile care au apărut în spiritul oamenilor care au trăit pe vremea faraonilor, numai prin clarviziune sau sensibilizându-se după sensul lor"

Dar dacă o ființă umană, medium sau metagnom, este capabilă ca urmare a facultăților excepționale să realizeze un astfel de lucru extraordinar, aceasta n-ar fi posibil decât dacă obiectele văzute de către ea prin spațiu și timp, au lăsat urme sau **radiații** specifice.

Sunetele care ne sunt transmise prin aparatele de TFF și vehiculate sub formă de unde, nu s-ar pierde, ci ar fi conservate în eter, ca și radiațiile care reproduc imaginile și gândurile. Tot misterul ar consta în faptul de a putea aduna și capta aceste radiații diverse depozitate în eter pentru a reproduce și reprezenta aspectele inițiale și diversele elemente, ale unei lumi trecute, dar în același timp **latente** Lakhowsky scrie la rândul său "Cine ne oprește să credem că gândul, care este el însuși o vibrație, n-ar putea să continue să vibreze etern după distrugerea corpului și chiar să ne revină ghidate de liniile de forță astrale, ca ecouri radioelectrice, ceea ce ar explica telepatia și supraviețuirea"

Acest eter, care este prezent peste tot și care pătrunde tot în modul cel mai intim, pune deci toate ființele, toate obiectele, tot ce există pe pământ, în el sau în afara lui, în legătură unele cu altele Eterul fiind un mediu esențialmente mobil și prin excelență transmițător, nimic nu se poate produce și nici o vibrație nu poate fi lansată prin el, oricât de mică sau slabă ar fi, fără ca ea să fie difuzată imediat peste tot, indiferent de distanță TTF-ul poate dovedi acest lucru se știe că un suspin scos la Londra este auzit imediat la Tokio și Pretona.

Nu este deci surprinzător faptul că o ființă umană, deosebit de sensibilă, care locuiește la Paris, poate să vadă, să audă, să perceapă acțiuni care au loc, cuvinte care se spun, în cutare sau cutare localitate din provincie sau de aiurea.

Dacă în grupul examinator se află o persoană care cunoaște faptul sau obiectul enunțat, am fi îndreptățiți să gândim că percipientul nu face altceva decât să citească în Subconștientul acestei persoane, dar în multe cazuri, nimeni nu cunoaște nimic din acestea și atunci această explicație cade.

Eterul nu este numai un transmițător perfect, el este de asemenea un înregistrator total El conservă, după școlile Teofizică și Ocultista, sub formă de clișee, toate evenimentele care s-au produs din timpurile cele mai îndepărtate. Se știe că o bucată de haină păstrează un anumit timp anumite

efluvii emanate de corpul care a păstrat-o, nu avem decât s-o dăm unui câine s-o miroasă pentru ca acesta să găsească imediat pista. Ar fi prea îndrăzneț

de a admite că într-un domeniu foarte superior ca putere celui slab uman. toate modurile de activitate, toate manifestările care s-au derulat să fi fost înregistrate pe măsură ce s-au produs, într-un mod de neșters?

Suntem îndreptățiți să ne întrebăm cum este posibil, dintre miliarde de amintiri ale trecutului, conservate, să se descopere o imagine determinată

"Se pare, spune Leadbeater, că există un fel de înlănțuire sau afinitate magnetică între toate particulele materiei și clișeu care îmbrățișează istoricul său, afinitate care îi permite de a acționa ca un fel de conductor între acest clișeu și facultățile celui care le poate citi"

Și astfel s-ar putea explica fenomenele de psihometrie și de citire a gândurilor. Adoptând această idee a Supraviețuirii, dl Angelo Montani explică prin fizică persistența gândului în eter, punând problema pe o bază științifică și cosmică.

Orice radiație electromagnetică, spune el, provine dintr-o sursă biologică sau fizică și se supune aceluiași legi deoarece natura lor nu variază după originea lor oscilația emisă de un corp viu iese din acest corp cu viteza luminii și urmează calea comună tuturor radiațiilor O parte este absorbită de pământ, în timp ce celelalte sunt amplificate deasupra locului unde au fost emise până la stratul ionizat al lui Heaviside, care prin structura sa fizică, are proprietatea de a reflecta undele electrice, cum ar face-o o oglindă cu lumina Acest strat de reflexie înconjoară întreaga suprafață a pământului, împiedică undele de a se propaga în linie dreaptă și fac astfel posibilă transmisia undelor radio până la antipodii.

Undele cu o lungime de câțiva metri reușesc să traverseze stratul ionizat dar se vor reflecta pe un al doilea strat electronic, la o distanță de pământ de circa 2 milioane de kilometri, având o formă geometrică specială (aceea a unui tor) Astfel, toate radiațiile electromagnetice emise pe pământ urmează mișcarea de revoluție a globului nostru.

Radiația electromagnetică există încă în spațiu, chiar când centrul generator a încetat să mai existe, asemănător în aceasta unei stele moarte care încă ne trimite lumină, mai multe milioane de ani după extincția sa (fig.22)

Astfel, când un individ moare, el încetează să emită undele care îl caracterizează, dar radiația care a înregistrat gândurile sale, caracterul său, propria sa personalitate, continuă să călătorească în eter din care nu poate evada.

Partea din undă care este emisă de individ și care a fost absorbită de teren, a provocat în acesta modificări diferite rezultă că tot aerul care îl înconjoară este modificat de prezența acestei individualități.

"Știința de astăzi se liberalizează așa după cum am mai spus deja, cu noile doctrine ale dualismului, al materiei și al spiritului și pare să se atașeze ideii înăscute de supraviețuire morții corporale. Oscilația vitală, **eul** nostru care trăiește în mijlocul corpului nostru, ar continua deci să trăiască și să persiste după moarte și s-ar putea atunci pune întrebarea dacă gândurile noastre, ideile noastre, n-ar fi amintiri păstrate în eter și venind să se reflecte în creierul nostru sau în al celui al mediului care citește trecutul nostru¹

Astfel, se poate foarte bine concepe, **dacă totul rămâne pe pământ**, că. un individ special înzestrat (medium, clarvăzător, etc) captând din eter radiații, raze lăsate pentru eternitate, după viața unui defunct, ar putea, asociind aceste emanații, recompune **clișeul**, pentru a ne exprima așa, adică a face să re trăiască imaginea celui defunct, a cunoaște gândurile secrete care au traversat creierul său în timpul vieții sale terestre, etc

În acest sens, s-ar putea deci spune că sufletul este nemuritor, pentru că totul este nemuritor și că fantomele spiritelor, nu vin de dincolo de mormânt, ci din aceeași lume în care trăim, unde radiațiile lor specifice, emaneate din trecut, au fost conservate.

Și se poate imagina că în condiții fiziologice speciale, naturale sau provocate, unele din aceste radiații ajungând la creierul și conștiința mediumului produc în acesta o așa bulversare, că moralul său și inteligența sa sunt subit copleșite.

Atunci se traduc în imaginile viziunilor suscitade în centrii cerebrale prin această degajare de energie a cărei cauză încă nu este bănuită.

Nu ne este posibil să surprindem în esența sa, travaliul intim care se efectuează în scoarța cerebrală noi nu percepem decât efectele. Creierul uman ne apare astfel "ca o oglindă în care se gravează reflectarea lumii, în aspectul său mereu schimbător al imaginilor sale. În această harpă vin să rezoneze armoniile care trec"

AMINTIRILE ANCESTRALE

- Am constatat dificultatea de a explica cunoașterea trecutului și teoriile imaginate până acum de a arunca un pic de lumină în aceste tenebre ale Necunoscutului.

În afară de această ultimă teză, a gândurilor conservate în eter, n-ar fi posibil de a imagina un alt mod de percepție paranormală transmiterea gândurilor noastre prin hereditate? După cum un individ moștenește particularități fiziologice, n-ar putea de asemenea să moștenească gânduri ancestrale

¹ A Montam "Biotisia et psicodinanuca" loc cit

sau amintiri ancestrale?

În timpul studiilor mele de medicină la Montpellier, eu am urmat cu asiduitate clinicile prof Grasset, care în acea vreme studia cu dr Ferroul din Narbonne aceste probleme ale citirii gândurilor, de vedere prin corpuri opace, etc Am cunoscut cu această ocazie un confrate mai vârstnic, care mi-a povestit următoarele "Am avut ocazia să dau îngrijiri unei fete isterice pe care am hipnotizat-o și care în somnul provocat, evoca amintirea strămoșilor săi mai îndepărtați, și trăia viața lor ea a înaintat astfel în cursul vârstelor, până mult înaintea Revolutei Era vorba de un Roman Poligonal, cum pretinde prof Grasset sau de amintiri depuse în memoria sa, prin hereditate, sau mai simplu, de povestiri auzite în copilăria sa și gravate în subconștiința sa" N-aș ști să afirm, dar dacă ar fi vorba de amintiri ancestrale, de gânduri, de amintiri, de acte făcute de strămoșii săi. n-am fi în drept de a evoca legile heredității și de a presupune existența **cromozomilor** înzestrați cu amintiri?

Se pune de asemenea o problemă pasionantă imaginația creatoare a unor romancieri care provin din trecut n-ar avea ca bază a amintirilor ancestrale care reapar brusc la nivelul conștiinței cu ocazia unui șoc psihic, emotiv sau de altă natură?

Fabulația ar fi opera cerebrală actuală dar principiul însuși n-ar fi amintirea de evenimente îndepărtate la care ar fi participat sau colaborat strămoșul autorului? Un număr de autori întrebați cu privire la acest subiect, au recunoscut că ideile lor se grupează, se ordonează, nu după voința lor, ci în mod mecanic. Paul Valery a zis "**Creația și inteligența apar ca un sistem de legi care trebuie în întregime descoperit**" Iar Bares "**Eul ar dispărea dacă noi am distinge automatismul nostru**"

Ar fi de abordat un întreg studiu asupra acestui nou aspect al funcțiilor cerebrale, asupra persistenței amintirilor în trecerea vârstelor și care ar permite de asemenea de a explica. Într-un mod diferit și prin hereditate, citirea gândului, clarvederea fenomenelor sau actelor petrecute cu mii de ani în urmă.

Un contemporan al lui Augustus sau al lui Neron a putut astfel să asiste la o ucidere, la un triumf, la incendiul Romei și un simplu detaliu al ansamblului evenimentului a putut să fixeze în creierul nostru într-un mod de neșters și să fie astfel transmis din descendent în descendent, până la un locuitor la Romei de azi. Și acesta va avea subit, viziunea sau un medium în prezența sa în comunicare cu el va citi în spiritul său, amintirea îndepărată ascunsă ca o comoară în profunzimile creierului său. Poate s-ar putea interpreta în acest mod și această stranie istorisire, relatată de dr Osty și referindu-se la un omor săvârșit sub Alexandru cel Mare. Iată faptul

¹ GIRAUD "Automatismul în artă" Riviere, Paris

Se pune în mâinile doamnei Morel fotografia unei fiole sigilate și conținând un lichid **analog** sângelui D-na Morel descrie moartea dramatică a unui personaj vechi, din sângele căruia s-a pus în fiolă.

Totuși, acei care știu că această fiolă există, consideră conținutul său **altceva** decât cel indicat de d-na Morel, fără ca de altfel să poată furniza nici o explicație cu privire la aceasta.

Dar, dacă lichidul este extras din fiolă și se constată că acesta este într-adevăr sânge, cum a afirmat mediumul, va trebui să se conchidă probabilitatea, sau aproape certitudinea realității viziunii sau omorului și a tuturor detaliilor semnalate de d-na Morel.

Putem vedea în acest exemplu o amintire ancestrală care să se fi retransmis inconștient și prin hereditate până la un Sirian în prezent în viață, și din creierul căruia d-na Morel și-a extras cunoașterea evenimentului îndepărtat?

Nu este oare o obsesie de aceeași natură la care a răspuns Lucrețiu cand el scria aceste versuri, care, printr-o stranie coincidență, încerca dacă nu să rezolve, cel puțin să gândească la problema amintirilor ancestrale?

"Praeterea si immortalis natura animae

"Constat, et in corpora nascentibus insinuatur

"Cur, super anteactam meminisse ne nequimus,

"Nec vestigia gestarum rerum illa tenemus!"

("Dacă sufletul este nemuritor, dacă el se insinuează în corp la naștere, pentru ce nu putem să ne amintim viața noastră trecută? Pentru ce nu păstrăm nici o urmă din acțiunile noastre vechi?")

CONCLUZIE

Ajungând la capătul acestui studiu, cititorul va putea să se mire că nu i-am adus certitudini absolute și că acești câțiva pași făcuți în necunoscut nu i-au putut dezvălui misterul care încă mai persistă cu privire la destinele noastre.

Oare în câmpul restrâns al microscopelor noastre sau în acela mai vast al telescoapelor gigantice oamenii de știință de mâine vor descoperi soluția acestei neliniștitoare probleme?

Totuși, deja există câteva adevăruri acumulate există o unitate a materiei sau poate a energiei, atât în infinitul mare, cât și în infinitul mic, guvernează aceeași lege în evoluția lumilor din imensitatea celestă, cât și transformările atomilor în intimitatea celulei.

¹ "Denaturarum", III, 670-674

Ca și în sistemul solar, căruia îi suntem tributari, în părțile cele mai profunde ale organismului nostru, electronii, astrii, în miniatură, circulă în orbite închise și stabile în jurul nucleului atomului, soare infinitesimal, a cărui moarte ar antrena pe aceea a celulei, după cum moartea soarelui ar antrena pe aceea a astrelor răătăitoare din profunzimile cerului

Pe de altă parte, dezvoltarea creierului și evoluția corespunzătoare a facultăților cerebrale de asociere, relațiile, puse în evidență de prof Calligaris, a învelișului corpului cu subconștientul, cunoașterea acestei geometrii cutanate legate de starea noastră patologică și de sentimentele noastre intime, constituie un ansamblu de noțiuni noi care ne fac să pătrundem într-o lume, ieri încă nebănuită în care matematica vieții se întâlnește cu fizica lumilor

Trusa de diagnostic a doctorului Calligaris

Trusa dr Calligaris cuprinde 1 Un ciocănel metalic. 2 O serie de trunchiuri de con metalice cu diametrul de 10, 12, și 13 mm, 3 O spatulă pentru localizarea liniilor axiale ale membrilor

Determinarea liniilor axiale ale membrilor și trunchiului

Presând între police și arătător, degetul mijlociu al subiectului, la nivelul pulpei degetului și unghiei, se fac sensibile liniile axiale ale trunchiului și membrilor. Pentru a determina exact aceste axe, se plimbă spatula rece transversal pe membru pentru a determina și pe locul semnalat cel mai rece.

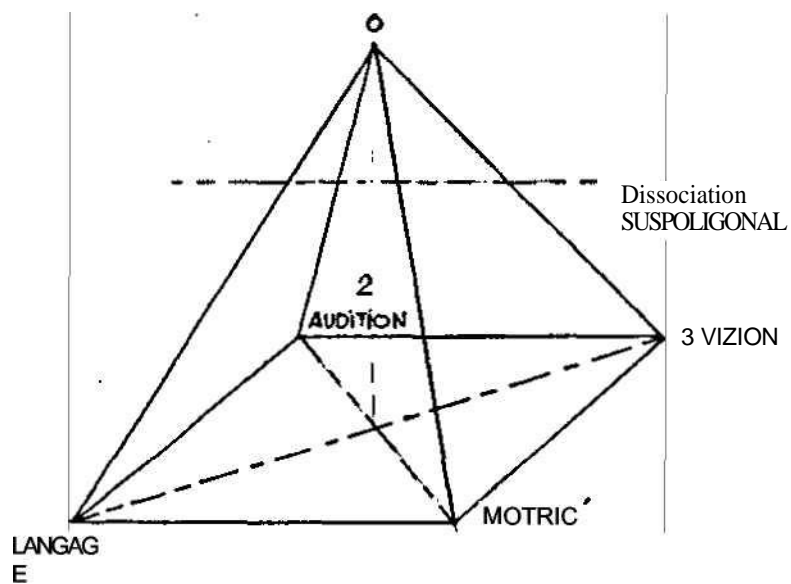
se marchează un punct cu creionul dermatografic. Legând mai multe astfel de puncte, se obține o linie axială, fie pe trunchi, fie pe membre,

2 Pentru linia laterală a corpului care împarte corpul în două părți, una anterioară și alta posterioară, se va presa un deget oarecare al subiectului, între bordura sa externă și bordura internă și cu ajutorul spatulei plimbate pe fața laterală a membrilor sau trunchiului, se vor obține punctele de sensibilitate la rece cele mai accentuate, unirea lor, va da linia axială laterală, '

3 **Transversalele** sunt stabilite după un mod analog, plimbând spatula de sus și jos, în loc de transversal. De altfel, liniile de flexie ale membrilor, articulațiilor, linia intermamelară, furnizează pentru aceste linii puncte de reper fixe și precise pentru localizarea punctelor și plăcilor de telepatie¹

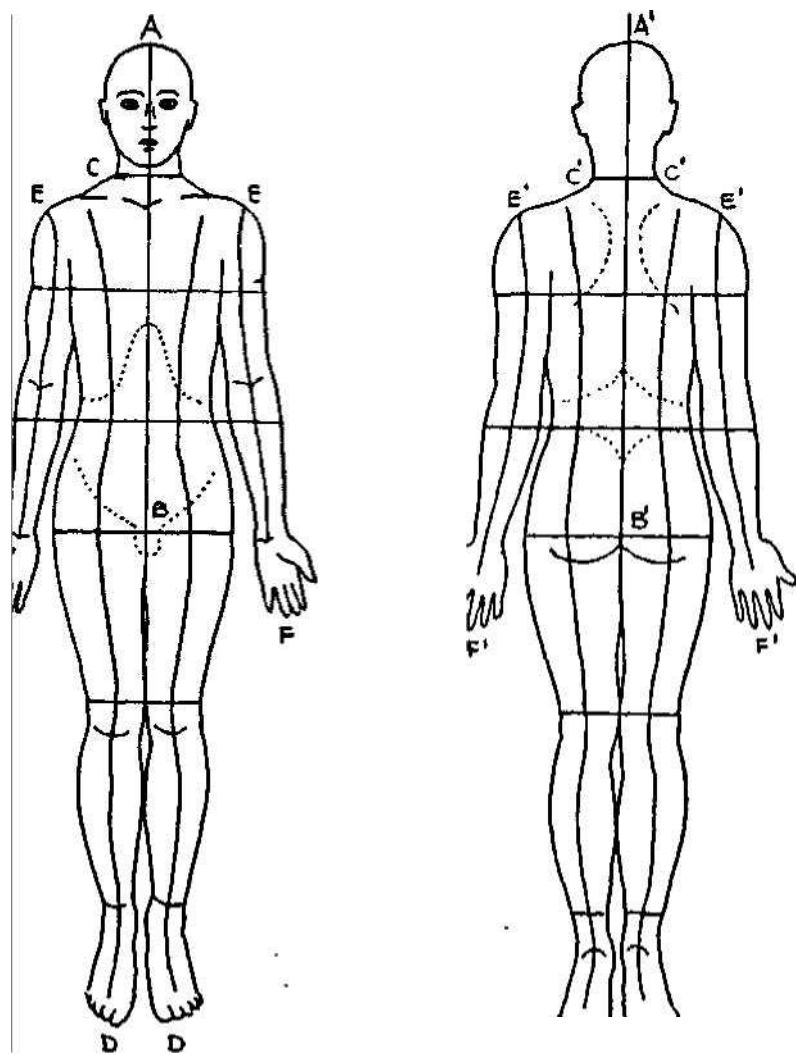
¹ Pentru orice lămuriri a se adresa Dr Leprince, 57, Avenue d'Italie, Paris, (XIII)

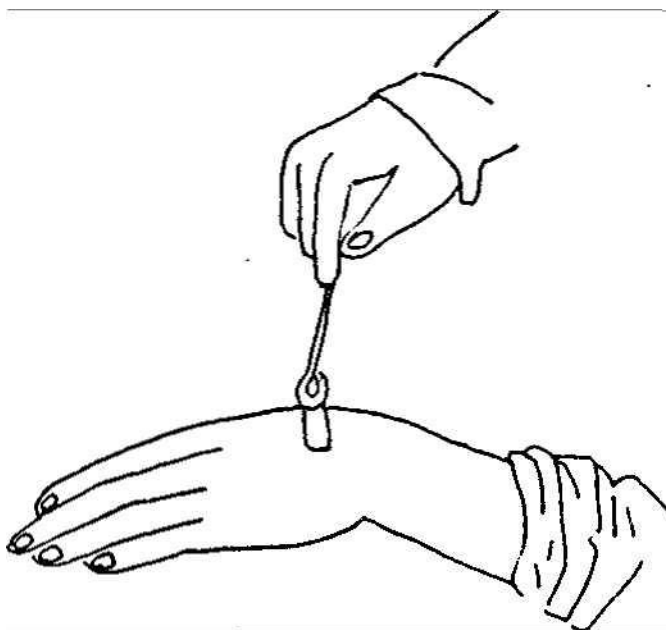

Legenda la fig.1 -
Poligonul lui Grasset •

1 = Disociere suprapoligonală; 2 = Auz; 3 = Văz;
4 = Motricitate; 5 = Vorbire, 6 = Centrul 0 și
Poligonul subconștientului.

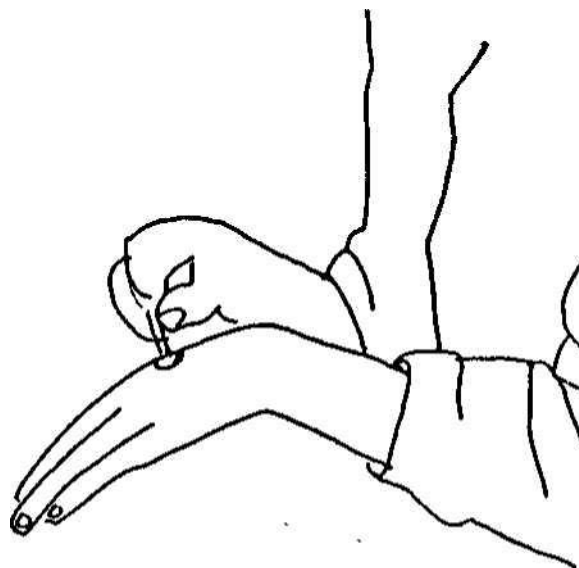

Legenda la fig.2
Meridianele corpului -

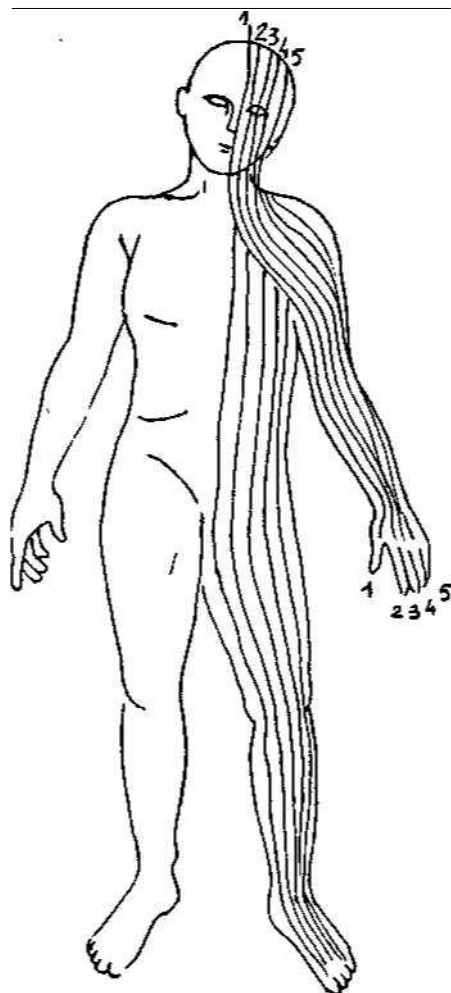

Legendă la fig.3
Căutarea plăcii sensibile ■

1-

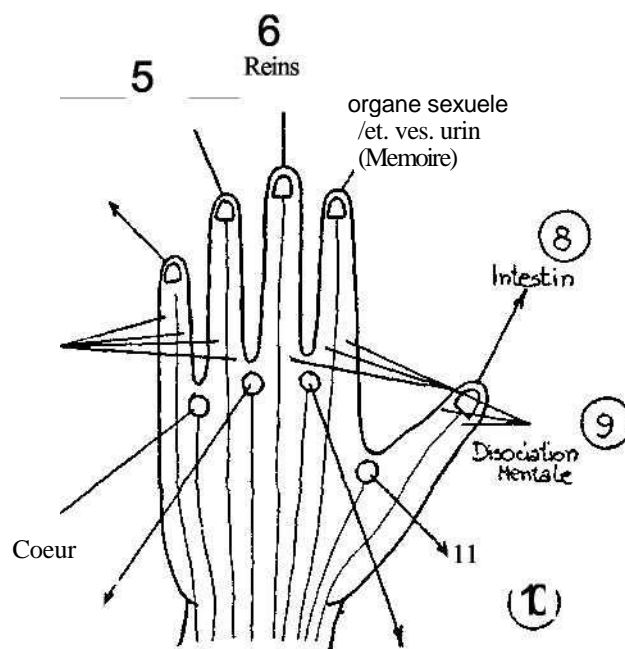

Legenda la fig. 4
-Încărcarea plăcii

Legendă la fig.5 -
zonoterapie -

- Puncte provocând pierderea cunoștinței și chiar moartea.
- Puncte provocând o mare durere și putând să imobilizeze un individ.

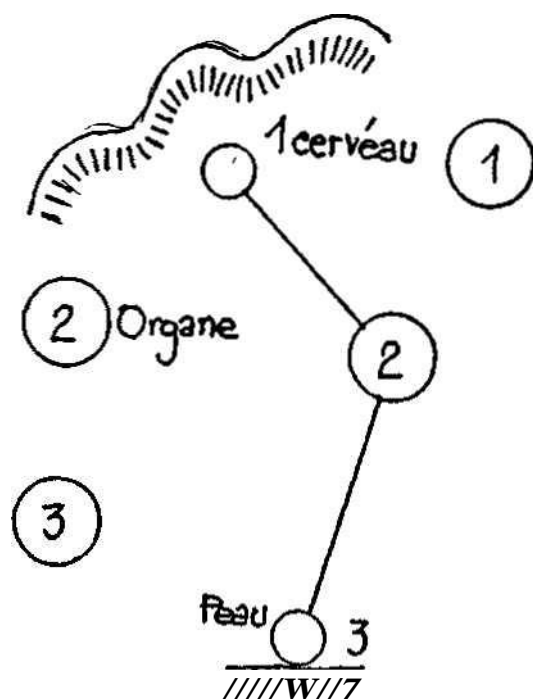

Palma mainii drepte

Legendă la fig. 6 - Raporturile
între organe și sentimente -

1 = Splină (durere). 2 = Plămâni (somn). 3 = creier.
4 = inimă (emoție), 5 = Pancreas (plăcere). 6 = Rinichi (asociere
mentală); 7 = Organe sexuale și vezica urinară (memorie);
8 = Intestine (iubire); 9 = Creier (disociere mentală);
10 = Stomac (uitare); 11 = Ficat (ură); 12 = palma mâinii drepte

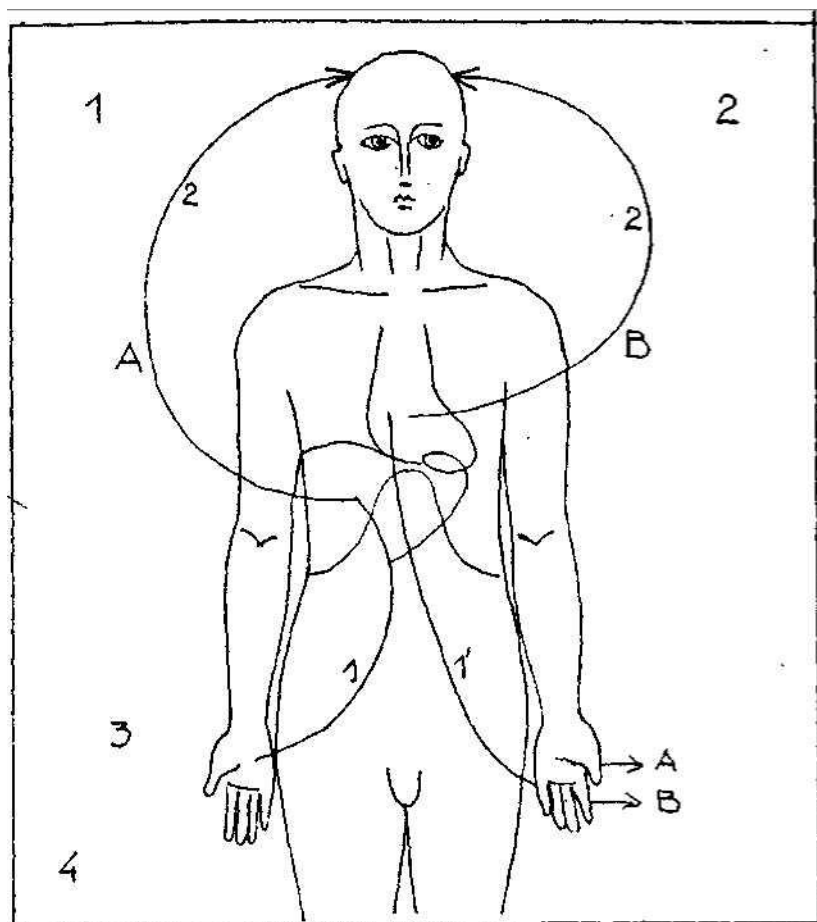

Legendă la fig. 7

- Schema reflexului psihio-cutanat -

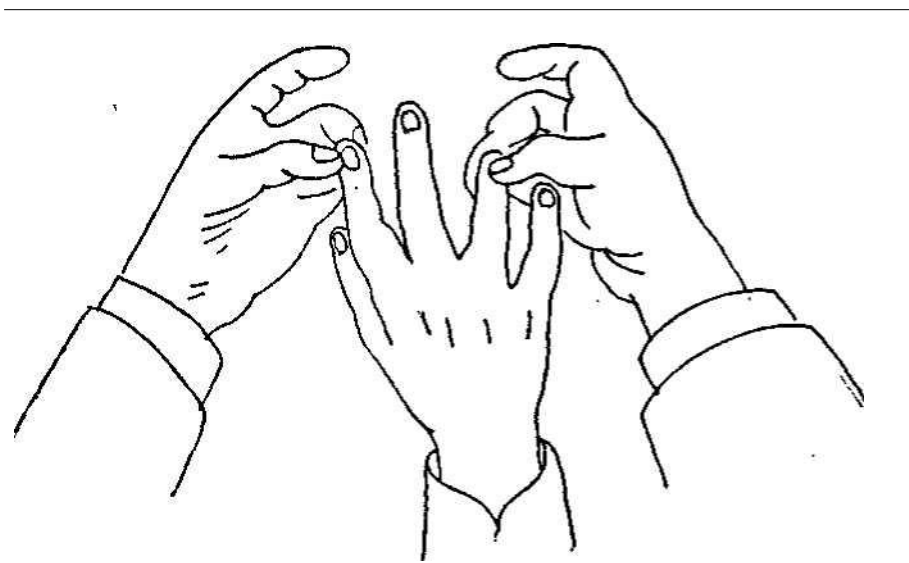
1 = Creier, 2 = Organ, 3 = Piele

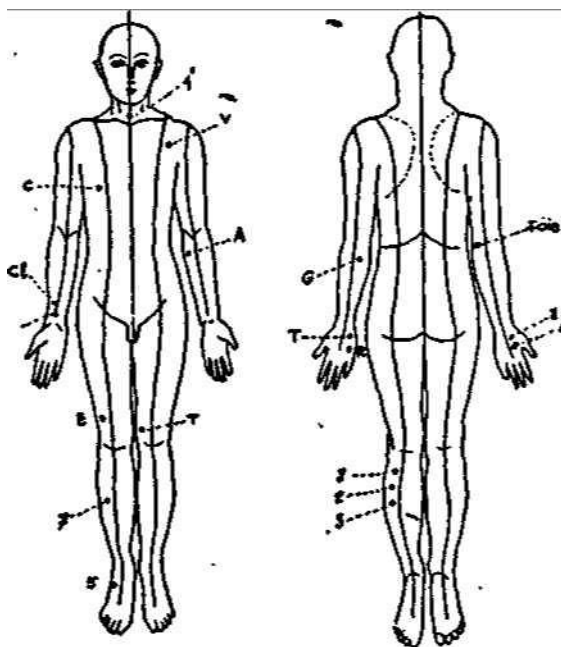
Legendă la fig. 8

- Reflexe psiho-cutanate -

1 = Gând de furie; 2 = Gând de emoție, 3 = Mânie, 4 = emoție

Legendă la fig. 9 ■
Evocarea unei amintiri plăcute

Legendă la fig. 10

A,E,F,G, Radiații rabdice (radiesteze) (Vezi textul)

CI. - Placa clarvederii trecutului

1. - Facultate telepatică excelentă

2. - Facultate telepatică medie

3. - Facultate telepatică nulă

1' - Placa facultății de emisie și de transmisie telepatică

R - Placa ce mărește facultatea de recepție a subiectului

T - Placa ce mărește facultatea de emisie a subiectului

4. - Placa de vedere a unui microb cu ajutorul fotografiei

5. - Citirea unui gând simplu

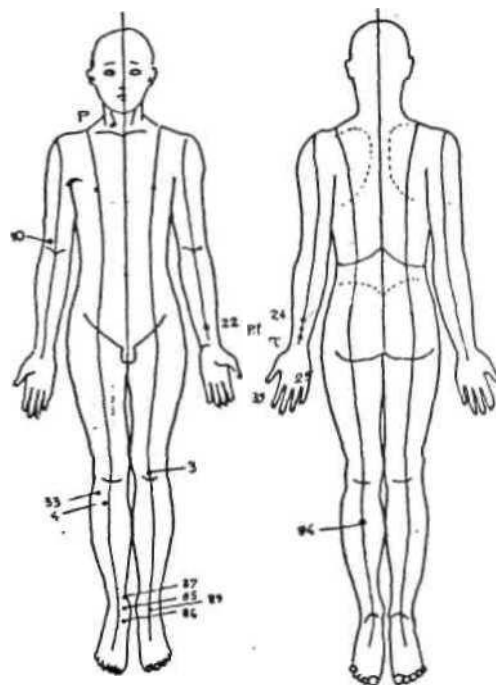
6. - Citirea unui gând simplu (Televedere)

7. - Placa televederii (de la Udine la Paris)

Inimă, ficat - încărcarea acestor plăci face ca subiectul să-și vadă propriile organe (ficat sau inimă).

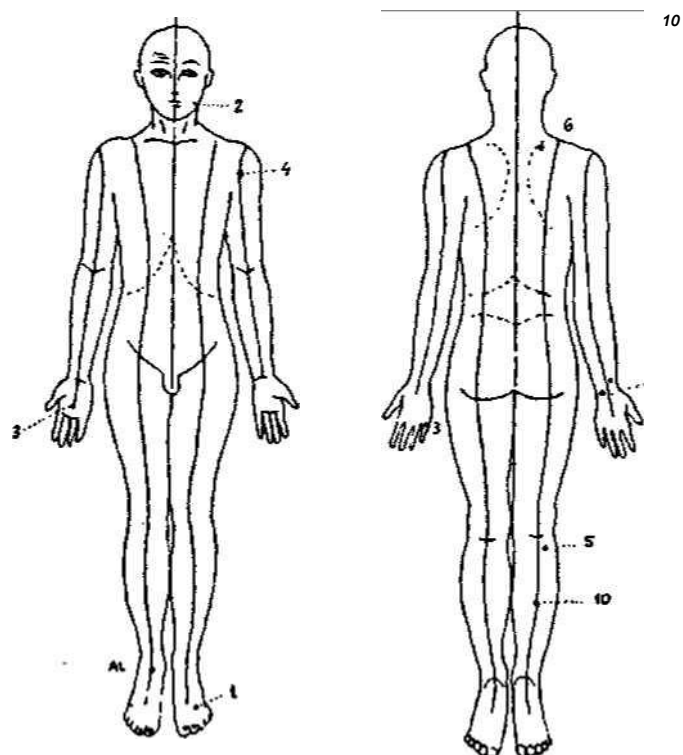
V. - Placă **Consonantă** dând viziunea trecutului subiectului plasat în fața examinatorului.

P. - Placa psihometriei.

Legendă la fig. 11

- 3. - Placa vederii la distanță (Turnul Eiffel)
- 4. - Placa viziunii la distanță (Piramide)
- 22. - Placa provocând râsul
- 24. - Placa provocând plânsul
- 10. - Simpatie sau antipatie
- P. - Placa vederii razei gândului
- 5. - Citirea unui gând simplu
- T. - Placa televederii
- P1. - Prevederea ploii
- 39. - Ploaie pe orașul...
- 84. - Prospekțiunea radiestează a petrolului
- 85. - Prospekțiunea radiestează a aurului pur
- 86. - Prospekțiunea radiestează a argintului pur
- 87. - Prospekțiunea cuprului pur
- 88. - Prospekțiunea fierului pur
- 89. - Prospekțiunea platinei

Legendă la fig. 12

Plăci transmițând sentimente speciale la distanță între 1 și 10 m

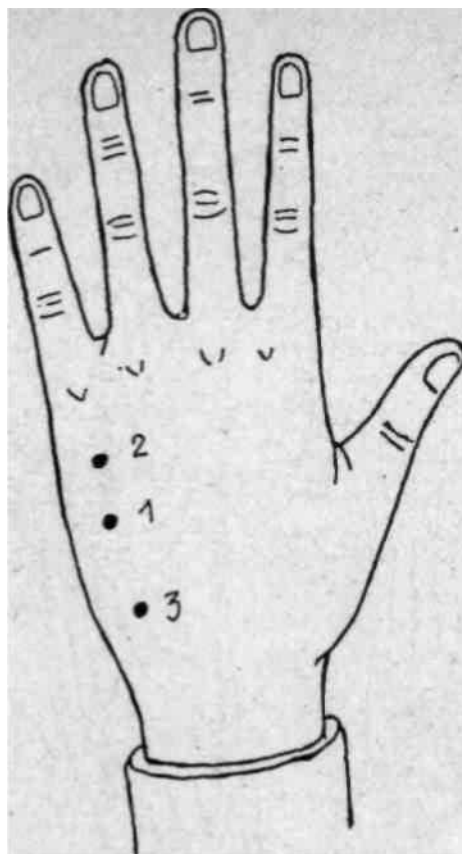
1. Răzbunare; 2. Invidie; 3. Milă; 4. Cruzime; 5. Fericire;
7. Furie; 8. Disperare; 9. Curiozitate; 14. Placa de transfer
a unei înțepături la distanță înțepând o fotografie;
10. - Placa telsteziei.

F. - Placa sintonizării radiestezeice a fierului.

C. - Placa sintonizării radiestezeice a cuprului.

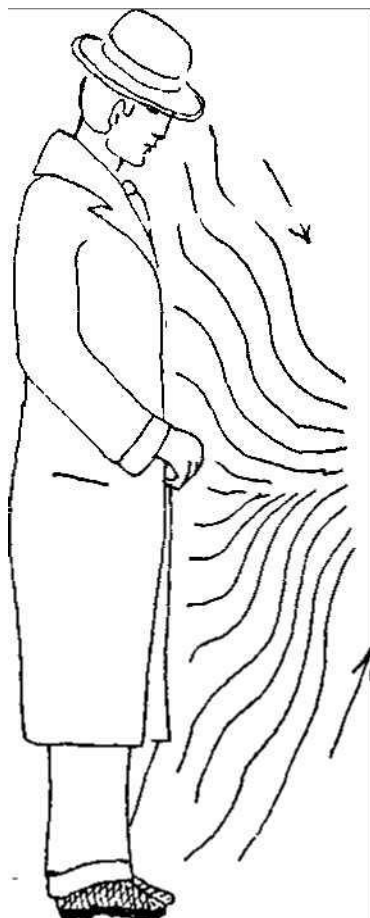
Al. - Placa sintonizării radiestezeice a aluminiului.

Os. - Placa sintonizării radiestezeice a osemintelor.

Legendă la fig.13

1. Dacă un individ excită acest punct al mâinii stângi în timp ce emite un gând, ținând ochii închiși și legați, el are imaginea instantanee a unui fascicol de raze ondulate plecând din propriul său corp (vezi fig. 14).
2. - Placă autoscopică a cărei excitație provoacă vederea unei singure raze psihice spiralate în continuă mișcare (vezi fig. 15)
3. - Dacă doi subiecți așezați unul în fața celuilalt încearcă să-și transmită un gând și dacă un al treilea operator "încarcă" această placă pe dosul mâinii sale stângi, el interceptează mesajul trimis între cele două creiere.

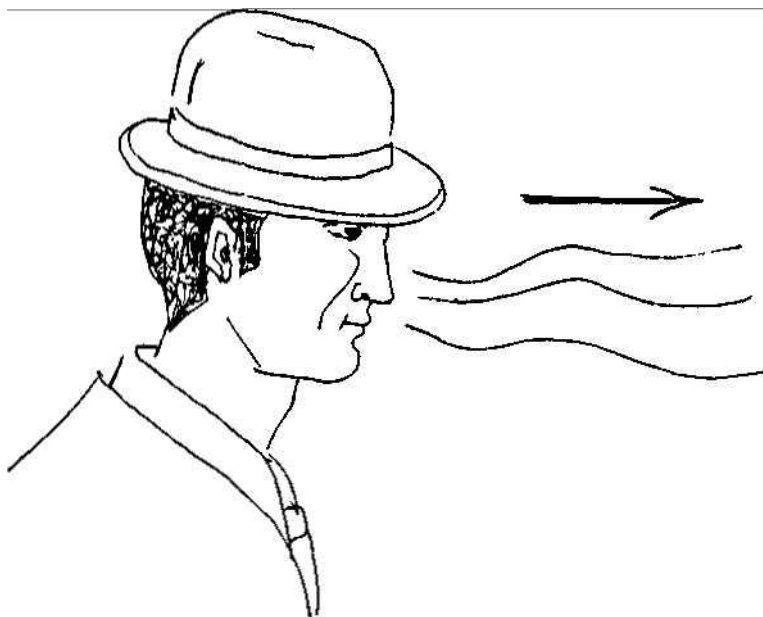

Legendă la fig. 14

Raze emanând din corp -

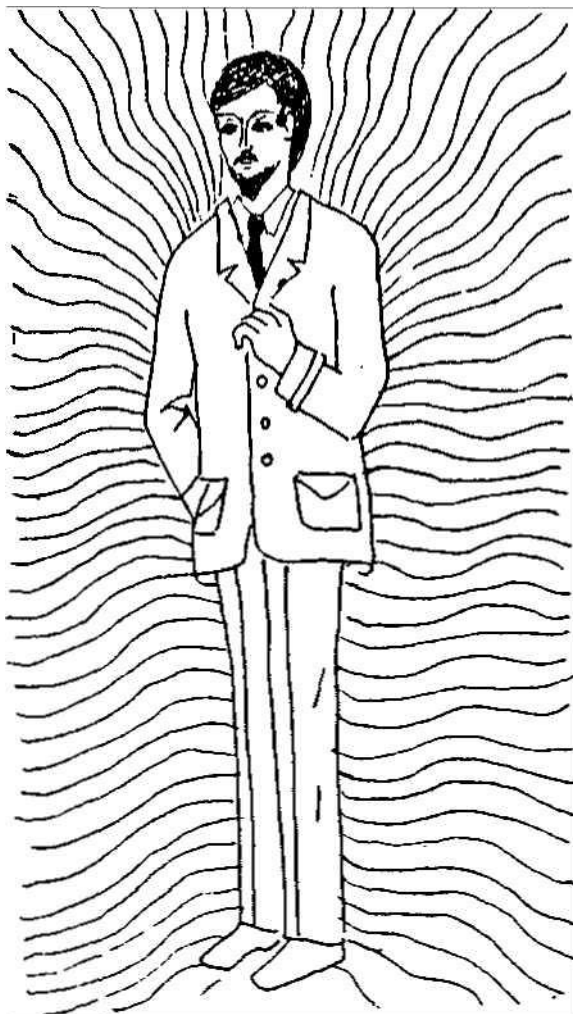
Subiectul are imaginea fugitivă de raze ondulate plecând de la propriul său corp și convergând în fata lui după încărcarea punctului 1 din fig. 13

Legendă la fig.
15 - Rază
spiralată -

(Rază psihică produsă prin încărcarea punctului 2 din fig. 13)

Legendă la fig. 16
- Heteroscopie -

Prin excitarea unei plăci situate pe fața internă a gambei stângi, examinatorul vede razele ondulate emanând dintr-un individ situat în fața lui.

Legendă la fig. 17

- Câmpuri cutanate ale razelor gândului -

Câmpuri autoscopice

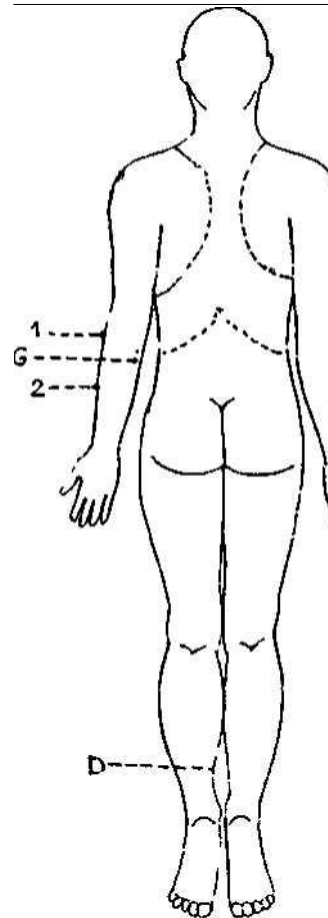
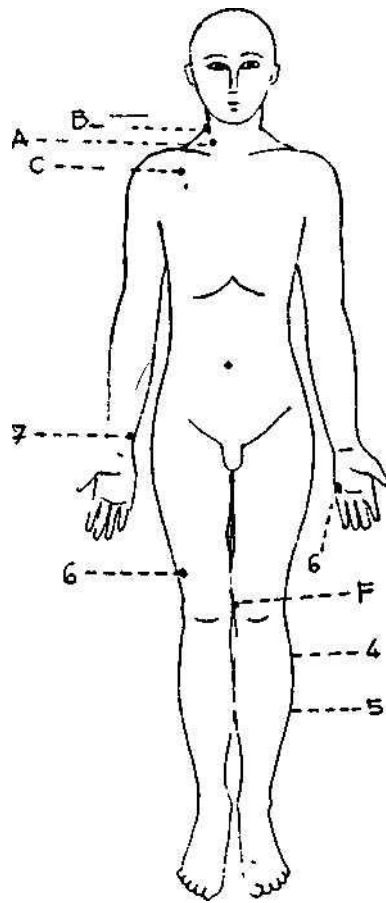
- 1 - În timpul încărcării acestui câmp examinatul vede raze "ondulate" care pleacă din propriul său corp și converg în fața lui
- 2 - În timpul încărcării acestui câmp cutanat subiectul examinat vede constituirea unei raze "ondulate" care pleacă din propriul său corp
- 3 - În timpul încărcării acestui câmp subiectul vede succesiv, unul după altul, un segment, adică o secțiune transversală a tuturor radiațiilor proprii de sentimente generoase începând prin iubire sau alt sentiment ce va fi evocat

Câmpuri heteroscopice

- 4 - În timpul încărcării acestui câmp, examinatorul vede raze "ondulate" plecând din corpul subiectului examinat care se află în fața lui și se îndreaptă spre propriul său corp
- 5 - În timpul încărcării acestui câmp examinatorul vede la o enormă mărire ca în toate cazurile precedente o secțiune transversală a unei "raze ondulate" care provine de la examinat și care variază tot timpul dacă gândurile acestuia din urmă suferă ele însele o modificare
- 6 - Câmpul cutanat care face să se vadă de către examinador, foarte mărită, o rază ondulată a gândului transmis de el subiectului care stă în fața lui
- 7 - Câmpul cutanat care face vizibile radiațiile umane (Aura)

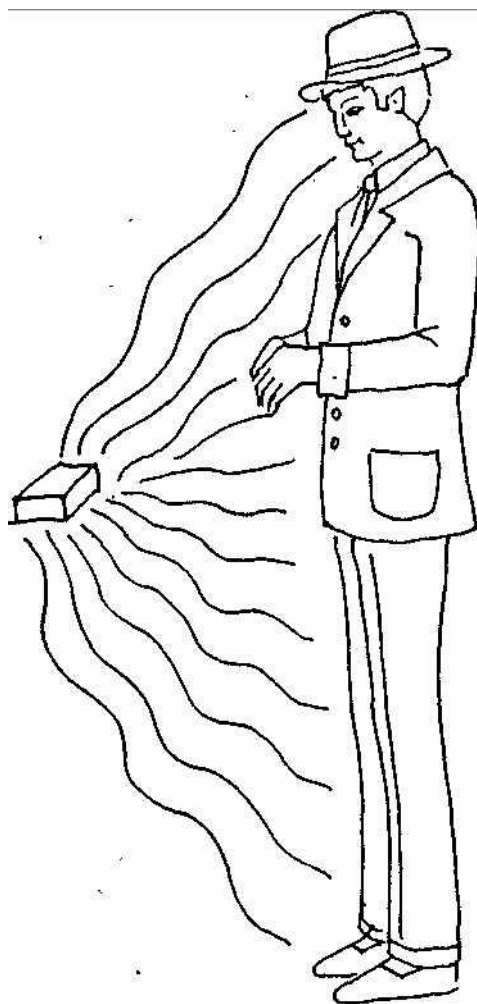
- Plăci heteroscopice -

- A - Placă ce face să se vadă de către examinador "razele în spirală" emanând de la un subiect situat în fața lui
- B - Placă ce face să se vadă un singur segment cu o mărire enormă
- C - Placă ce face să se vadă de către un examinador în direcție transversală razele spirale ale gândului transmis de la un subiect la celălalt
- D - Placă ce face vizibile radiațiile umane (raze în spirală)
- Radiestezie Plăci ale radiațiilor apei E, F, G

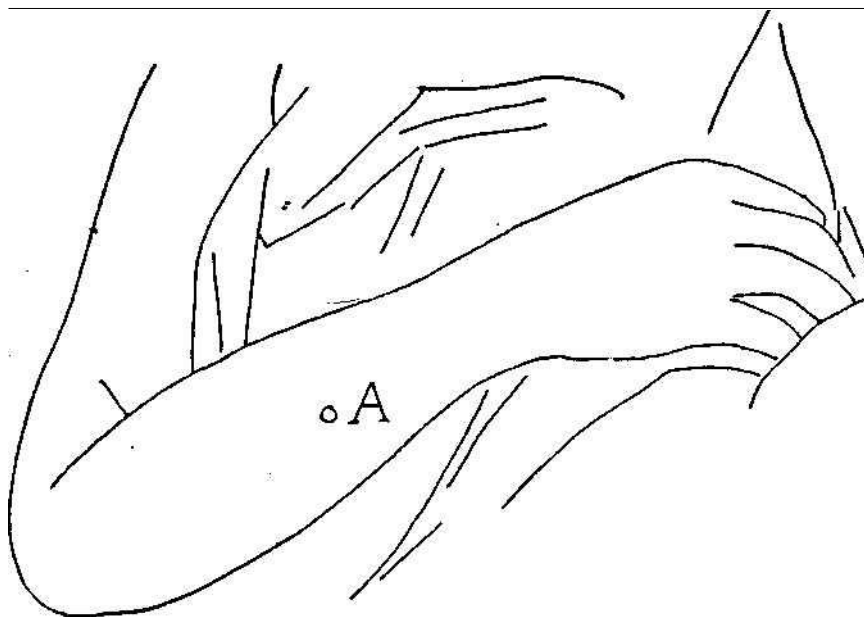
«sl»

At
136

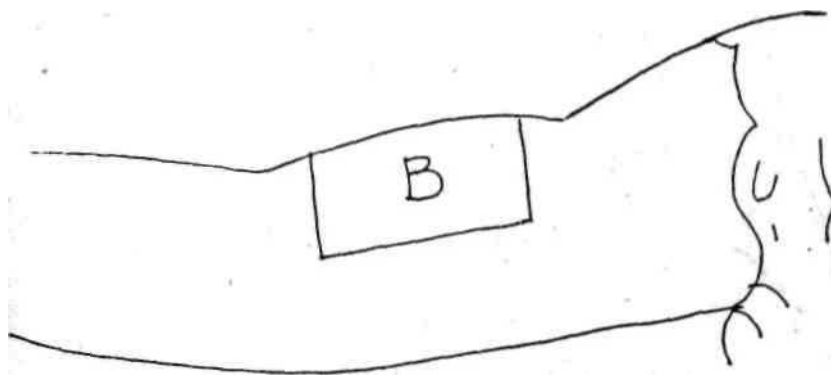

Legendă la fig. 18
Radiațiile obiectelor ■

Radiația obiectelor zărită prin excitarea unei plăci cutanate situate pe fața anterioară a toracelui.

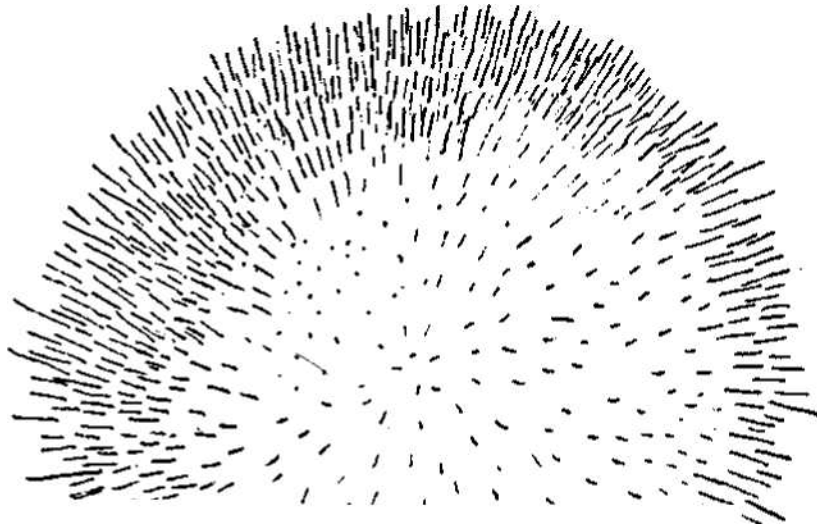

Legendă la fig. 19 Placă ce provoacă
proiecția pe câmpul bicepsului -

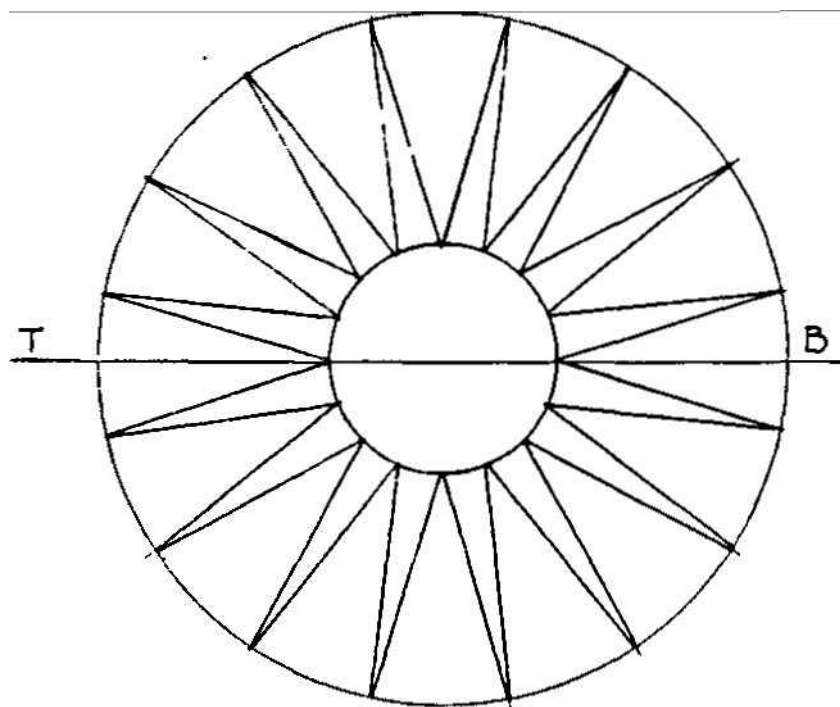

Legendă la fig. 20 Câmp de
proiectare pe biceps a agentului microbial

Legenda la fig. 21
Spherula dentata -

Legendă la fig. 22
- Reflectarea undelor -

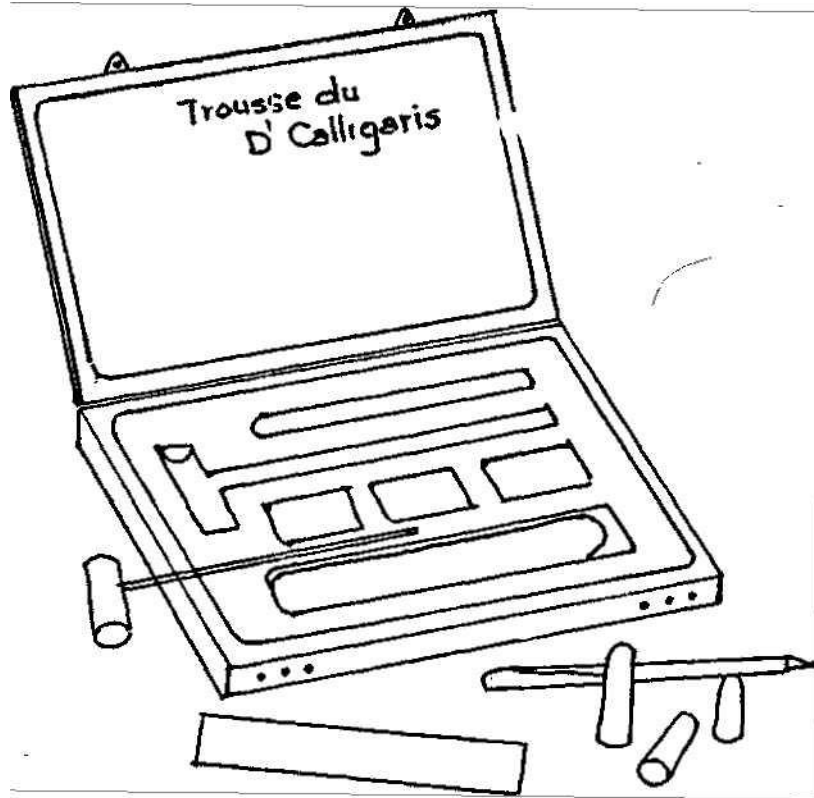

Fig.23 Trusa
dr.Calligaris ■